

ADDITAMENTA.

I. SNORRA EDDA, SECUNDUM CODICEM UPSALIENSEM¹.

*Bok þessi heitir edda. hana hevir saman settu snorri
sturlo sonr eptir þeim hætti sem her er skipat. er fyrst
fra asvm ok ymi. þar næst skalldskapar mal ok heiti
margra hlvtu. Síþaz hatta tal er snorri hevir ort um
Hakon konung ok skvla hertvga².*

2. 1. **ALMATTIGR** Gvð skapaþi himin ok iorð ok alla hlvti
er þeim sylgia. ok síþaz menn³. er ettirnar ero fra komnar
Adam ok evo. ok dreifþvz ættirnar um heiminni síþan. En
er fra lípo stvndir viaðnaþiz folkit. Svmir vorv goþir.
Svmir lífþo eptir girndvm sinvm. Fyrir þat var drekt
heiminvm nema þeim er meðr noa vorv i avrkinni. eptir
þat bygþiz enn veroldin af þeim. en allr sjölpinn afræktiz
þa gyþ. en hvern mündi þa segia fra gvðs stor merkivm
er þeir tyndo gyþs nafni. en þat var viþaz um veroldina
er folkit villtiz. en þo veitti gyþ monnom iarþligar giptir

¹⁾ Numeri in margine notati numerum paginarum Tomi prioris significant. — ²⁾ Hæc inscriptio literis rubris in codice scripta est. Ceterum notandum est, quod omnes rubricæ codicis manu ipsius librarii scriptæ sunt. — ³⁾ in codice men scriptum, quam literam, quæ sepiissime in codice occurrit, per nn dedimus.

fe ok sælo ok speki at skilia iarþliga hlvti. ok greinir þær
er sia matti loptz ok iarþar. Þat vndroþvz þeir er iorþin
ok dyr havfþv saman natvra i svmvni hlvtvm sva olikt sem
þat var. þat er eitt er iorþin er græn i hám fjalltindvm
ok sprettr þar vpp vatn ok þvrlsi þar eigi lengra at grafa
en i divpvum dal. Sva er ok dyr eðr fvglar at iamlangt
er til bloþs i havfþi sem i fotvm. Avnnr natvra er sv
iarþarinna at a hverio ari uex a henni gras ok blom. ok
a sama ari fellr þat. Sva ok dyr eðr fvglar at því vex
har eða fiaþrar ok fellr a hverio ári. Þat er en þrifia
natvra iarþarinna at hon er opnvð þa grær gras a þeiri
molldo er efst er a iorþvnni. Þeir þyddo biorg ok steina
moti tonnum ok beinum. Sva skilþo þeir af þesso at
iorþin veri kvik ok hefþi lif með nockvrvum hætti. er hon
fæddi oll kvikvendi ok eignaþez allt þat er do. Þangat
til hennar tolþvþeir ættir sinar. sa þeir þat at oiasn var
gangr himintvngla. Svm gengv lengra en svín. þat
grvnaþi þa at nockvrr mündi þeim styra. ok mündi sa
vera ríkr. ok ætloþv hann mündo verit hava fyrr en
himintvnglin. ætloþv hann raþa mündo skini solar ok dogg
iarþar ok vindvm ok stormi. en eigi visso þeir hvern hann
var. en því trvþo þeir at hann ræþr ollvm hlvtvm. ok til
þess at þeir mætti mwna. þa gafo þeir svíllvm hlvtvm nafn
með ser ok síþan hevit atrvnaþr breyzt a marga vega sem
menn skiptvz. eðr tvngr greindvz en allt skilþo þeir iarþliga
þviat eigi hofþv þeir andliga gipt ok trvþo at allt veri af
nockvro efni skapat eðr smiþat.

hverso greind er veroldin i þria staþi¹.

6.

2. Veroldin verþr greind i þriar halfor. einn hlvti
var fra svþri til vestrs. ok um mið iarþar sia. Sa heitir
affrika; enn syþri hlvti er heitr sva at þar brennr af solo.
Annarr hlvti er fra vestri til norþrs ok inn til hafs. heitir
evropa eðr enea. en nerþri hlvti er þar kalldr ok vex eigi
gras ok eigi ma byggia. fra norþri um avstr halfona til

10.

¹⁾ literis rubris.

svþrs heitir asia. J þeim hlyta veralldarinnar er oll segrþ ok eignir gyll ok gimsteinar þar er mið veroldin. ok sva sem þar er betra en i oþrvm stóþvm sva er þar ok mannfolkit meirr tignat en i oþrvm stóþvm at spekt ok afli segrþ ok ollvm kostvm. þar var sett roma borg er ver kavllvm troio. J troio vorv XII konvngdomar ok einn yvir avllvm oþrvm þar vorv XII havfþtvngr. konvngr het menon hann atti dottvr priamus konvngs troiam. Sonr þeirra het tror er ver kollvm þor. þa var hann XII vetra er hann hafþi fylt afl sitt. þa lypti hann af iorþv X biarnstokvm senn. hann sigraþi marga berserkir senn ok dyr eðr dreka. J norþr halso heimsins fann hann spa kony eina er Sibil het. en ver kollvm sif. engi vissi ætt hennar. Sonr þeirra het loriþi hans sonr yngiþorr. hans sonr vingener. hans sonr moða. hans sonr mage. hans sonr sefsmeg. hans sonr heðvig. hans sonr atra. er ver kollvm annan. hans sonr Itrman. hans sonr eremoð hans sonr skialldvn er ver kollvm skiolld. hans sonr biaf er ver kavllvm bavr. hans sonr iat hans sonr gyðolfr. hans sonr finnr. hans sonr frialafr er ver kavllvm friðleif. hans sonr vodden er ver kavllvm oþin.

fra þvi er oþinn kom a norðr lond¹.

24. 3. Þessi oþinn hafþi mikinn spadom. kona hans het frigida er ver kavllvm frigg. hann fystiz norþr i heim með mikinn her ok stormiklo fe ok hvar sem þeir forv þotti mikils vm þa vert ok likari goþvm en monnvm. Þeir komv i saxland ok eignaþiz oþinn þar við landit. ok þar setti hann til landz gezlo III syni sina. Vegdreg reþ firir avstr saxlandi. Annarr sonr hans het beldegr er ver kollvm balldr. hann atti vestr fál þat riki er sva heitir. Þriþi sonr hans het sigi. hans sonr rerir fáfir volsvngs er volsvngar ero fra komnir. þeir reþo fyrir fracklandi. Fra ollvm þeim ero storar ættir komnar. Þa for oþinn i reiþgota land ok eignaþiz þat ok setti þar son sinn skiolld. fáþr friðleifs

¹⁾ *literis rubris.*

er skiolldvngar ero fra komnir. Þat heitir nv iotland er þeir kavloþv reiþgota land.

fra þvi er oþinn kom i svíþioþ ok gaf sonvm sinvm riki¹.

4. Ðaðan for oþinn i svíþioð. þar var sa konvngr er gylfi het. ok er hann frett til asia manna er æsir vorv kallaþir for hann i moti þeim ok bavþ þeim i sitt riki en sa timi fylgþi serþ þeirra hvar sem þeir dvoþvz i londvm. þa var þar ár ok friþr. ok trvþo menn at þeir veri þess 28. ráþandi. þvi at rikis menn sa þa olika flestvm mönnvm oþrvm at segrð ok viti. þar þotti oþni sagir vellir ok landz kostir goþir. ok kavs ser þar borgar staþ sem nv heita sigtvn. skipaþi þar havfþingia i þa liking sem i troio. Vorv settir XII havfþingiar at dæma landz log. Siþan for oþinn norþr þar til er sior tok við honvm. Sa er hann ætlaþi at lægi vm oll lond. ok setti þar son sinn til rikis er semingr het. en nv heitir noregr. ok telia noregs konvngar ok sva iarlar þangat ættir sinar. Með oþni for yngvi er konvngr var i svíþioþ eptir hann ok ynglingar ero fra komnir. þeir æsirnir toko ser qvanfavng þar innan lanz ok vrþo þær ættir fiolmennar. vm saxland ok vm norþr halfona. þeirra tvnga ein geck vm þessi lond. ok þat skilia menn at þeir hava norþr hingat haft tvngvna 30. j noreg ok danmerk svíþioð ok saxland.

her hefr gylva ginning fra þvi er gylfi sotti heim al-favþr i asgarþ með fiolkvngi. ok fra villo asa. ok fra spvningo Gylva².

5. Gylver var maðr vitr ok hvgsaþi þat er allir lyþir 32. losvþo þa ok allir hlytir gengv at vilia þeirra. hvart þat mvndi af eþli þeirra vera eða mvndi gyðmavgnin vallda þvi. hann for til asgarþz ok bra a sik gamals manz liki. en æsirnir voro þvi visari at þeir sa serþ hans ok giorþv i moti sionhversingar. þa sa hann hava holl. þak hennar 34. vorv þokt gyldvm skiolldvm sem span þak. sva segir þioðolfr.

¹⁾ *literis rubris.* — ²⁾ *literis rubris.*

A baki leto blikia   Svolnis salnæfrar
barþir voro grioti   segir hyggiandi.

Gylvir sa mann i hallar dyrvm er lek at handsavxvm. ok voro vii senn a lopti. Sa spvrþi hann fyrri at nafni. hann nefndiz gangleri ok kominn af risfils stigvm. ok spry hvern Hollina atti. hann segir at sa var konvngr þeirra ok mvn ek fylgia þer at sia hann. þar sa hann margar hallir ok morg golf ok margt folk. Svmir drvcko en svmir

36. leko. þa mælti gangleri er honvm þotti þar margt otrvligt.
Skatnar allir   þvi at ovist er vita
aþr ne gangim framm   hvar ovinir sitia
vm skygnaz skoli.   a fletivm fyrir.

hann sa þrív hasæti ok hvert vpp af oþro ok sato þar maðr i hverio. þa spvrþi hann hvert nafn havfpingia þeirra veri. Sa sagþi er hann leiddi inn. Sa er i neþzta sæti sitr er konvngr ok heitir hár ok þar næst iafnhár. en sa er efstr er heitir þriði. hann spyrr Ganglera hvat fleira veri eyrinda en heimill er matr ok dryckr. Gangleri segir at fyrst vill hann spyria ef nockvrr er froþr maðr inni. hár segir at hann komi eigi heill vt ef hann er froþari. ok

stattv framm meðan þv fregn.
sitia skal sa er segir.

fra spurningo Ganglera¹.

6. Gangleri hof sva sitt mal. hvern er eztr eða ellztr með goþvm. har segir. sa heitir alfavðr at varo mali. en 38. i asgarþi hefir hann xii navfn. Alfavþr. heriann. nikaðr. nikvþr. fiolnir. oski. omi. Risflindi. svíþvrr. svíþrer. viþrir. falkr. Þa svarar Gangleri. hvar er sa Gvð eþa hvat ma hann eða hvat hevir hann vnnit til frama. har svarar. livir hann vm alldr ok stiornar olly riki sino storvm hlvtvm ok smam. Þa svarar iafnhár. hann smiþaþi himin ok iorþ ok lopt. Þa mælti þriþi. hitt er meira er hann

¹⁾ literis rubris, deinde vox Ganglera alia manu recentiori atramento superscripta.

smiþaþi himin ok iorþ at hann smiþaþi mann ok gaf honvm ond að lisa. þo skal likamr fvna. ok skvlo þa allir bva með honvm rettsiþaþir. þar sem heitir gimle. en vandir menn fara til heliar. ok þaþan i niflheim niþr i nivnda heim. Þa segir Gangleri. hvat haftiz hann aþr at en himin ok iorþ voro skavpvð. Þa svarar hár. þa var hann með hrimþvssvm. Gangleri segir. hvat var vpphaf eða hverso hofz hann. har segir. Sva segir i volv spa.

Ar var allda   Jorþ fanz eigi
þar er ecki var   ne vpphiminn
vara sandr ne sior   gap var ginnvnga
ne svalar vndir.   en gras hvergi.

40.

Þa svarar iafnhar. þat var morgvm vetrvm fyrri en iorþ var skopvt er niflheimr var gerr. ok i honvm miþivm liggr brvðr sa er bergelmir heitir. ok þaþan falla þær ár er sva heita. kvol. gvdro. fiomr. simþvþvl. sliþr ok hriþr sylgr ok ylgr. viðleiptr. Gioll er næst helgrindvm. Þa segir þriþi.

her segir fra mvspellz heimi ok fra svrti¹.

7. Fyst var þo mvspellz heimr sa er sva heitir. hann er lioss ok heitr ok osært er þar vtlendvm monnvum. Svrtr ræþr þar fyrir ok sitr a heims enda. hann hevir loganda sverþ i hendi. ok i enda veralddar mvn hann koma ok sigra oll goþin ok brenda heiminn með elldi. Sva segir i volo spa.

Svartr ferr svnanan   griotbiorg gnata
með sviga levi   en gyþar brata
skinn af sverþi   traþa halir helvega
sol valtiva   en himinn klofnar.

42.

Gangleri segir. hverso skipaþiz aþr en ættirnar yrþi ok avkaþiz mannsfolkit. Þa segir har.

her segir er gyþin skopvþo ymi iotvn¹.

8. Ar þær er heita elivagar ero sva langt komnar fra vppsprettvnm at eitr kvikan sv er þar fylgþi harþnaþi

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ literis rubris.

sem sindr i afli. þat varþ iss ok nam hann staþar ok rann eigi. þa bielldi yvir þannog ok þat er af stoþ eitriño fravs ok iok hvert brimið yvir annat allt i ginnvnga gap. Þa mælti Jafnhár. Ginnvnga gap þat er vissi til norðr settar syltiz með þvngi ok havfgleik með rimi ok is ok inn fra vr ok gvstr. enn syþri hlutr ginnvnga gaps lettiz moti sivm ok gneistvm er flvgo or mvspellz heimi. Þa segir þriþi. Sva sem kallt stoþ or nifsheimi ok grint. sva var allt þat er vissi namvnda mvspellis heimi heitt ok liost. en ginnvngagap var lett sem lopt vindlavst. ok þa er blærinn hitans mætti brimino sva at braðnaþi ok dravp af. ok með krapti þeim er styrþi varþ manz likindi a. sa het ymir. en hrimþvssar kalla hann avrgelman ok þaþan

44. ero þeirra ættir sem her segir.

ero volvvr allar	fra vilmeiþi
fra victolfi	iotnar allir
vettir allar	fra ymi komnir.

ok enn segir sva at or elivagvm stvckv eitr dropar ok voxtr vindz. ok varþ iotvnn or. þær einar ættir koma saman. Þa mælti Gangleri. hvernig vxo ættir þaþan eða trvi þer hann gvþ vera. Þa svarar iafnhár. eigi trvum ver hann gvþ illr var hann ok hans ættmenn þat ero hrimþvssar.

46. ok er hann svaf seck hann sveita ok vndir viustri hendi hans ox maðr ok kona. ok annarr fotr hans gat son við ofrvum ok þaþan komv ættir. Þa mælti Gangleri. hvar bygþi ymer eða við hvað lisþi hann. har svarar.

fra þvi er skopvð var kyrin avðemila¹.

9. Næst var þat er hrim dravp at þar varð af kyrin avþvmla. fiorar miolkar rvnno or spenvm hennar ok fæddi hon ymi. en kyrin fæddez er hon sleikti hrimsteina er salltir vorv. ok enn fyrsta dag er hon sleikti kom or manz bár annan dag havfvð en þriþia allr maðr er bvri het sayþr bors er atti beyzlo. dottvr bavlhorns iotvns. þav atto

¹⁾ literis rubris a prima manu, deinde manu recentiori atramento superscriptum: vr kyrin auduñla.

.jj. sono. Óþin vili ve ok þat ætlvm ver segir har at sa óþinn ok hans brœþr mvno vera styrandi heims ok iarfær. ok þar er sia eptir herann er ver vitvm nv mestan vera.

fra þvi er synir bvs dravp ymi¹.

10. Synir bvs drapo ymi ok hliop or honvm þat 48. bloþ at þeir drekto með þvi allri ætt hrimþvssa. nema einn komz vndan með sino hyski. þann kalla iotnar bergelme. hann for a lvþr sinn ok hellzt þar ok þaþan ero komnar hrimþvssa ættir.

orosi vetra	þat ek fyrst vm man
þfr iorþ veri vm skopvþ	at froþa iotvnn
þa var bergelmer borinn.	a var lvþr vm lagiþr.
þa mælti Gangleri hvat havþboz þa bvs synir at er þv trvir Gvð vera. har segir. eigi er þat litið þeir flvto yni í mitt ginnvngagap. ok gerþv af honvm iorð. af bloþi hans sæ ok votn. biorg af beinvm griot af tavnnvm ok af þeim beinvm er borin voro ok af bloþino er or saronvm rann. þa gerþo þeir sia þann er þeir festo iorþina i. Siþan tokv þeir havsinn ok gerþo or himinn. ok setto yvir iorþina með .iii. skavtvum. ok vndir hvert horn setto þeir dverg. 50. avstr(a) vestra norþra svþra. Þa tokv þeir sivr or mvspellz heime ok setto i mitt ginnvnga gap ovan ok neþan a himininn at lysa iorþina. Þeir gafo staþi ollvm elldingvm. Þaþan af voro dægr greind ok ara tal. Sva segir.	

Sol þat ne vissi hvat hann megin atti.

hvar hon sali atti. stiornvr þat ne vissso

mani þat ne vissi hvar þær staþi atto.

þa mælti Gangleri. Mikil merki ero þetta ok mikil smiþ. har svarar. kringlott er iorþ ok liggr vm enu divpi sær. ok með þeim strondvm gaso þeir bygþ iotvnm. en syrir innan a iorþina gerþo þeir borg syrir osriþi iotna vm hverfis iorþina. ok hosþv þar til brar ymis ok kollvþv 52. borgina niðgarþ. þeir kavstóþ heilanvm i loptið ok gerþv af skyin. sva sem her segir.
--

¹⁾ a [literis rubris.

or ymis holddi	en or hans bram
var iorþ vm skopvþ.	gerþv bliþ regin
en or sveita sior.	miðgarþ manna sonvm.
[biorg or beinv	ok or hans heila
baþmr or hari	voro þav in harþmoðgv
en or havsi himinn ¹ .	sky oll vm skopvt.

bors synir skopvþv ask ok emlv¹.

11. Þa er þeir gengy með siovar strondo bors synir
fvndo þeir tre .ij. ok skopoþv af mann gaf inn fyrsti ond.
.ij. lif. .iij. heyrn ok syn ok het maþr askr en konan emla.
ox þaþan af mannkordin er bygþ var gefin vndir miðgarþi.
Siþan gerþo þeir i miþivm heimi asgarþ. þar bygþi opinn
54. ok ettir þeirra er varar ættir ero fra komnir. Enn segir
har. þar er einn staþr er bliþskialf heitir ok er alfavþr
sezt þar i hasæti ser hann vm heim allan ok hvers manz
athæfi. kona hans er frigg fiorgvnz dottir. ok af þeirri
ætt er asa ætt er bygþi asgarþ inn forna ok er þat goþ-
kvnnig ætt. þvi heitir hann alfavþr at hann er saþir allra
gvþanna. Jorþin var dottir hans. ok var þeirra son asa
þorr.

fra nora iotni ok nott dottvr hans².

12. Nori iotvnn bygþi fyrst iotvnheima. dottir hans
var nott. hon var svort. hon giptiz naglfara sonr þeirra
het avþr. Siþan var hon gipt onar ok var iorþ þeirra
dottir. hana atti doglingr. ok var dagr sonr þeirra. hann
56. var sagr sem saþir hans. Þa tok alfavþr nott ok dag
ok setti a himin ok gaf þeim .ij. hesta ok kerrvr ok riþa
þav vñhverfis iorþina. Nott riþr hrimsaxa hann davggvir
iorþina með mældropvm sinvm. dagr á skinsaxa. ok lysir
lopt ok iorþ af faxi hans. Mundilferi atti .ij. born. máni
het sonr hans en sol dottir. ok atti hana glornir. Goþin
reiddvz þvi ofdrambi er þav beto sva. ok setto þav vpp
a himin ok draga þav kerro solar þeirrar er goþin hafa
skapað af þeirri siv er flavg or mvspellz heimi. Máni

¹) a [b. or. b. b. or. h. en or. h. h., U. — ²) *literis rubris.*

tok born .ij. af iorþ bil ok hivka er þav foro fra brvnni.
þeim er hyggver heitir. Sárinna het sægr en simvl stongin.
Viðsíþr het saþir barnanna. þav born fylgia mána sem sia
má af iorþnni. Þa mælti gangleri. Skiott ferr solin sem 58.
hon se hrædd. Þa svarar hár. Nær gengr sa er hana leiþer.
vlfar .ij. gera þat skoll ok hattí hroþvitnis son. Þa mælti
Gangleri. hver er ætt vlfanna. har segir. Gygr ein byr
sýrir avstan miðgarþ i skogi þeim er iarnviðr heitir. ok
sva heita þær trollkonr er þar byggia. Gamla trollkona
er moþir margra iota ok allir i vargs likivm. Þaþan
kom mána garmr. hann syltz með fiorvi feigra manna ok
gleypir tvnglit en stockvir bloþi himinn. Þa tynir sol skini
sinv. sva sem her segir.

Avstr byr in arma	ylliz fiorvi
i iarnviþi.	feigra manna
ok sæþir þar	ryþr ragna siot
fenris kindær.	ravþvm dreyra.
verþr af þeim ollvm	svort verþa solskin
ima nockvr	vm svmor eptir
tvngls tregari	verþr oll va. ly.
i trollz hamí.	v. einn ok h.

60.

þa spyrr Gangleri hver er leiþ til himins af iorþv.
her segir fra bifravst¹.

13. Har segir hlæandi. eigi er nv froþliga spvrt.
er eigi þat sagt er goþin gerþv brv af iorþ til himins
er heitir bifravst. hana mvntv seð hava. kann vera at þv
kallir hana regnboga. hon er með .iij. litvm ok miok
sterk. ok ger með mækilli list. meiri en aþrar smiþir. en
sva sterk sem hon er. þa mvn hon brotna þa er mvspellz
megir fara at riþa hana. ok svima hestar þeirra yvir storar
ár sva koma þeir framm ferþinni. þa segir Gangleri. eigi
þottv mer goþin gera hana af trvnaþi er hon skal brotna
ok megi þav þo gera sem þav vilia. þa segir har. eigi
erv goþin a mælis verþ at þessi smið. goþ brv er bifravst. 62.

¹) *literis rubris.*

en engi hlvtr er sa i þessvm heimi er ser megi treystaz
 þa er mvspellz megir heria. Gangleri segir. hvat hafþiz
 alfavþr þa at er gerr var asgarþr. har segir. J vpphasi
 setti hann stiornar menn i sæti ok beiddi þa at dæma
 orlog manna. ok ráfa domrinn var þar sem heitir íþa vollr
 i niþri borginni. þat er it fyrsta þeirra verk at gera hof
 þat er sæti þeirra .xij. standa i. nema þat sæti er alfavþr
 atti. Þat hvs er bezt gert a iorðo ok mest. Allt er þat
 vtan ok innan sem gyll eit se. J þeim sal kalla menn
 glaðheim. Annan sal gerþv þeir er horgr var i er gyþior
 atto ok var hann allgott hvs ok sagyrt hann kalla menn
 vind gloþ. Þar næst smiðþofv þeir hvs er þeir logþo aſl i.
 ok þar til smiðþofv þeir hamar ok tong ok steþia ok þaþan
 af oll tol onnr. ok því næst smiðþofv þeir malm Stein ok
 tre. ok sva gnogliga þann malm er gyll heitir. at oll
 borþgogn ok reiþigogn havfþv þeir af gylli. ok er sv
 avlld kollvð gyllaldr. aþr en spilliz af tilkvamo qvennanna.
 þær komv or iotvnheimvm. Þar nest settvz gvð vpp i sæti
 sin. ok retto doma sina. ok mintvz hvaþan dvergarnir
 havfþv kvíknaf i molldv niþri i iorþvnni. Sva sem maðkar
 i holdi. dvergarnir havfþv skapaz fyrst ok tekit kvíknan
 64. i holdi ymis ok voro þa maðkar. ok af atkvæði gvþanna
 vrþo þeir vitandi mannvitz ok hafa manzlikni. ok bva þo
 i iorþv ok i steinvm. Moþsognir var ættztr þeirra ok
 annarr dvrinn. Sva segir i volv spa.

Þa gengv [regin avl	or brimi bloðgv
a rok stola	ok bláms leggivm.
ginn heilvg goþ	Þeir mannlíkvn
ok vm þat gettvz	morg vm gerþv
hverr ¹ skyldi dverga	dvergar i iorþv
drott vm spekia	sem þeim dyrinn kendi.

¹⁾ a [v. a. s. g. h. g. z. v. þ. g'. h'. abbreviate, U.—
 In margine alia manu, aliquantum recentiori: þa gengv reghin
 oll a raukstola ginnheilug goð g vm þat giðtvz at. s.

Ok segir þeim nosn þeirra :

Nyi. nipi.	onni (oinn?). mioþvitnir.
nordri. Svþri.	viggr. ok gandalfr.
avstri. vestri.	vindalfr. þorinn.
alþiofr. dvalinn.	fili. kili.
nain.	svndinn. valiþior.
niningr. dain.	þorinn. vitr. ok litr.
bivor. bavrr.	þyraþr
bambavrr. nori.	reckr raþsviþr.
orr. annarr.	

66.

Þessir ero dvergar ok bva i steinvm. en enir fyrri i
 molldo.

dramir. dolgþvari.	ðori. ori.
hár. hvgstari.	ðvfr. andvari.
bleiþolfr. gloni.	heptifili.

hár segir. en þessir komv fra svarnis havgi til avrvanga.
 a iorv vollv. ok þaþan er kominn lovarr. en þessi ero
 nosn þeirra.

Skirvir. virvir.	eikinskialli.
skafíþr. ai.	falr. frosti.
alfr. yngvi.	fiðr. Ginar.

68.

Þa spyrr Gangleri.

her segir fra helgi staþr gvþanna^{1).}

14. Hvað er havsvð staþr eða helgi staðr gvþanna.
 har svarar. þat er at aski ygdrasil. Þa skvlo gopin eiga
 doma sina hvern dag. Þa mælti Gangleri. hvat er at segja
 fra þeim staþr. Jafn har segir. Askrinn er allra tria mestr
 ok beztr. limar hans dreifaz vm heim allan ok standa yvir
 himni. þriar rætr tresins hallda því vpp. ok standa avar
 breitt. ein er með asvm. onnr með hrímþvssvm. þar sem
 forþvm var ginnvnga gap. Þriðja stendr yvir niflheim ok
 vndir þeiri rot er hvergelmir. en nidhógr gnagar neþan
 rotina. en vndir þeiri rot er til hrímþvssa horfir er mimis
 brynnr er spekt ok manvit er i folgit. ok heitir sa mimir

¹⁾ literis rubris.

er a brvnninn. hann er fvllr af visendvm syrir þvi at hann
dreckr or brvnninvm or gjallar horni. þa kom alfavþr ok
beiddiz eins dryckiar af brvnninvm. en hann lagþi avgá
70. sitt i veð. sva segir i volv spa.

Allt veit ek ofinn	dreckr miðið mimir
hvar þv avgá salt	morigin hverian
i þeim envm mæra	af veþi valsfavþr
mimis brvnni	viti þer enn eða hvat.

Þriþia rot asksins stendr a himnvm. ek vndir þeirri rót
er vrþar brvnnr. þar eiga góðin domstaþ. hvern dag
riþa æsir þar vpp vm bisfravst. Hon heitir ok asa brv.
pessi ero nofn hestanna asa. Sleipnir er beztr. han a
a ofinn. hann hevir. vijj. fætr. Annarr glaþr .iiij. gyllir
.iiij. skeiþbrimir .v. slintoppr .vj. simr .vij. Gils .vij. falosnir
.ix.¹ Gvlltoppr .x. lettfteti. balldrs hestr var brendr með
honvm. en þor gengr at dömi. ok veþr [þar at² er sva
heita:

kormt ok ormt	at askæ ygdrasils.
ok kerlavgar .ij.	þvi at asbrv
72. þær skal þorr væfa	brennr oll loga.
hvern dag	en heilog votn floa.
er hann dæma ferr	

þa mælti Gangleri. brennr elldr yvir bisfravst. har segir.
þar er þv ser i regnboganvm rauvt er elldr brennandi vpp
a himin. þa mvaudi ganga bergrisar bisfravst ef ollvm veri
serþ at er sara villdi. Margir staþir ero a himni sagir.
ok er þar allt gvþlig vernd syrir. þar stendr staþr einn
vndir askinvm við brvnninn ok or þeim sal koma .iiij. meyar
er sva heita Vðr. verþandi skvild. þer meyar skapa
monnvum alldr. Þat kolly ver nornir. en ero fleiri nornir
þær er koma til hvers barns er fætt er. at skapa alldr.
þær ero goþkynþar. en aþrar alfa ættar. en enar þriþio
dverga ættar. Sva sem her segir.

¹) x. prave U. — ²) sic U, prave ex: þær ár.

Svndr bornar	Symar ero askyndar.
hygg ek nornir vera	svmar alfskyndar.
eigvt þær ætt saman.	svmar ero dætr dvalins.

Þa mælti Gangleri. ef nornir ráfa orlogvm manna þa skipta
þær geysi misiasnt svmir hava gott lif ok rikvligt. en svmir
hava litid len ok lof. Svmir langt lif svmir skamt. har 74.
segir. goþar meyar ok vel ætaþar skapa goþan alldr. en
þeir menn er syrir oskavpvm verþa þa valda þvi illar
nornir. Þa mælti Gangleri. hvat er at segia fleira fra
askinvm. hár segir. Margt er þar af at segia.

fra aske ygdrasils¹.

15. Avrn einn sitr a limvm asksins ok er hann margs-
vitandi. en millvm avgna honvm sitr havkr sa er heitir
veðrlavfnir. Jkorni sa er heitir ratakostr. rennr vpp ok
niðr eptir askinvm ok berr avsfundar orþ millvm arnarins ok
niþhavgs. en fiorir hirtir renna i limvm asksins ok bita
bast. þeir heita sva. daninn. dvalinn. dyneyr. dyraþror.
en sva margir ormar ero i hvergelmi með niþhavgi. at
engi tvnga ma telia. sva sem her segir.

Askr ygdrasils	hiortr bitr neþan
drygir erviþi	en a hliþ fvnar
meira en menn vm viti	skerþir niþhavgr neþan.

Ok enn segir her sva.

Ormar fleiri liggia	þeir ero grafvitnis líþar
vndir aski ygdrasils	Grabakr ok grafvolldvþr.
en þat vm hyggi hvern	osfnir ok svafnir
osvinnra apa.	hygg ek at æ mvni
Goin ok moin	meiðs kostym ma.

Þat er enn sagt at nornir þær er hyggia við vrþar brvnn
taka hvern dag vatn or brvnninvm ok avrinn með þann er
liggr vm brvnninn ok avsa vpp yvir askinn. til þess at
eigi skylo limar hans fyna eða trena. en þat vatn er
sva heilag at allir er þar koma ero sva hvitir sem hinna

¹) literis rubris.

sv er skiall heitir er liggr innan vñ eggskvrmis. Sva sem her segir.

Ask veit ek standa	Þaþan koma davggvar
heitir ygdrasill	þær i dali falla
har borinn heilagr	stendr yvir grein
hvita avri.	vþpar brvnni.

Sv davgg er þaþan af kemr kalla menn hvnangs fall ok þaþan af sæþaz byflvgr. Fvglar .ij. sæþaz i vrþar brvnni er svanir heita. ok af þeim fvglum hesir þat fvglakyn komið er sva heitir síþan.

her segir fra alfheimvm¹.

78. 16. Þa mælti Gangleri. Mikil tþindi kantv segja af honvm. hvað er þar fleira havfvþstaþa. en at vrþar brvnni. har segir. Margir staþir ero þar goþvligir. Sa er þar staþr er kallaðr er alþheimar þar byggvir folk þat er lios alfar heita. en davkalsar hva niþri undir iorþv ok ero þeir olikir synvm ok enn olikari reyndvm. lios alfar ero hvitari en sol synvm. en davkalsar svertari en bik. Þar er ok sa staðr er breiþa blik heitir. ok engi er þar segri staðr. þar er ok sa staþr er glitnir heitir. ok ero veggir hans ok steðr allar af rayþo gvlli ok þak hans er af gvlli. þar er sa staþr er himinbiorg heita. sa stendr a himins enda við brvar sporð þar er bifravst kemr til himins. Þar er enn mikill staþr er vala skiall heitir þann gerþv [gvþin] ok þavkto skiro silfri. Þar er ok hliðskiall i þeim sal þat hasæti er sva heitir. þa er alfavþr sitr i því hasæti ser hann vñ heim allan. A svnan verþvm heims enda er sa staðr er allra er fægrstr. ok biartari en solin. er gimle heitir. hann skal standa þa er himin ok iorþ syrir faraz. ok byggva þann staþ rettlatir menn vñ alldir allda. Sva segir i volv spa.

80. Sal veit ek standa   þar skvlo dyggvar
solv fegra   drottir byggia
gvlli þaktan   ok vñ alldr daga
a gimle   ynþis niota.

¹⁾ *literis rubris.*

Þa mælti Gangleri. hvern gietir þess staþar þa er svarta logi brennir himin ok iorþ. Har segir. Sva er sagt at annarr himinn se svþr ok vpp fra þessvm. ok heitir sa heimr viþblainn. en hinn þriþi se vpp fra þeim ok heitir sa avndlangu. ok a þeim himni hyggio ver þenna stað vera. en liosalfar einir hyggio ver at nv byggi þa staþi. Þa mælti Gangleri.

her segir fra nofnvm ofins ok riki¹.

17. Hverir ero æsir þeir er monuvn er skyllt at 82. trva á. har svarar. tolf ero æsir goþkvnnigir. Þa mælti jafnhár. Eigi ero asynior ohelgari. ok eigi mego þær minna. Þa mælti þriþi. ofinn er æztr ok ellztr asanna. hann ræþr ollvm hlvtm ok sva sem onnr goþin ero mattvg. þa þiona honvm oll sva sem born favþr. en frigg kona hans veit ok orlog manna. Þott hon segi engar spar sem 84. sagt er at ofinn sialfr mælti við þann as er loki er nefndr.

Ærr ertv nv orþinn orlog manna.

ok avrviti   frigg hygg ek at þav viti
hvi floptir þv loptr   [þvi at henni sjalfgi segir².

Ofinn heitir alfaþir þvi at hann er saþir allra goþanna. hann heitir ok valþoþr þvi at hans oska synir ero allir þeir er i val falla þeim skipar hann valholl. ok vingolf ok heita þeir þa einheriar. hann heiter ok hanga gvþ ok happa gvþ ok farma gvþ. ok enn nefniz hann a fleira vega þa er hann var kominn til geirraþar konvngs segir hann sva.

Hetvmz grimr.	herteitr. hnukarr.
ok gangleri.	bileygr. baleygr.
heriann. hialmberi.	bolverkr. fiolnir.
þeckr. þriþi.	grimnir. glapsviþr. fiolsviþr.
þvþrvþr.	síþhottr. síþskeggr.
helblindi. hár.	sigfoðr. atriþr. hnukvþr.
saþr. svipall.	alfoðr. farma tyr.
saþgetall.	oski. omi.

¹⁾ *literis rubris.* — ²⁾ a / sic prave U pro : þo at hon sjalfgi segi, cfr. mox supra : Þott hon segi engar spar.

iaſuhar . biblindi . kialarr . viþvrr .
gelldnir . harbarþr . þror . gavtr .
sviþvrr . sviþrir . ialkr . ialkr . veratyr¹ .

- þa mælti Gangleri. Geysi morg noſn hafi þer gefit honvm. ok þat veit trv min at þat mvn vera mikill froþleikr. sa er kann skyn ok dæmi hverir atþvrþir orþit hafa til hvers þessa nafns. har segir. Mikil skynsemi er at risia þat vandliga vpp enn þo er þat skiotaz at segia at flest heiti hafa verit gefin af þeim a(t)þvrþum at sva margar ero greinir tvngna i veroldinni. þa pickiaz allir² þioþir þvrsa at breyta nafni hans til sinnar tvngo til bæna ferlis sialfvm ser. en svmir atþvrþir til þessa heita hava gerzt i ferþvm hans ok er þat fært i frasagnir. ok myntv eigi mega froþr maðr heita ef þv skalt eigi kvnna at segia fra þessvm stortiþindvm. Gangleri segir. hver ero noſn annarra góðanna eða asanna. eða hvat hafa þeir gert til frama. har segir.

her segir fra þor ok riki hans ok bilskirni³.

18. Þorr er þeirra framarst sa er kallaðr er asa þorr eða avko þorr. hann er sterkastr asa ok allra gyþanna. ok manna. hanin a þar riki er þrvangr heitir en havll hans heitir bilskirnir. i þeim sal ero .v. hvndroþ golfa. ok .xl. þat er hvs mest sva at menn viti. sva segir i grimmis malvm.

Fim hvndryþ golfa
ok fioratvgo .
sva hygg ek bilskirni með bogvm .
ránnna þeirra
er ek ræfr vita
mins⁴ veit ek mest magar .

¹) In margine manus recentior, eadem ac supra p. 260, hæc addidit nomina Odinis: Yggr. þundr. vækr. skilfingr. viniorr (vimorr?). hroptatyr. gautr. veratyr. svolnir. rognir. heriafðr. hvatráðr. hropr. hueðrungr. grimr. gauti. vingnir. valfoðr. gizvr. brvni. fengr. þrot(t)r. niotr. suafil. arnhofði. ginnarr. sigmvndr. frariðr. suafnir. — ²) sic U, corr. allar. — ³) literis rubris, manu recentiori atramento superinscriptum. — ⁴) t manu recentiori (minst) prave additum.

Þorr a haſra .ij. ok reiþ eina. sva heita haſrarnir. tangniſtr ok tangriſnir. Þorr ekr i reiþinni þa er hann ferri iotvnheima en haſrarnir draga reiþina. þvi heitir hann avko þorr. hann a ok þria¹ kostgripi. einn er hamarrinn miolnir er brimþvssar ok bergrisar kenna er a lopt kemr. ok er þat eigi vndarligt þvi at þar meþ hevir hann lamþan margan havs a seþrvum þeirra ok frendvm. Annan grip a hann beztan megin giarpír ok er hann spenner þeim vm sik vex honvm asmegin halfv. Þriþia grip a hann þann er mikill griþr er i. þat er iarn-greipr. Þeirra ma hann eigi missa við hamar skaptiþ. En engi er sva frægr at telia kvnni hans stormerki. en segia kann ek þer morg tiþundi at dveliaz mvn dagr aþr en sagt er allt þat er ek veit. Þa mælti Gangleri. spyria vil ek at fleirvm svnvm hans. har svarar. Annarr sonr hans er balldr inn goþi. ok er fra honvm gott at segia. hann er beztr ok hann losa allir. hann er sva fagr a litvm ok sva biartr at lysir af honvm. ok eitt gras er sva hvitt at iaſnaþ er við bra balldr. þat er allra grasa hvitaz. ok þar eptir mattv marka segrþ hans bæþi a har ok a likam: hann er hvitaztr asa ok fegrst talaþr ok liknsamastr. en sv natvra fylgir honvm at eigi ma halldaz domr hans. hann byggvir þann staþ er breiþa blik heitir ok fyrr er nefadr. hann er a himni i þeim staþ ma eigi ohreint vera. Sva sem her segir.

breiþa blik heitir	a þvi landi
þar er balldr hevir	er ek liggia veit
ser vm gerva sali.	fæsta fæing stavi.

Enn þriþi ass er sa er niorþr heitir. hann byr þar sem heitir noa tvn hann ræþr þar fyrir gavngó vindz. ok stiller sio ok vind ok elld. a hann skal heita til sæſara ok veiþa. hann er sva avþigr eða fesæll at hann ma gefa þeim land ok lavsa fe er hann vill. a hann skal til þess heita. Eigi er niorðr asa ættar. hann var vpp fæddr í vana heimi. En vanir gisloþv hann gyþvm ok tokv i moti þann er hænir

¹) in membr. primum tva deinde in þria mutatum.

het. þat varþ at sætt með gyþvm ok vavnvm. Niorþr atti þa kono er skaþi heitir. dottir þjazia iotvns. hon villdi hava bvstaþ þann er faþir hennar hefir át. Þat er a fiollvm nockvrvm þar er heitir þrvþheimr. en niorþr vill vera nær sæ. Þav sættaz a þat at þav skylo vera 94. ix. nætr i þrvþheimi en .iij. i noa tvnvm. en er niorþr kom aptr til noatvna af fiallino. þa qvað hann þetta.

Leiþ ervnz fioll   vlsa þytr
varkaþa ek lengi hia.   mer þotti illr vera
nætr einar nio.   hia savngvi svana.

Þa qvað skaþi.

Sofa ek maki   sa mik vekr
sævar þefjvm á   er af viþi kemr
svgls¹ iarmi syrir.   morgin hvern mar.

Þa for skaþi vpp a fiall ok bygþi a þrvþheimi ok ferr hon miok með boga ok skíþvm ok skytr dyr. hon heitir ondvr gyþ eða ondvr dis. sva segir.

Þrvþheimr heitir   en nv skaþi byggvir
þar nv þjazi byr   skir hrvþr gyma
sa enn matki iotvnn.   foruar toptir foþr.
fra bornvm niarþar².

96. 19. Niorþr i noatvnm gat síþan .ij. born. het annat freyr er einn er agetaztr með gyþvm. hann ræþr syrir regni ok skini solar. ok þar með iarþar avexti. A hann er gott at heita til ars ok friþar. hann ræþr friþi ok feselo manna. Annat barn hans er freyia. hon er agetoþt af asynivm. hon á þann bæ a himnvm er solvang heitir ok hvor sem hon riþr til vigs a hon halfan val allan en halfan ofinn. sva segir.

Folkvagr heitir   halvan val hon kyss
en þar freyia ræðr   hvern dag
kosta beztv m sal.   en halfan ofinn á.

Sessvarnir heitir ok salr hennar. en er hon riþr þa ekr hon a kavttvm sinvm. ok sitr i reiþ. hon er nakvæmrst

¹⁾ fvgls, lapsu calami, U. — ²⁾ literis rubris.

monnvm til a heita ok af hennar nafni er þat tignar nafn er rikis konor ero kallaþar frvr. henne likaþi vel mansavngr a hana er gott at heita til asta. Þa mælti Gangleri. Miklir þicki mer þessir syrir ser æsirnir. ok eigi er vndr at mikill kraptr fylgi yþr er þer skvlot kvnna skyn gyþanna. ok vita hvern biþia skal hvers hlytar eða hverrar bænar eða ero fleiri gyþin. har svarar.

hversv biþia skal asinn ty braga ok heimdall¹.

20. Þa er enn ass er tyr heitir. hann er diarsatzr 98. ok breythvgaðr². ok hann ræþr miok sigri i orrostvm. A hann er gott at heita hreysti monnvm. Þat er orþtak at sa er tyhravstr er vmframm er aþra. ok þat er eitt mark vm hravstleik hans ok diarsfleik þa er æsir lockvþo fenris vlf til þess at leggia a hann fiotvrinn gleisne. þa trþi hann þeim eigi at þeir myndi leysa hann syrr en þeir logþv honvm at veþi hond tys i mynn hans. en er æsirnir villdo eigi leysa hann þa beit hann af hondina þar sem nv heitir vlfliþr ok er hann einhendr. hann er sva vitr at þat er ok mælt at sa se tyrspakr. en ecki er hann kallaþr sættir manna. bragi er einn assinn. hann er agetr at speki ok mest at malsnilld ok orþfimi. hann kann mest af skalldskap. ok af honvm er bragr kallaþr skalldskaprinn. ok af hans nafni er sa kallaþr bragar maðr. karla eða qvenna. er orþsnilld hevir framarr en aþrir. kona braga heitir iþvn. hon varþveitir i eski siny epli þav er gyþin skylo a bita þa er þav elldaz ok verþa þa allir vngir ok sva myn verþa til ragna ravckrs. Þa segir Gangleri. Allmikit þicki mer gyþin eiga vndir gezlo iþvnnar eða trynaþi. þa mælti har 100. ok hlo við. Nær lagþi þat ofaro eino sinni. kvnna myn ek þar af at segia. en þv. skalt uv heyra fleiri nosn gyþanna. heimdallr heitir einn hann er kallaþr inn hviti ass. hann er mikill ok heilagr. hann baro at syni nio meyar. ok allar systr. hann heitir ok hialmskiþi ok gyllintanni. tenn

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ sic U, haud dubie prave er bezt hvgaðr.

hans voro af gylli hestr hans heitir gylltoppr. hann byr þar sem heitir himinbiorg við bifravst. hann er vorþr gyþa ok sitr þar við heims enda at géta brvar fyrir bergrisvum. hann þarf minna svefn en svgl. hann ser iamt um nott sem um dag hvndrað rasta fra ser. hann heyrir ok þat er gras vex a iorþvnni ok vll a savþvm ok allt þat er lætr. hann hevir lvþr þann er heitir giallar horn ok heyrir blastr hans i heima alla. Sva segir.

himinbiorg heitir vorþvm gyþa.
en þar [heimddallr byr¹ dreckr i vþro ranni
kveþa valda vevn glaþr en goþa miop.

102. ok enn segir i sialfvm heimdalar galldri.

Nio em ek ix. em ek
meygia mavgr systra sonr.

havþr heitir enn einn assinn. hann er blindr. ærit er hann sterkr. en villa mvndi goþin ok menninir at þenna asinn þyrfti eigi at nefna. þvi at hans handa verk mvno lengi havfð at minnvum. Viþarr heitir inn þavgli ass. hann hevir sko þyckan. næst því er hann sterkr sem þorr. af honum hava goðin mikit travst i allar þravtir. Ali eða vali heitir einn son öþins ok rindar. hann er diarsr i orrostvm ok miok hagskeytr. Vllr heitir einn son sifiar. stivpsonr þors. hann er bogmaðr sva goþr ok skíþserr sva vel at engi ma við hann keppa. hann er sagr aliti ok hann hevir hermanz atgervi a hann er gott at heita i einvigivm. Forseti heitir sonr balldrs ok navnno nefs dottvr. hann a þann sal a himni er glitnir heitir. en allir er til hans koma með saka vendræpi þa fara allir sattir a brott. Sa er domstaþr beztr með goþvm ok monnvum:

104. Glitnir heitir salr en þar forsæti bygvir
hann² er [gylli stvdr [flestan dag⁴.
ok silfri sama³ ok svefr allar sakar.

¹⁾ a [sic U; corr. Heimdal. — ²⁾ in U scriptum hans. — ³⁾ a [g' s. Z silfri s., U. — ⁴⁾ a [f. d., tantum, U.

her segir fra asa loka¹.

21. Sa er einn talþr með asvm er svmir kalla rog bera asanna eða frvmqveþa flærþar ok vamm allra gyþa ok manna. sa er nefndr loki eða loptr. son farbavta iotvns. Moþir hans heitir lavfey eða nal. bræþr hans heita hyleiptr ok helblindi. loki er friþr ok sagr synvn. illr i skaplyndi miok fiolbreytinn at háttvm. hann hevir þa speki miok um framm aþra menn er slægþ heitir ok velar til allra hlvta. hann kom asvm iafnan i svilt vendræpi. ok opt leysti hann þeirra vendræpi með velvm. kona hans het sigvn. sonr hans het nari eða narsi. Enn atti loki fleiri born. Angrboða heitir gygr i iotvnheimvum. við henni gat loki .iij. born. eitt er fenris vlf. annat er iormvngandr þat er miþgarþz ormrinn. þriþia er hel. En er þessi .iij. systkin born loka sæddvz vpp i iotvnheimvum ok gyþin rakto til spadoma at af þessvm bornvum mvndi þeim mikit vhapp standa. ok þotti ollvm illz af ván fyrst af moþernino en verra af savþrnvm. Þa sendi alfaþir gyþin eptir bornvnvm ok let fera ser. ok er þav komv til hans. þa kastaþi hann orminvum i inn divpa sæ. er liggr um lond oll. ok ox sa 106. ormr sva at hann liggr um lond oll. i miþio havi ok bitr i sporþ ser. hel kastaþi hann i nislheim ok gaf henni valld yvir nio heimvum. at hon skyldi skipta vistvm með þeim er til hennar koma. en þat ero sott davþir menn ok elli 'dayþir. hon a þar mikla bolstaþi ok ero garþar hennar forkvnliga havir en grindr storar. Elivðnir heitir salt hennar. hvngr disk. svlltr knisr. ganglati þrell. gangloþ ambatt. fallanda forað grind. þolmoþnir þeskolldr er inn gengr. kavr sæing. blikiand bavl ar salr hennar eða tialld. hon er bla half. enn half með havrvndar lit. þvi er hon avþ kend. ok helldr gnpleit ok grimlig.

fra fenris vlf ok asvm².

22. Vlfinn fæddo æsirnir heima. ok hafþi tyr einn til

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ literis rubris, atramento superinducto.

- diorsvng at gefa honvm mat. en gyþin sa hve mikit hann
ox hvern dag ok allar spar savgþo at hann mvndi vera
lagþr til skaþa þeim. þa fengo æsirnir þat raf at þeir
gerþv fiotr allsterkan er þeir kolloþv leþing ok baro hann
til vlfssins ok baþo hann reyna aſi sitt viþr fiotvinn. en
vlfí þotti ser þat ecki osrefli. ok let þa fara með sem
þeir villdo. en it fyrra sinn er hann spryndi við. brotnaþi
fiotvinn ok leystiz hann sva or leþingi. þvi næst gerþv
æsirnir annan fiotr halfo sterkara er þeir kolloþv droma
 108. ok baþo vlfiss reyna enn þenna fiotr. ok tolþv hann verþa
mvndo agetan af aſi ef slik storsmiþi mætti eigi hallda
honvm. en vlfirn hygsaþi at þessi fiotvrr var sterkr miok.
ok þat með at honvm hefir vaxit aſi síþan er hann bravt
leþing. kom þat i hvg at hann mvndi verþa at leggia sik
i hættv ef hann skal frægr verþa. ok lætr leggia a sik
fiotvinn. ok er Þsirnir tavllþvz bvnir. þa hristi vlfirn sik
ok lavst fiotrinvm a jorþina ok knvþiz at fast. spryndir
at fast ok bravt fiotvinn sva at siarri kom niþr. hlvtirnir.
sva drap hann sik or droma. þat er síþan orþtak at leysi
or leþingi eða drepi or droma. þa er einuhverr hlvt er
akafliga sottr. Eptir þat ottvþvz æsirnir at þeir mvndi
eigi sa bvndit hann. þa sendi alsoþr þann mann er skirnit
het i svartalsa heim til dverga nockvrra ok let gera fiotvr
þann er gleipnir heitir. hann var gjorr af .vj. hlvt(v)m. Af
dyn kattarins. ok af skeggi konvnnar. Af rotvm biargsins
ok sinvm biarnarins. af anda fisksins ok af raka fvglisins.
 110. en þo at þv vitir eigi aþr þessi tþindi. þa mattv nv
finna her skioſt savnn dæmi at eigi er logit. at þer mvnvð
seð hava at konan hevir eigi skegg. ok engi dynr verþr
af hlavpi kattarins ok eigi ero rætr vndir biargi. ok þat
veit trva min at iamsatt er þat allt er ek hevi sagt þer.
þott þeir se svmir hlvtir er þv mátt eigi reyna. Þa mælti
Gangleri. Þetta ma ek at viso sia er nv segir þv fra ok
þv hevir nv til dæma tekit. en hvernig varþ fiotvinn
smiþaþr. har segir. Þat kann ek þer vel at segia. Fiotvrr
var slettr ok blavtr sem si(l)ki ræma. en sva travstr ok

sterkr sem nv mattv heyra. þa er fiotvrrinn var færþr asvm.
þa þockvþv þeir vel sendi manninvm sitt eyrindi. þa foro
æsirnir vt i vatn þat er amsvarnir heitir i holm þann er
lyngvi er kallaþr. ok kolloþv með ser vlfinn. syndo honvm
silki bandit ok baþo hann slita. koþv vera mvndo nockvro
travstara en likindi þotto a vera syrir digrleiks sakir. ok
selldi hvern oþrvm ok treysti með handaflino ok slitnaþi
eigi. en þo kvoþv þeir vlfiss mvndo slita. þa svarar vlfirn.
Sva litz mer a þenna dregil sem enga frægþ mega ek af
hliota þo at ek slita i svndr sva miott band. en ef þat er
gert með list eða vel þott band syniz litþ. þa kemr eigi
band a mina fær. þa svoropv esir at hann mvndi skioſt
i svndr slita sva miott silki band er hann hafþi skioſt
i svndr brotiþ sterka iarnfiotra. en ef þv fær eigi skioſt
i svndr brotiþ. þa mvntv ecki hrætt fa gyþin skvlo ver 112.
þa leysa þik. Vlfirn svarar. ef þer bindit mik. sva at
ek fæ eigi leyst mik. skil ek at ek mvn seint taka af
yþr lavsn. em ek vfvss at lata þat band a mina leggi.
en helldr en þer fryit mer hvgar. þa retti einn hvern yþarr
hond sina i mvnn mer at veþi. at þetta se falslavst gert.
en hvern asanna sa til annars ok þottv nv vera tvó vendræþi
ok vildi engi sina hond framm selia. syrri en tyr let fram
ena hægri hond sina. ok let i mvnn vlfisins. Þa tokv
þeir festina or fiotrinvm er gellgia heitir. ok drapo henni
i gegnvm hello mikla sv heitir gioll. ok festv¹ hellvna
langt i iorþ niþr. Þa tokv þeir enn mikinn stein er þviti
heitir ok skvto honvm en lengra niþr. ok hosþv hann
syrir festar hæl. Þa er æsirnir sa at vlfirn var bvndinn
með svlo ok er hann spryndi við þa harþnaþi bandit. ok
þvi harþara er hann bravzt vm. þvi skarpara var bandit.
Þa hlogv allir nema tyr hann let hond sina. Vlfirn gapti
akafliga. ok vildi bita þa. ok fekz vm miok. Þeir skvto
i mvnn honvm sverþi nockvro. nema hioltin við neþra
kioptinn. en inn eſra gominna bloþrefillinn. þat er gomsparri

¹⁾ festv, U.

- hans . hann greniar illiliga ok slefa renn or mynni hans.
þat er a sv er vam heitir. þar liggr hann til ragna rævkr.
114. þa mælti Gangleri. Fvrþo illa barna eign gat loki. en avl
þessi systkin ero mikil fyrir ser. en fyrir hvi drapo æsirnir
eigi vissinn er þeim er illz af honum van. har segir. Sva
mikils virþo gvþin ve sin ok griða staþi at eigi villo
þav savrga þa með bloþi vissins þot sva segþi sparnar
fyrir at hann myndi verþa at bana ofni. Gangleri mælti.
fra asynivm¹.
23. Hveriar ero asynior. har segir. Frigg er æzt.
hon a þann sal er fensalir heita. ok er hann allvegligr.
Onnr er saga hon byr a seckva beck. eir hon er læknir
með asvm. Gefion heitir ein. henni þiona þær er meyar
andaz. Fylla hon er mær ok ferr lavst har hennar ok gyll-
band um havsvð ok herr eski friggiar. ok gietir skoklæþa
hennar ok veit leynd raþ með henni. Freygia er tignvst
með frigg. hon giptiz þeim manni er oþr het. dottir þeirra
er hnoss. hon giptiz þeim manni er oer het. hon var sva
favgr at af hennar nafni ero þeir hlvtir hnossir kallaþir er
gersimar ero. Oþr for abrott langar leipir. en freyia grætr
eptir. tar hennar ero ravþt gyll. Freyia a morg nosn en
sv sakv er til þess at hon gaf ser morg nosn er hon kom
með ymsvm þioþvm at leita Oþrs. hon heitir Marþavll
ok hæn Gefn syr. Freyia atti ok brisinga men. hon er
116. ok kollvð vana dis. Siosn hon gerir miok til at snva hvgyr
manna til asta qvenna. ok karla. ok af hennar nafni er
elskginn kallaþr siosni. Lofn hon er gott til a heita ok
milld. ok hon sær leyfi til samgangs manna með alþoþr
eða frigg þo at aþr se bannat. af hennar nafni er lof
kallaþr. Vavr hon hlyþir a eipa manna ok einka mal er
menn veita sin i millvm karlar ok konr. þvi heita þav
malvarar. Vavr er vitr ok spvryl sva at ecki ma hana
leyna. Þat er orþtak at kona verþi vavr. Syn hon getir
dyra i hollinni ok lykr fyrir þeim er eigi skvlo inn ganga.

¹⁾ *literis rubris.*

hon er sett til varnar a þingvm fyrir þav mal er maðr
vill osanna. þvi er þat orþtak at syn er fyrir sett. þa
er maðr neitir. Hlin hon er sett til gezlo þeim monnum
er frigg vill forþa við haska nockorm. Þaþan af er þat
orþtak at sa hleinir er forþaz. Snotra er vitr ok lat
þrvþ af hennar heiti er kollvð snoðr kona eða karlmaðr.
Gna hana sendir frigg i ymsa staþi at eyrindvm sinvm.
hon a hest þann er rennr lopt ok log ok heitir hofvarpnir. 118.
þat var eitt sinn er hon reiþ at vanr nockvrr sa hana ok
ferþ hennar er hon reiþ i loptino. hann mælti.

hvæt þar flygr
eða hvæt þar ferr
eða hvæt at lopti líþr.

hon svarar.

eigi ek flyg	a hofvarpn
þo ek ferk	þeim er hatt strykr
þo ek at lopti líþ	gack um garþ vorv.
Af gnar nafni er þat mælt at þat gnæfar er hatt ferr.	
Sol ok bil ero með asvm ok ero þær aþrar er þiona i	
valhöll. bera dryck ok geta borþbynaþar ok olgagna.	
Sva heita þær i grimmis malvm.	
brist ok mist	gioll ok geira havþ
vil ek at mer horn beri.	ok randgriþr ok rafþgriþr
Skegolld ok Skavgvl	ok reginleif
hilldr ok þrvþr	þær bera einherivm ol.
blavck ok herfiotra	

Þessar heita valkyrior. Þær sendir Oþinn til orosto. Þær
kiosa feiga menn ok rafa sigri. Gvþr ok rosta ok norn en
yngsta er skvild heitir riþa iaðnan at kiosa val ok rafa vigvm.
Jorþ moþir þors ok rindr moþir vala ero talþar með asynivm.

freyrr feck gerþar¹.

24. Gymir het maðr en kona hans avrþoþa. hann
var bergrisa ættar. dottir þeirra var gerþr allra qvenna
vænst. Þat var einn dag at freyr geck i hliþskialf ok sa

¹⁾ *literis rubris.*

vm heim allan. ok er hann leit i norþr att þa sa hann a einvm bæ mikit hvs. ok þar geck kona vt ok lysti af hari hennar bæþi lopt ok log ok sva hefndi honvm þat mikil læti er hann settiz i þat at¹ helga sati at hann geck brot fyllr af harmi. ok ecki svaf hann er hann kom heim ok þeir skirnir hittvz. Þa for skirnir at hitta gerþi ok kom saman astum þeirra. hann feck skirni i hendr sverþ 124. sitt. en hann hafþi þa ecki sverþ er þeir beli hittvz. en drepa matti hann bela með hnæfa sinvm. en verra er honvm þa er hann missir sverzins er mvspellz megir heria ok hann berst við þa. Þa segir Gangleri.

fra vist ok dryck með ásVm².

25. Hvæt hevir opinn at sa sva mavrgo folki. sem þar er ef allir vapndavþir menn koma til hans. har segir. þar er mikit fiolmenni ok mvn þo eigi ofsmikit þickia þa er vlfinn kemr. en alldri er sva mikit fiolmenni at eigi ma endaz flesk þat er sæhrimnir heitir hann er sojinn hvern dag ok heill at aptni. en fair mvo þetta kynna at segia þer. Andrimner heitir steikarinn en eldrimnir ketillinn. sem her segir.

126. Andrimnir lætr fleska bezt
i eldrimni en þat fair vito
særimni sojinn. við hvæt einheriar alazt.

Þa mælti Gangleri. hvart hevir opinn þat sama borþhalld sem einheriar. har segir. þa vist er stendr a hans borpi gefr hann tveim vlfvm er hann á. ok sva heita. geri ok freki. en enga vist þarf hann. Vin er honvm bæþi matr ok dryckr. sem her segir.

Gera ok freka en við vin eitt
seþr gvnntanigr vapngaffiþr
hropigri heria feþr. opinn æ livir.

hrafnar sitia tveir a avxlvm hans ok segia honvm oll tipindi i eyro hans þav er þeir sia eða heyra. Þeir heita sva. hvginn ok mvninn. Þa sendir opinn i dagan at

¹⁾ sic U mendose pro: it. — ²⁾ literis rubris, atramento manu recentiori superinducto.

flivga vm heima alla ok koma aptr vm dagverþ. þvi heitir hann hrafna gyþ. sem her segir.

hvginn ok mvninn vnz ek hvginn

flivga hvern dag at hann aptr kemr

iomvngrvnd yvir. þo siamz ek meir vm mvninn. 128.

Þa segir Gangleri. hvat hava einheriar at dryck er þeim endiz iamgnogliga sem vistin. eða er þar vatn drvekit. har segir. vndarliga spryrþ at Alþoþr mvdni bioþa til sin konvngvm eða jorlv mokk er mvdni hann geva þeim vatn at drecka. Margr kenir sa til valhallar er dyrt mvdni þickiaz kavpa vatzdryckinn ef eigi veri betra fagnaðar þangat at vitia. Sa er aþr þolir sar ok svíþa. til banans. Geit sv er heiðrvn heitir stendr vppi a valholl ok bitr barr af limvm tres þess er leraþr¹ heitir. en or spenvm hennar rennr miolk er hon syllir með skaptkerip. Þær ero sva miklar² at allir einheriar verþa fvldrvcknir af. Þa segir Gangleri. haglig geit er þat. Goþr viþr mvn þat vera er hon bitr af. Þa segir har. Meira er vert vm hiortinn takþyrni. er stendr a valhavll ok bitr af limvm þessa tres. en af hornvm hans verþr sva mikill drogi at niðr kemr i hvergelmi. ok þaþan falla þær ár er sva heita. sið. við. sækin. ækin. svoll. gvnro. fiorni. fimbvþvl. gipvl. giopvl³. 130. gomol. geirvnlv⁴. Þessar falla vm asa hvgþir. Þessar ero enn nefndar. syri. vinþoll. holl. grað. gvnro. navtt. reytt. navnn. hravnn. vina veglvn. þioþnma⁵. Þa segir

¹⁾ in U leraþf scriptum, etenim codices antiquissimi literam r sepe formant ut — p. — ²⁾ sic U, quasi antecesserit mjólkár. — ³⁾ sive giofvl. — ⁴⁾ hæc in margine addidit manus recentior: sliðr ok drið(?) sylgr ok ylgr vigeleptr ok giol. — ⁵⁾ Hic signum notavit et in margine adscripsit manus eadem recentior: Þessi ero enn a heiti. yn. vþr (Vþr). einstiga. elfr. auðskiolf. aſratron (= Apardjon). aron. rin. ran. ravmelfr. vogn. hnipul. vaun. veðla. valskiolf. valin. vilatiemd. safelsfri. (saxelfr). stauma. rennanndi. dynsara. dyna. Mynd. moða. Morn. nið. nepr. nil. nilvs. geira glít. gnafa. gloð. gauteſfr. ganges. freka. teda. tifr. temps. bra. loða. luma. vimvr. trofn. humra. þefia. ala. leira. skuta. tanais.

Gangleri. Mikit hvs mvn valhavll vera. ok þrøngt syrir dyrvm. **Þa** segir har.

Fim hvndrvð dyra
ok fiora tvgo
sva hygg ek a valhavlo vera.
.vijj. hvndrvt einheria
ganga or einvm dyrvm
þa er þeir ganga við vitni at vega.

Þa segir Gangleri. Mikit fiolmenni er i valhollv eða hvat (er) skemton einheria. **þa** er þeir drecka eigi. har segir.

132. **þa** er þeir hava klæzt ganga þeir i garþinn vt ok beriaz ok sellir hvern annan. þat er leikr þeirra. ok at dagverþi riþa þeir til valhallar. ok dryckio sem her segir.

Aller einheriar   val þeir kiosa
óþins tñvnm i.   ok riþa vigi fra
havggvaz hvern dag   sitia meirr vm sattir saman.
Gangleri segir. hvaþan kemr vindr hann er sterkr hann hrærer stor hof ok leysir elld. engi ma hanu sia þvi er hann vndarliga skapaþr. har segir. A norþan verþum heimsenda sitr iotvnninn bræsvelgr í arnarham. ok er hann beinir flvg stendr vindr vndan vængivm hans. sem her segir.

bræsvelgr heitir iotvnn   af hans vængivm
hann sitr a himins enda   kveþa vind standa
iotvnn i arnar hám   alla menn yvir.
ok enn segir.

Askr ygdrasils   bifravst brva.
er æztr viþa   en bragi skallda
en skiðblaðnir skipa.   habrok havka.
óþinn asa   en hvnda garmr.
en ioa sleipnir

Gangleri segir. hvaþan kom hestrinn sleipnir. har segir.
fra þvi er loki gat sleipni við sváþilfera¹.

134. 26. Smiþr nockvrr kom til asa ok bavþ at gera þeim

¹⁾ *literis rubris; quatuor vocabula posteriora atramento superinducto.*

borg a þrim misservm þa er vrvgg veri fyrir bergrisvm. en hann mælti til kavps at eiga freyio ok hava vill hann sol ok mána. **Þa** ræddo æsirnir at ef nockvrr hlvtr veri vangerr at borginni symar dag inn fvrsta. **þa** skyldi hann af kavpino. ok engi maðr skyldi honvm liþ veita. hann beiddiz at hava liþ af hesti sinvm sváþilfera. ok olli þvi tillagi loki. hann gerþi borgina ok dro til griot vm nætr a hestinvm. vndr þotti asvnvm hve stor biorg hann særþi til. halfo meira gerþi hestrinn en smiþrinn. en at kavpino voro sterk vitni. þvi at iotvnnion þottiz griþa lavss með asvm ef iotvnninn veri þar er þorr kemi heim. en hann var farinn i avstr veg at beria troll. borgin var sterk ok ha sva at eigi matti a þat leita. en er .vij. dagar voro eptir smiþarionar þa settvz gyþin i sæti sin. ok sprvþi hvern annann hvern þvi reþi at gipta freyio i iotvneima 136. eða spilla loptino ef himininn davktes ef sol eða tvngl veri i brott tekin ok gevit iotvnm. en þat kom nv asamt með þeim at loki þotti ráþit hava. leto hann verþan illz davþdaga. ef eigi hitti hann ráþ til at smiþrinn veri af kavpino ok veittv nv loka atgavngo. en er hann varþ breddr svarþi hann eið at hann mvndi sva til haga at smiþrinn veri af kavpino. hvat sem hann kostaþi til. en er smiþrinn ok eptir griotino með hestinvm sváþilfera. þa hliop or skogi merr nockvrr ein samt ok hrein ok hvein við. en hestrinn kendi hvart hrossit var ok ærfiz ok sleit i svndr reipir. ok hliop til merarinnar. en hon til skogar vndan. ok smiþrinn eptir ok vill taka hestinn. en hrossin hlavpa alla nottina ok dvelst smiþin þa nott. ok eptir vm daginn varþ ecki sva smiþat sem fyrri. en er hann ser at eigi ma smiþat verþa. særþiz hann i iotvn moþ. en er æsirnir sa þat. var eigi þyrmt eïþvnvm ok nefndo þor. ok þegar kom hann ok særþi a lopt hamarinn. ok gylldo þa smiþar kavpit. ok lavst hann ihel ok sendo i niflheim. en loki hafþi þa favr til sváþilfera. at hann 138. bar fyl. þat var gratt at lit ok hafþi .vij. fætr sa hestr var beztr með gyþvm ok monnvum. sva segir i volv spa.

[þa gengv regin avll a rok stola gin heilog Gvþ. ok vm þat gettvz ¹ hverr bespi lopt levi blandit. eða ætt iotvns osk mey gesna.	Agengyst eijpar orþ ok særí mal oll meginlik er a meþal foro. þorr einn þar vá þrvnginn moþi hann sialldan sitr er hann slikt of fregn.
--	--

Þa spyrr Gangleri. hvat er sagt fra skíppblaþni er hann bezt skipa. har segir. hann er beztr ok hagligaztr en naglfari 140. er mestr. þat eiga mvespellz megor. dvergar nockvrir gerþo skíppblaþni ok gafo freyo. hann er sva mikill. at allir² mega skipa hann meðr herbvnaþi ok hevir byr þegar segl er dregit vpp hvert er fara vill. en ef eigi skal honvm a sæ fara. þa er hann gerr af sva morgym hlvtvm at hann ma vesia saman ok hafa i pvngi sinvm. Þa segir Gangleri. Gott skip er skíppblaþnir. en fiolkyngi mvn við vera havfþ aþr sva veri gert. Gangleri segir enn.

her þegir þriþi³.

27. Hvart hevir þorr hvergi þar komit at honvm veri ofstefli syrir fiolkyngi savkvm. har segir. Fair mvno fra þvi segia kvnna. en margt hevir honvm harþfert þott en þott nockvrr hlvt ravi sva rammr orþit at hann fengi eigi sigrað þa er eigi skyllt at segia fra þvi at morg ero dæmi til þess ok þvi ero allir skyldir at trva at hann er matkaztr. Þa mælti Gangleri. Sva lizt mer at þess hlvtar mvna ek spvrt hava er engi er til or at leysa. þa svarar jasnhar. heyrta hofvm ver sagt fra þvi er oss þickir otrvligt. en nær sitr sa er veit. ok mvntv þvi trva at hann mvn eigi livga nv it fvrsta sinn er alldrigi ló fyrri. Þa svarar Gangleri. her hlyþi ek svorvm þessa mals. har segir.

¹⁾ a [þ. g'. c. a. a. r. f. gin h. Gvþ. Z. v. þ. g., U. —
²⁾ supplendum haud dubie: æsir. — ³⁾ literis rubris.

her hefr sogv þors ok vtgarþa loka¹.

28. Þat er þa vpphaf at avko þorr for með hafra 142. sina. ok meðr honvm loki ok koma at qveldi til eins bonda. tok þorr hafrana ok skar. ok vorv þeir flegnir ok bornir til ketils. ok er soþit var settiz þorr til matar ok bavð bonda til nottvþar. ok bavrnm hans. son hans het þialfi en ravská drottir. þa lagþi þorr hafrstavkvnrar vtar fra elddi ok mælti at bavnin skylddo kasta beinonvm a stavkvnrar. Þialfi son bona lavst lærlegg hafrsins með knifi sinvm. ok spretti til mergiar. Þorr var þar vm nottina ok i ottv stopp hann vpp ok klæddiz. tok miolni ok bra vpp ok vigþi hafrstavkvnrar. stopp hafrarnir vpp ok var annarr halltr eptra fæti. Þorr fann þat. let bona eða hiv hans eigi mvndo hava skynsamliga með farit heinvnym let brotin legg hafrsins. bondinn varþ hræddr er þor let siga brvnina syrir avgvn. en þat er hann sa til avgnanna hvgþiz hann falla mvndo syrir sionvnvm einvm samann. hann herþi hendrar at hamar skaptino sva at 144. hvitnþo knvarnir. bondi ok hiv hans baþo ser friþar ok bvþv bætr þær er hann villdi. ok er hann sa hræzlo þeirra mikla geck af honvm moþrinn. ok tok af bonda born hans þialfa ok ravsko. ok þionvþ þav honvm siþan. hann let þa eptir hafrara sina. ok for i iotvnheima. ok allt til hafssins ok svam yvir þat it divpa haf ok er hann kom til lanzi þa geck hann vpp ok með honvm þialfi ok ravskva ok loki. ok er þav vorv litla hriþ farin varþ mork stor syrir þeim gengv daginn til myrkrs. þialfi var manna skiotaztr. hann bar kyl ofþins² þors. en til vista var eigi gott. þa er myrkt var leitoþy þeir ser nattstaþar. ok svndo skala nockvri i morkinni mikinn vorv dyrr a enda ok iambreiþar skalanvm. þar voro þeir vm nottina. en vm miþnætti varþ landskialpti mikill ok geck iorþin vndir þeim skyckivm. ok skalf hvsit.

¹⁾ literis rubris scripta, sed excepto primo vocabulo atramento superscripta. — ²⁾ sic U, prave inserens vocabulum: ofþins.

- þa stop þorr vpp ok het a felaga sina ok leityþvz fyrir ok svndo afhvs til hægri handar a miþivm skalanvm. ok foro þangat settiz þorr i dyrnar. en þav¹ vorv innar fra honvm ok hrædd miok. en þorr hellt hamarskaptino. ok hvgrí at veria sik. þa heyrþo þeir ym mikion ok gþy. ok er komit var at dogvn kom þorr vt. ok sa mann hvila.
146. i skoginvm skamt fra ser ok var eigi litill ok hravt sterkliga. ok þottiz þorr skilia. hvat latvm verit mvn hava vm nottina. hann spennir sik megingiorþvm ok ox honvm asmegin. ok i þvi bili vaknar sa maðr. Stop vpp skioð. þa varþ þor bilt at sla meðr hamrinv. ok spvrpi hann at nafni. en hann nefndiz skrymir. en eigi þarf ek at spyria at þv ert asa þorr eða hevir þv dregit a brott hanzka minn. Seiliz þa skrymir til ok tok hanzkan. ser þorr at þat haffi verit vm nottina skalinn. en afhvsit var þvmlvngrið hanzkan. Skrymir spvrpi ef þorr, villdi at þeir færí allir saman. en þorr iatti þvi. Þa tok skrymir ok leysti nest baggann ok bioz at eta enn þorr i oþrvum staþ ok hans menn. Þa bavþ skrymir at þeir legþi i einn staþ baggana ok legþi a bak ser. ok sva gerþo þeir. ok nv leggr skrymir a bak ser ok stigr helldr storvni. ok at qvelldi leitaþi hann nattstaþar vndir eik einni. þa mælti skrymir til þors at hann vill leggiaz niþr vndir eikina at sofa en þeir taki nest baggann ok bvi til matar ser. þvi næst sofnar skrymir ok hravst² fast. en þorr tok nest baggann ok vill leysa. ok otrvligt er þat at segia at engan
148. knvt feck hann leyst. ok er hann ser þat. griþ hann hamarrinn ok lystr i havfvþ skrymi. hann vaknar ok spyrr hvart lavps blaþ felli i havfvð honvm eða hvart þeir se mettir. Þorr let at þeir myndi sofa vndir annarri eik. At miþri nott heyrir þorr at skrymir hrytr. þa tekri þorr hamarrin ok lystr i havfvð-honvm i miþian hvirfilinn ok savck hamarrinn. þa vaknar skrymir ok spyrr hvart fell

¹⁾ emendatum ex: þorr. — ²⁾ sic U mend. pro hravt.

axkorn i havfvþ mer eða hvart vakir þv þorr. hann lezt vera vaknaþr. Nv ætlar þorr at sla hann þriþia sinni. reiþir vpp hamarinn af avlo aþli ok lystr a þvnnvangan er vpp viðsi. Sockr hamarrinn at skaptino. en skrymir sezt vpp ok strykri vm vangann ok enniti. ok mælti. hvart mvno fvglar vera nockvyr i treno yvir mer. Mer þotti 150. sem fioðr nockvyr felli af treno i havfvþ mer. ok spvrpi. hvart vakir þv þorr mal mvn vera vpp at standa ok klæþaz. Þer eigit nv ecki langt til borgar er vtgarþr¹ heitir en ek hevi heyrat kvis yþart at yþr þickir ek helldr mikill maðr. en sia megv þer þar stærri menn. Ræþ ek yþr heillt latiþ eikit mikit yvir yþr. illa mvn þat þolat slikvm kogvr sveinvm eða hversít aptr ok er yþr sa betri. ella stefni þer i avstr ætt ef þer vilið til borgarinnar. en ek a norþr leiþ. tekri nest baggann leggr a bak ser ok snyr a skoginn. ok er eigi getiþ at æsirnir biþi hann heilan fara. Þeir ganga til miðgarþz. ok sia borg standa a vollvm nockvrrvm ok setto hnacka a bak ser aþr þeir fengi yfir seþ. Grind var syrir borgar hliþi. Þorr feck eigi vpp komit ok smvgo millvm svalanna². þeir sa havill mikla gengo inn. ok sa þar ærit stora menn. þeir qvoddo 152. vtgarþa loka er þeir komv fyrir hasæti. hann leit til þeirra seint ok glotti við tavnn ok mælti. Seint er vm langan veg at spyria savnn tþindi er svein stavli ein(n) er orþinn at avko þor. en meiri mvntv en mer lizt eða viþ hverivm iþrottvm ero þer bvnir felagar. engi mvn sa með oss vera er eigi kvnni nockvrrar³ iþrotir. loki segir. engi mvn sa her innan hirþar er skiotara mvni eta en ek. þa svarar vtgarþa loki. Jþrott er þetta ef þv esfir ok reyna skal þetta. Hann kallar a beckinn a þann man er logi er nefndr ok biðr hann freista sin moti loka. þa var tekit trog eitt mikit ok sett a hallar golfit fvllt af slatri. ok settiz loki at oþrvum enda en logi at oþrvum megin ok át

¹⁾ sic in membrana emendatum ex: miðgarþr. — ²⁾ sic U; pro spalanna. — ³⁾ sic U mend. pro nockvrar.

hvertveggi sem tifaz ok mættuz i miþio trogino. hafþi loki etip slatr allt af beinvm en logi hafþi etip slatr allt ok beinin ok sva trogit ok vann logi leikinn. Þa sprvþi vtgarþaloki. hvat sa enn vngi maðr kynni leika. Þialfi segir at hann mvn freista at renna skeip við einhvern hirþmann hans. hann svarar þat er goþ iþrott. ok let hann vel býnn at skiotleik ef hann skal þessa iþrott vinna.

154. ok freista skal. gengr hann vt a gott s(k)eip. kallar til sin sveinstavla nockvrn. er hvgi het. ok baþ hann renna við hann fyrsta skeip. ok er hvgi þvi framarr at hann snyzt apr i moti honvm at skeipsenda. Þa mælti vtgarþaloki þvra mvntv at leggia þik meirr framm. en þo hava her komit ecki offliotari menn. Þa taka þeir annat skeip ok er hvgi kemur til skeipsenda snerizt hann apr. ok er þa langt kolfskot til þialfa. Þa mælti vtgarþaloki. vel picki mer þialfi renna. en eigi trvi ek honvm nv at hann vinni leikion. en nv mvn reyna er þeir renna it þriðia skeipit. ok nv er hvgi er kominn til skeipsenda er þialfi eigi kominn a mitt skeip. Nv er þetta reynt. Þa mælti vtgarþaloki hvat iþrott kantv þorr. mvntv vera syrir þeim. sva mikit sem menn hafa gert vm þin stor virki. hann svaraþi. at hellzt vill. hann þreyta dryckio við nockvrn mann hans. vtgarðaloki segir. at þat ma vel vera. gengr i hollina.

156. ok biþr taka vitis horn er hirþmenn ero vanir af at drecka. hann synir þor ok segir at þat þickir vel drvckit at drecka af i eino. en svmir drecka i tveimr. en engi sva vesall at eigi drecki af i þrimr. Þor syniz hornit eigi mikit ok þo miok langt. hann var þyrstr miok. setr a mvnn ser ok svalg storvm. ok ætlar at hann skal eigi lyta optarr i hornit. ok er hanp þravt eyrindi ok ser i hornit at nv er litlo minna i en aðr. Þa segir vtgarþaloki. vel er drvckit en eigi til mikit. mvnda ek eigi trva ef mer veri sagt fra asa þor at hann drycki eigi meira. þv mvnt drecka oþrv sinni. Þorr svaraþi engv setr hornit a mvnn ser ok ætlar af at drecka. þreytir a dryckiona sem honvm vanz til eyrindi. ok enn ser hann at stíkillinn hornsins vill

eigi vpp ok ser i ok ætlar nv minna hava þorrit en it fyrra sinn er nv gott beranda borþ a hornino. þa svarar vtgarþa loki. hvat er nv þorr mvntv nv eigi þorr spara þer til eins dryckiar meira en þer mvn hægst vera. Sva litz mer ef þv skalt drecka inn þriþia dryckinn sem þessi 158. mvn mestr ætlaþr vera. en ecki mattv her heita sva mikill maþr sem æsir kalla þik ef þv gerir eigi meira af þer vm aþra hlvti. þa varþ þor reiþr miok. setr hornit a mvnn ser ok þreytir mest. Ok er hann leit i hornit. þa hafþi lengst a gengit. en er hann ser þat gefr hann vpp ok vill eigi drecka lengr. Þa mælti vtgarþaloki. Avþsætt er þat at mattr þinn er ecki mikill. villtv leika fleira. Þorr segir. Freista mvn ek enn vm fleiræ leika en vndarligt mvndi mer þickia ef ek veri heima með asvm ef slikir dryckir veri þar litlir kallaþir. en hvat leik vili þer bioþa. Þa svarar vtgarþaloki. Þat er vngra sveina at hefia vpp af iorþv katt minn. en eigi mvnda ek slikt kvnna at mæla við asaþor ef ek hefþa eigi seþ at hann er minni maðr en mer er sagt. Þa hliop framm kattr grar a hallar golfsit mikill helldr. Þorr tok hendinni vndir kviþion niþr ok lypti vpp. en kattrinn beygþi kenginn ok sva sem hann retti vpp hondina lypti kat(t)rinn eiðvm fætinum. Þa mælti vtgarþa loki. Sva for sem mik varþi. kattrinn er helldr mikill. en þv ert lagr ok litill. Þorr segir. sva litill sem ek em. Þa gangi til einn hverr yþarr at faz viðr mik. nv er ek em reiþr. Vtgarþaloki segir ok litaz 160. vm. eigi se ek her þann mann at eigi mvn litilræpi i þickia at glima við þik. kalli higat kerlingo fostro mina. ok fazt þv við hana fellt hevir hon stærri sveina ok þa er mer litaz hvergi osterkligli en þv. ecki er þar af annat sagt en þvi harþara er þorr knyzt at þvi fastara stop hon. Þa tok kerling at leita til bragþa. Þorr varþ lavss a fotvm ok vorv sviptingar harþar. ok fell þorr a kne oþrvum fæti. ok þa bað vtgarþaloki þav hætta ok let hann eigi fleirvm þvra at bioþa fang. ok voro þeir þar vm nottina. enn vm morginninn bivggoz æsirnir abrott. ok leiddi hann

- þa a gavto. ok spvrþi hvernveg þor þætti favr sin orþin.
 162. þorr segir at þeir myndi kalla hann litinnmann. Þa segir vtgarþaloki. Nv skal segia þer it sanna er þv ert kominn vt af borginni. eigi hefþir þv komit i hana ef ek hefþa vitapþik sva mikils hattar sem þv ert. en sionhverfingar vorv gervar fyrst a skoginvm. ok kom ek fyrst til svndar við yþr. ok er þv villdir leysa nest baggann var hann hvndinn meþr gresiarni. en þv fant eigi hvar vpp var at lvka. þa lavst þv mik með hamri þinvm þrysvar sinnvm. ok var it fyrsta minzt ok þo sva mikit at mer myndi vnnit hava at svlo ef á hefþi komit. en þar er þv sátt hia havll minni setberg. ok þar i ofan þria dalæ ferskeytta. ok einn divpaztan þat vorv hamarspór þin. Setbergino bra ek fyrir havggin. en loki þreytti leik við elld um atið. en þialfis tok hlavp við hvginn. ok matti hann eigi ok engi
 164. annarr þat viðr hann þreyta. þat var þo mest vndr er þv drakt af hornino er annarr endir var i ægi. þvi ero orþnar fiorvrnar. en þar lyptir þv vpp miðgarþz orminnv er þo¹ tokt kottenn. en þa hræddvz allir er þat sá er þv lyptir einvm fætinvm a kettinvm. en þv sekzt þar við elli er þv hvgþizt við kerlingvna eiga. henni hevir engi a kne komit. en þer komit mik eigi optarr heim at sækia. Þa bregþr þorr vpp hamrinvm. ok nv ser hann hvergi
 166. vtgarþaloka. ok eigi helldr borgina.
her segir fra þvi er þorr for at draga miðgarþs orminn².
 29. Eptir þenna a(t)bvrþ snyrr þorr heimleipiss. ætlar nv at bitta miðgarþsorminn. ok kom til iotvns nockvrs er eymir er nefndr. en vm morgininn bioz iotvnn at fara til fiskiar. Þorr vill fara með honvm. en iotvnn let ecki gagn
 168. myndo at kavgr sveini þeim. mvn þik kala ef ek sit lengi ok vtarla a miþvm sem ek em vanr. Þorr reiddiz honvm miok ok kvaþ þat eigi vist. ok spvrþi hvat þeir skyldi hafa at beitvm. eymir bað hann sa ser beitor. þorr tok vxann er heitir himiurioþr er eymir atti ok sleit af havfþit.

¹⁾ U mend. pro: þv. — ²⁾ literis rubris.

ok settiz i avstr rvm ok þotti eymi hann helldr roa mikit. ok let þa komna a þær vaster sem hann var vanr ok baþ þa eigi roa lengra. Þorr lezt villdo enn miklo lengra roa. eymir qvað þat hætt við miðgarþzorminn. Þorr vill roa. eymir varþ okatr. þorr greiddi vaþinn. ok let koma a vxa havfþit a avngvlinn ok for til grvnz. miðgarþz ormrinn 170. beit a avnglinvm. ok kom i gomin. en ormrinn bra við fast sva at baþir hnesar þors skyllo við borþino. þa ferþiz þorr i asmegin. spryndi við fast sva at hann hliop baþvm fotvm igeðnvm skipborþit ok spryndi við grvnni. dro þa at ser orminn. ok vpp viðr borþino. en engi hevir sa seþ enar ogligsto synir er eigi hevir þat er þori hvesti avgvn a orminn. en hann starpi neþan a moti ok bles eitrino. Jotvninn varþ litverpr er hann sa orminn. ok særinn fell inn nockvt. en er þorr greip hamarinn. salmaþi iotvninn til agnsaxins ok bio við borþino vaþ þors. en ormr savck i sænn. en þorr kastaþi hamrinvm. ok lavst við eyra iotninv sva at hann steypitz at borþino. ok lavst af honvm havfþit við haon¹... en þorr op til lanz. Þa mælti Gangleri. Mikit afrek var þetta. har svaraþi.

fra liflati balldr ok for hermoðs til heliar².

30. Meira var hitt vert. er balldr enn goþa dreymþi 172. hættligt. ok sagþi asvm frigg beiddi honvm griþa at eigi grandaþi honvm elldr ne iarn ne votn. malmr ne steinar ne viþir sottir ne dyr. svglar ne eitormar. ok er þetta var gert. var þat skemtan balldr at hann stoþ vpp a þingvm. skyldo svmir skiota at honvm en svmir havggva. svmir gryta. haon sakáþi ecki. en er loki sa þat likaþi honvm illa. Geck til fensala til friggjar til fensala³. ok bra ser i kono liki. spyrr frigg ef hann vissi hvat menn hofþvz at a þingino. hann sagþi at allir skvto at balldri

¹⁾ deest una tantum litera et fortasse siglum quasi haonvm (hrönnum s. hrönnunum?) — ²⁾ literis rubris. — ³⁾ sic manifesto errore librarii repetuntur verba: til fensala, que priore loco delenda sunt.

- en hann sakar ecki. Þa mælti frigg. eigi myno vapn ne
víþir bana balldri eipa hesi ek af ollvm tekit. Þa mælti
konan. hafa allir hlytir eipa vnnit at eira balldri. frigg
svaraþi. víþar teinvngr einn vex fyrir vestan valholl er
heitir mistilteinn. sa þotti mer vngr at kresia eipsins. Þa
 174. hverfr konan. en loki gengr til ok tekri mistilteininn ok slitr
vpp með rotvm. gengr til þingsins. en havþr stopf vtarliga
i mannbringinvm er hann var blindr. Þa mælti loki við
hann. hvi skytr þv eigi at balldri. hann svarar. þvi at
ek se ecki. ok þat annat at ek em vapnlavss loki mælti.
Gerþ i liking annarra manna ok veit honvm atsokn. ek
myv visa þer til hans. skiot þv at honvm vendi þessvm
havðr tok mistilteininn ok skavt i gegnvm balldr. ok var
þat mest ohappa skot með gyþvm ok monnvm. Nv sa
hverr til annars. ok allir með grimmvm hvg til þess er
gert hafþi en engi matti þar hefna i griþa staþnvm. Allir
baro illa harminn en óþinn verst. var þar gratr fyrir mal.
Þa spvrþi frigg hverr sa veri með asvm er eignaz villdi
astir hennar. ok riþa a helvega at ná balldri meðr vtlavsn.
 176. hermoðr son óþins for ok reiþ sleipni. balldr var lagðr
i skipit hringhorna ok ætloþv gyþin fram at setia með bal
gerð. ok tokz þat eigi fyrri. en hyrroken kom til. hon
reiþ vargi ok vargar¹ voro at tavmvm. ok nv fengo eigi
berserkir halldit tavmonvm. hon dro framm skipit ok at
fyrsta viðbragþi hravt skipit or hlynnonvm. Þa villdi þorr
liosta hana. en gyþin banna þat. lik balldr(s) var borit a
balit. Nanna nefs dottir sprack er hon fra. Þorr vigþi
balit með miolni. ok hann spryndi dvergnvm litt a balit.
þar² voro þa oll gyþin. Freyr sat i kerro ok var þar
beittr fyrir gelltrinn gyllin bvsti eða sligrvtanni. Heim-
dallr reið gylltopp. en freyio³ ok kavttvm sinvm. þar
 178. vorv ok hrimþvssar. Óþinn lagþi a balit dravþni ok hest
balldrs með ollvm reiþa. hermoðr reið nio nætr til giällar

¹⁾ in margine multo recentiori manu: hoggorðar. —
²⁾ in U þr, qu. þeir, scriptum. — ³⁾ sic U mend. pro freyia.

ár. ok a gylli hlaþna brv. Moþgvþr getti brvarinnar. ok
hon mælti. Fyrra dag reiþ balldr her með fimm .c. manna.
en eigi glymr miþr vndir þer einvm. Þa reiþ hann at hel-
grindvm ok sa þar broþr sinn. hann bar framm boþ sin.
En sv ein var van vm brott kvamo hans ef allir hlytir
grata hann með asvm kyckvir ok davþir. en ella halldiz með
helio. balldr feck honvm bringinn dravþni. en nanna sendi 180.
frigg falld. en svillo singr gyll. Þa for hermoðr aptr i asgarþ
ok segir tipinde. Þa baþv gyþin alla hlyti grata balldr or
helio. Menn ok kyqvindi iorþ ok steina. tre ok allr malmr
greto balldr sem þv mynt seþ hafa at þessir hlytir grata
allir i frosti ok hita. Þat er sagt at gyþin finna gygi i
helli nockvrvm er þavkt nefndiz. biþia hana grata sem
allt annat balldr or helio. hon svarar.

Þavkt myn grata   kyks eða davþs.
þvrrvm tarvm   halldi hel
balldrs helfasar   þvi er hevir.

Þar var loki ravnar. Þa er gyþin visso þat vorv þav reið 182.
loka. ok fal hann sík a fialli nockvro. ok vorv florar dyrr
a hvsi hans. at hann sæi i allar ættir. en vm daga var
hann i franangs forsi i laxs liki. honvm kom i hvg at
æsirnir myndi setia vel fyrir hann. tok siþan lingarnit ok
reiþ mavskva sem net er gert. Þa sa hann æsi þangat fara.
Óþinn hafþi seþ hann or hlíþskialf. loki hliop i ána. en
kastaþi netino a elldinn. kvaser geck inn fyrstr er vitraztr
var. Þa skilþi hann at þetta myndi vel til fiska. ok gerþ
eptir favlaskanvm er netiþ brann. Fara i forsið ok hellt
þorr óþrvm netzhalsi. en allir æsir óþrvm. En loki lagþiz
millym steina tveggja. ok drog yvir netið yvir hann framm.
Fara óþro sinni. ok binda sva þvngt við at eigi matti vndir
fara. Þa for loki fyrir netino. ok er skamt var til siosar
hleypr hann yvir vpp þinvlinn ok rennir vpp j forsið. Nv
sia æsirnir hvar hann for skipta nv lipino i tva staþi.
þorr veðr eptir miþri ainni ok fara sva vt til siovar. ok 184.
er loki ser lifs haska a sænn at fara. Þa hleypr hann
yvir netið. en þorr greip hann havndvm en hann rendi

i havndvm honvm ok nam hondin staðar við sporþinn. ok er fyrir þa savk laxinn aprí mior. loki var nv tekinn griða lavss ok færðr i helli nockvru. ok tokv hellar .iij. ok settv a enda lvstv a ravf a hverri. þa vorv teknir synir loka vali ok nari. ok brygðo vala i vargs liki ok reif hann i svndr nara. Þa tokv æsir þarma hans. ok býndo loka með yvir .iij. eggsteina. Stofn einn vndir herþvm. Annarr vndir lendvm þriði vndir knesbotvm. ok vrþo bavndin at iarni. Skaði festi eitorm yvir andlit honvm. en sigvn hellt mvnlavg vndir eitr dropana. ok slær vt eitriño. ok þa drypr i andlit honvm er svll er mvnlavgin ok kippiz hann þa sva hart við at iorð skelstr. þar liggr hann til ragna ravekras.

fra fimbvlfvetri ok ragnaravckrvmm¹.

186. 31. Hvað segir þv fra fimbvlfvetri. segir Gangleri. har segir. drifr þa snior or avllvm attvm. þa ero frost mikil ok vindar. ecki nytr solar. þeir vetr fara .iij. saman. en ecki svmar i milli. en aðr ganga aþrir .iij. vetr þeir er vm alla verold er orrostor dreipaz² niþr fyrir agirni ok engi þyrmir feþr ne syni i manndrapvm eða sisivm. sva segir.

bræþr mvno beriaz	skeggolld skalmold
ok at bavnvm verþa.	skilldir klofna.
mvnv systrvngar	vindolld. vargolld
sisivm spilla.	vndz verold steypiz
hart er i heimi	mvn enn ³ maðr
hordomr mikill.	óþrvm þyrma.

Vlfrinn gleypir solina ok er mein synt monnvm. þa gleypir 188. annarr vlfrinn tvnglit. stiornr hversa. jorþin skelstr. biorg ok viþir losna or iorþvnni ok hrynia fiotrar ok bavnd brotna. þa verþr fenris vlfrinn lavss. þa geysiz hafð a landit því at miðgarþz ormrinn snyz í iotvn heima. þa losnar skipit naglsaræ er gert er or noglvm davþra manna. því skal maðr eigi deyia með oskornvm noglvm. at sa eykr mikil efni til skipsins naglsara er gvþin villo at

¹) literis rubris. — ²) = dreipaz(?). — ³) sic (en) pro: engi.

seint yrþi gert. ok sva mennir. en i þessvm sæfar gangi flytr naglsaræ. hrymr styrir honvm. Fenris vlf ferr með gapanda mvnninn. ok er inn neþri keptr með iorþv en inn efri með himni. Gapa mvndi hann meira ef rvmit veri til. Miðgarþz ormrinn blaß eitri. ok aþra hlíþ vppi yvir honvm þa klofnar himinninn ok i þessvm gny riþa mvspellz megir. Svrtr riþr fyrst. fyrir honvm ok eptir er elldr brennandi. Sverþ hans er sva biart sem sol. en þa er þeir riþa brotnar bisfravst. Mvspellz megir riþa a vollinn vigriþinn. Fenris vlf ok miðgarþz ormrinn. þar 190. er ok loki ok hrymr með honvm. loka fylgia ok hellornar. Mvspellz megir hava einir ser fylking ok er sv biort. Vollrinn vigriþinn er .c. rasta viðr a hvernig. heimdallr blaß i giallar horn ok vekr vpp oll gvþin til þingsins. Öþinn riþr til mimis brvnz. ok tekr af mimi rað fyrir ser. þa skelstr askr ygdrasils ok engi hlvtr er þa otta lavss a himni ok a iorþv. Æsir herklæþaz til þingsins ok allir einheriar koma a vollinn. Öþinn riþr með gvhialminn fyrstr. ok hevir geirinn gvngni i hendi. ok stefsnir a moti fenris vlfinvm. þorr berst við miðgarþzorminn. Freyr moti svrti ok fellr hann er hann hevir eigi sverþit goþa. hvndrinn garmr er þa lavss fra gnipa lvndi ok berst við ty ok hevir hvartveggi bana. Þorr drepr miðgarþzorminn ok stigr framm niv fet vm eitr ormsins. Vlfrinn gleypir öþin ok er þat hans bani. þa snyr viþarr framm 192. ok stigr óþrvm fæti i neþra kept. hann hevir þann sko er allan alldr hevir verit til samnað. þat ero biorar er menn taka or skom sinvm fyrir tám ok hæli. þvi skaltv þeim biorvm a brott kasta. sa maðr er at því vill hyggia. at koma asvm at liþi. Anarri hendi tekr hann enn efta kept hans. ok rift i svndr gin hans ok verþr þat vlfins bani. loki berst við heimdall. ok verþr hvarr annars bani. þa slavngvir svrtr elldi yvir iorþina ok brennir heiminn allann. sem her segir.

bátt bles heimdallr   mælir öþinn
horn er a lopti.   við mimis havsvþ.

198.	skelfr ygdrasils askr standandi ymr it alna tre æsir erv a þingi. hvæt er með asvm hvæt með asynivm. stynia dvergar fyrir steins dyrvm. viti þer enn eða hvæt.	Sol mvn sortna sigfolldinnar. hversa af himni heiðar stiornr. geisar eimi ok alldrnaði. leikr hár hiti viðr himin sialfan.
------	--	---

Gangleri segir. hvat verþr þa eptir er brendr er heimrinn ok davþ goðin avl ok menn. har segir. hvern skal þa bva i nockvrvm heime. þa segir þriði. Margar ero vistir goðar ok margar illar. bezt er at vera a gimle meðr svrti. ok gott er til dryckiar i brimle eða þar sem heitir sindri.

200. þar byggia goðir menn. A nastrondvm er mikill salr ok illr. dyr hofsa norþr. hann er osinn af orma hryggivm. en orma havsfvð hanga inn vm glvggana. ok blasa þeir eitri. sva at ár falla af. ok vaða þeir menn þær er ero eiþosar ok morþvargar. sem her segir.

Sal veit ek standa solo fiarri nástravndvm á norþr hofsa dyrr. Falla eitr dropar inn vm liora.	Sa er vndinn salr orma hryggivm. Skolv þar vaða þvngna stravma menn meinsvarar ok morþingiar.
---	--

J hvergelmi er verst

þar kvelr niþhavgr
nai framengna.

Þa segir Gangleri. hvart lifa þa nockvr gyðin eða er þa nockvr iorþin eða himinnion. har segir. vpp skytr iorþvnni or sænvm. ok er hon græn. ok osanir akrar. viðarr ok 202. vali lifa ok svartalogi hevir eigi grandat þeim. ok byggva þeir a eiþa velli þar sem fyrrvm var asgarðr. ok þar komv synir þors magni ok moði. ok hava þar miolni þar kemr balldr ok havþr fra heliar. Talaz við ok minnaz

a rynnar sinar. ræfa vm tiþindi miðgarþz orm ok fenris vlf. þa finna þeir í grasino gylltavflor er æsir hava átt.

Viðarr ok vali byggia ve gvþa þa er sloknar svarta logi.	Moði ok magni skylo miollni hava vignigs synir at vigroði.
---	---

en i holldi mimis leynaz meyiar i svartaloga.

lif ok lifþreser er þar leynaz meyiar i mimis holldi	morgin davggva þær. ok þar vm alldr alaz.
--	--

204.

Solin hevir dottir getið eigi osegri en sik ok ferr hon leið hennar.

eina dottir berr alfravþvll aþr henni fenrir fari.	sv mvn renna eða riþa regin bravtir mær.
--	--

Nv er gangleri heyrir þetta þa verþr gnyr mikill ok er hann a slettvm velli. ok er æsirnir heyra þetta sagt gaso 206. þeir ser þessi nosn asanna. at þa er langar stvndir lípi esafþiz menn ecki at allir veri einir þeir æsir er nv'er fra sagt ok þessir æsir er nv voro. ok var avko þorr kallaðr asa þorr.

fra heimboði asa með ægi¹.

32. Þessir æsir þago heimboð at ægi i hles ey. Aþr hafþi ófinn honvm heim boþit. Vm qvelldit let 208. ófinn bera sverð i hollina ok lysti þar af sem logvm biortvm. Þorr var þar. niorþr. freyr. tyr. heimdallr. bragi. viðarr vali. vlr. hænir. forseti. loki. Asynior. slik. frigg. freyia. gefion. iþvnn. gerþvr. sigvn. scold. nanna. bragi sægir ægi fra morgvm tiþindvm. Ófinn loki ok hæfir forv vm fiall. fvndo avxna flock. taka eit navtið ok snva til seyþiss. rivsa tysvar seyþinn ok var eigi soþit. þa sa þeir avrn yvir ser ok lezt hann vallda at eigi var soþit. gefit mer fylli ok mvn soþit. Þeir iata þvi. hann lætr sigaz 210.

¹) *titeris rubris.*

- a seyfinn. tok annat vxa lærit ok bogvna baþa. loki þreif vpp stavng ok lavst a hak erninvm. en hann bra ser vpp við hoggit ok flygr. stavngin var favst við bak erninvm. en hendr loka vorv fastar við annan stangar enda. Avrninn flygr sva at fætr loka namo niþri við iorþv ok grioti. en hendr hvgþi hann slitna mvndo or axlar líþum ok biþr friþar. Avrninn lezt hann eigi mvndo lavsan lata nema iþvnn kemi þar með epli sin. loki vill þetta. ok ferr brott með eiþi¹. hann teygir hana eptir eplonvm ok biþr hana hava sin epli. ok hon for. þar kom þiazi iotvnn
 212. i arnar ham ok flavg með hana i þrvþheim. Æsir gerþvz æfrir miok. ok spvrþo hvar iþvnn veri. en er þeir visso var loka heitiþ baþa nema hann feri eptir henni meðr valsham freyio. hann kom til þiaza iotvns er hann var roinn a sw. loki bra henni i hnötar liki. ok flavg með hana. Þiazi tok arnar ham ok flavg eptir þeim. en er æsir sa hvar valrinn flo. þa tokv þeir byrþi af lokar spanvm ok slogv elddi i. Avrninn feck eigi stavþvat sik at flvginv. ok lavst elldi i siþrit. ok drapv þeir iotvninna fyrir innan asgrindr. en skaþi dottir hans tok avll her vapn ok vill hefna hans. en þeir bþo henni at kiosa mann at fotvm af líþi þeirra. hon sa eins manz fætr fagra.
 214. hon mælti þa. þenna kys ek fatt mvn liott a balldri. en þat var niorþr. en þat varþ at sett at æsir skylldo hlæia hana. en hon hvgþi at þat mætti engi gera. loki batt ser geitar skegg vndir hrefiarnar ok leto þav ymsi eptir ok skräkti hvartveggia hátt. þa let hann fallaz i kne skaþa ok þa hlo hon. þa var sett ger með þeim. Øþinn gerþi þat til fayþr bota við skaþa at hann tok avgvn þiaza. ok kastaþi a himinninn ok gerþi af stiornr. Avþvalldi het fáþir þiaza. en er synir avþvallda tokv arf tok hvern mvnn-fylfi af gylli. er nv gyllit kallat mvntal iotna. en i skalld-skap mal þeirra.

¹) sic prave pro: iðvnni.

her segir fra þvi at æsir sato at heimböri at ægis ok hann spvrþi braga hvaþan af kom skalldskaprinn. fra þvi er qvasir var skapaþr. her hefir miok setning skalldskapar¹.

33. Eger spyr. hvaþan af kom skalldskaprinn. 216. Bragi svarar. Gvþin havþo o sett við vani. ok gerþv friþstefno. ok gengo til kers eins ok spytto i hraka sinvm ok skavþþo or mann er heitir kvaser. hann leysti or ollvm hlvtvm. ok er hann kom til dverganna falas ok galas. kollvþo þeir hann a einmæli. ok drapo hann. leto renna bloþ hans i tvav ker. ok einn ketil er ofhrerir heitir. en kerin heita son ok boþn. þeir blondoþv við hvnangi við bloþit ok heitir þat þa mioþr. ok sa er af dreckr verðr skalld ok fræþa maðr. dvergarnir savgþo at þeir hefþi tapaz i manviti. dvergarnir bþo til sin iotni þeim er gillingr het. ok bþo honvm a sio at roa ok hvelþv skipi vndir honvm. þat spvrþi svttvngr svn hans. ok 218. flytr dvergana i flæþi sker. þeir bioþa mioþinn i fayþr bætr. Svttvngr hirþir hann i hnítbiorgvm ok til gezlu gvnlavþo dottvr sina. þvi heitir skallskaprinn kvasis bloð. eða sonar eða farskostr dverganna. fyrir þvi at sa mioþr svttvnga fiorlavsn or skerino. eða svttvnga mioþr. eða hnítbiarga lavgr. Ægerr spyrr. hverso komz ofinn at miþinvm. bragi segir. hann for þar sem voro nio þrælar ok slogv hey. hann bavþ at bryna lia þeirra. 220. hann tok hein or pvssi sinvm ok gafv þeir við havsfvð sin. Siþan bra hvern lianvm a hals² ofrvm. þa kom ofinn³ til bavga ok nefndiz bolverkr. bavgi lezt eigi hava vel halldit hvskorlv sinvm. han bavþ at taka vpp einn verk þeirra nio. ok hava til einn dryck af svttvnga miþi. hann lezt raþ eiga a miþinvm en svttvngr vill einn hava. bolverkr vann vm svmarit nio manna verk. en at vetri vill hann kavpið. fara þa til svttvngs. ok beþa hann

¹) literis rubris. — ²) sic in Codice emendatum ex havsfvþ. —

³) in membr. bis scriptum.

- miaþarins. hann syniar. þeir forv ok tekri bolverkr nafarinon
 222. roða. ok borar hnitbiorg meðr. ok þa brazt hann i orms liki
 ok skreiþ nasars rafsvina. ok hvilldi hia gvnloþv .iij. nætr.
 ok drack .iij. drycki af miþinvm. ok var hann þa vppi
 allr sitt .....¹ or hverio kerino. hann braz þa i arnar
 ham ok flavg. en svttvngr i annan arnar ham ok flavg
 eptir honvm. Æsir settv vt i garþinn ker sin. Öþinn
 spytti miþinvm i kerin. en svvmr repti hann aptr. er
 honvm varþ nær faræt ok hava þat skalldfisl. ok heitir
 arnar leir. en svttvnga mioðr þeir er yrkia kynna.

her segir hverso skilia skal skalldskap².

230. 34. Þui heitir skalldskaprinn fengr opins. ok fvndr
 ok drvckr ok giof. þa mælti ægir. hve morg ero kyn
 skalldskaparins. bragi segir. Tvenn mal ok hátr. Ægir
 spyrr. hvat heitir mal skalldskaparins. bragi segir. Tvent
 kent ok okent. Ægir segir. hvat er kent. bragi segir.
 at taka heiti af verkvm mannz. eða annarra hlvta. eða af
 þvi er hann þolir ofrvm. eða af ætt nockvrr. Ægir segir.
 hver dæmi ero til þess. bragi segir. At kalla opin favþr
 þors balldr eða bezlo. eða annarra barna sinna. eða ver
 friggjar. iarþar. gvnlaþar. rindar. eða eiganda valhallar.
 eða styranda gvþannaa asgarþz eða hlipskialfar. sleipnis.
 eða geirsins. oskmeyia. eisneria. sigrs valfallz. Gervandi
 himins ok iarþar solar. kalla hann alldin gavt hapta gvþ
 hanga gvþ. Farma gvþ Sigtýr. en þat er at segia vngvm
 skalldvm er girnaz at nema skalldskapar mal. ok heyia
 ser orþsioþfa með fornvm heitvm eða skilia þat er hvlit
 er ort þa skili hann þessa bok til skemtanar. en ecki er
 at gleyma. eða osanna þessar frasagoir eða taka or skalld-
 skapnvm fornar kenningar er havsfþ skalldin hava ser lika
 latið. en eigi skvlo cristnir menn trva ne a sannaz at sva
 havi verit.

¹) una tantum vox deleta est. — ²) literis rubris.

Saga þors ok hrvngnis¹.

35. Nv skal segia af hverio þær kenningar ero er 270.
 aþr ero dæmi savgþ. sva sagþi bragi. at þorr var farinn
 i avstr veg at beria troll. en opinn reiþ sleipni i iotvn-
 heima. ok kom til iotvns þess er hrvngnir het. hrvngnir
 spyrr hvat manna sa se er riðr lopt ok log með gyll-
 hialminn sagþi at hann atti fvrþo goþan best. opinn segir
 at þar syrir vill hann veþia havþpi sina² at engi hestr skal
 iasfogoþr með iotnv. hrvngnir segir at sa er goþr hestr.
 en hava lezt hann mvndo miklo sterkara hest. sa heitir
 gyllsaxi. hrvngnir varþ reiþr opni. hleypr nv vpp a hest
 sinn ok hyggr at taka opin. ok lavna honvm ofryrþi sin.
 Öþinn hleypir sva mikinn fyrir at hann var a avþro leiti
 fyrir. en hrvngnir hafþi sva mikinn moð at eigi fann hann
 hvar hann for fyrri en hann kom inn um asgrindr. en er
 hann kom at hallar dyrvm bvþv æsir honvm til dryckio.
 hann geck i hollina baþ fa ser at drecka. vorv teknað þær
 skalir er þorr var vanr at drecka af. ok svelgr hrvngnir
 af hverri. ok nv geriz hann drvekinn skorti þar eigi stor
 orþ. hann lezt mvndo taka vpp valhavill ok fera i iotvn-
 heima en savckva asgarþi ok drepa gvþin oll nema freyio.
 ok sif. þær vill hann hava með ser. Freyia ein þorir at
 skenkia honvm. ok drecka lezt hann mvndo allt avl asa. 272.
 en er asvm leiddvz ofryrþi hans. þa nefna þeir þor. ok
 þvi næst kemr þorr i hollina ok hevir a lopti hamarinn.
 ok var allreiþr ok sprvþi hvern þvi reþi er iotvn hvndviss
 skal þar drecka. eða hvern selldi hrvngoi grið at vera i
 val holly. eða hvi freyia skal skenkia honvm sem at gilldi
 asa. þa svarar hrvngnir. ok leit eigi vinar avgym til þors
 segir at opinn bavþ honvm ok lezt vera a hans griþvm.
 þa segir þorr at þess boþs skal hann giallda aþr hann
 komi vt. hrvngnir segir at asa þor er þat litill frami at
 drepa hann vapnlavsan. hitt er meiri ravn ef hann þorir
 at beriaz við mik at landa mæri a griotvna gerþi. ok

¹) literis rubris. — ²) sic pro: sin.

hevir þat verit mikil folksa er ek let heima eptir skiolld minn ok hein. en ef ek hefþa her vapn min þa skyldi nv reyna holmgavng. en at oþrvm kosti legg ek þer við niþingskap ef þv villt drepa mik vapnlavsan. þorr vill fyrir engan mvin bila at koma til einvigis er honvm var holmr skoraþr þviat engi hafþi honvm þat fyrri veitt. For þa hrvngnir brott leið sina. ok hleypti akafliga til þess er hann kom heim um nottina. ok varþ hans ferþ allfræg með iotnm. ok er at stefno degi kom millvm þeirra þors. þottvz iotnar hava mikit i abyrgþ hvarr sigr fengi. heim var illz van af þor ef hrvngnir leti fyrir. þvi at hann var sterkastr. þa gerþo iotnar mann á griotvna garþe af leiri .ix. rasta hasan ok þriggia rasta breiþr vndir 274. hondina. en ecki fengo þeir hiarta sva mikit at honvm dygþi eða hafþi fyrri en þeir toko or meri nockvri. ok varþ honvm þat ecki stavþvgt þa er þorr kom. hrvngnir atti hiarta þat er gert var af havrþvm steine. ok tindott með þrimr hornvm. sem siþan er gert risto bragþ þat er hrvngnis biarta heitir. Af steini var ok havfþd hrvngnis. skiolldr hans var ekki giorr or steinvum ok viðvm. ok þyckr. hann hafþi skiolldinn fyrir ser. hann stop a griotvna gavrþvm ok beið þors. en hein hafþi hann fyrir vapn ok reiddi um avxl. ok var ecki dælligr. Aðra hliþ honvm stop leirmaðrinn er nefndr er mavckr kalfi. ok var hann allhræddr. Sva er sagt at hann meé þa er hann sa þor. Þorr for til holmstefnvnnar ok þialfi. þa rann þialfi framm þar sem hrvngnir stop ok mællti til hans. þv stendr o varliga iotvn. hevir fyrir þer skiolldinn. en þorr hevir seþ þik ok ferr hann et neþra i iorþv ok mvin koma neðan at þer. þa skavt hann skilldinum vndir fætr ser ok stop á. en tvihendi heinina. þvi næst sa hann elldingar ok heyrþi þrvmr storar. sa hann þa þor i ásmöbi. for hann akafliga ok reiddi hamarinn. ok kastaþi um langa leip til hrvngnis. hrvngnir færir vpp heinina baþvm havndvm ok kastar i moti. mætir hon hamrinum a flvgi ok brotnar heinin i svndr. fell annarr hlvtr a iorþ ok ero þar af hein-

biorg oll. en annarr hlvtr brast i havfþi þor sva at hann fell framm a iorþ. hamarrenn miollnir kom i mitt havfþit hrvngni. ok lamþiz havssinn i sman mola. ok fell hann 276. framm yvir þor sva at fotr hans la a halsi þor. en þialfi va at mavckr kalfa ok fell hann viðr litinn orþztir. þa geck þialfi at þor. ok skyldi taka fot hrvngnis af halsi þor. ok feck hvergi valldit. þa gengv til allir æsir. ok fengo eigi valldit. þa kom til magni son þors ok iarnsoxv. hann var þa þrinætr. hann kastaþi fæti hrvngnis af halsi þor. ok mælti. Se þar liotan harm faþir at ek skylda sva at koma. ek hvgþa at iotvn þenna mynda ek hava lostið i hel með hnesa minum ef ek hefþa fyrri svnnit hann. þa stop þorr vpp ok fagnaþi vel syni sinum ok sagþi at hann myndi verþa mikill maðr fyrir ser. ok vil ek gesa þer hestinn gyllfaxa er hrvngnir hevir átt. þa mælti óþinn segir at þorr gerir rangt er hann gaf þann enn goða hest gygiar syni. þorr for heim til þrvþvanga ok stop heinar brotiþ i havfþi honvm. þa kom til volva sv er groa heitir. kona avrvallda ens frékna. hon gol galldra sina yvir honvm til þess er heinin losnaþi. en er þorr fann þat at honvm þotti van at a brott myndi nazt heinin. þa vildi hann lavna groo lækningina. ok gera hana segna. hann segir henni þav tíþindi at hann hafþi væpit norþr yvir elivaga ok borit meis a baki ser norþan ok i avvandil norþan or iotvn heimvm. ok þat til iartegna at ein tá hans hafþi staþit niþr or meisinum. ok var sv frerin sva at hann bravt af. ok kastaþi a himin ok gerþi af stiorno þa er 278. nv heitir avvan tá. Þor segir at eigi myndi langt til at avvandill myndi norþan koma. Groa varþ sva fegin at hon mynþi enga galldra. ok varþ heinin eigi lavs ok stendr hon enn þar i havfþi þor. eptir þessi savgo hesir ort þioþolfr enn hvíverski i havst lavng. þa mælti ægir. Mikill þicki mer hrvngnir fyrir ser. Vann þorr nockvt meira þrekvirki þa er hann atti viðr troll. þa scigir bragi.

fra geirroþ iotni ok þor¹.

284. 36. Mikillar frasagnar er þat vert er þorr for til geirraþar garþa. þa hafþi hann ecki hamarinn miolni. eða megingiarþar. eða iargreiprnar ok olli því loki. hann for með þor. því at loka hafþi þat hent er hann flavg með valsham friggjar at skemta ser [at hann² flavg i geirraþar garþa. ok sa þar holl mikla ok settiz þar á. ok sa inn i glvginn. geirroþr sa i moti honvm ok mælti at taka skyldi fvglinn ok fera honvm. en sendi maðr komz navþiliga vpp a hollina. ok þotti loka gott er hann komz navþoliga til hans. ok ætlaþi ser stvnd vm at flivga eigi fyrrí en hann hefþi farit aþr allt torleipit. ok er maðrinn sotti at honvm beindi hann flvginn ok spryndi við fast. ok ero þa fætrnir fastir. var loki tekinn ok færþr geirroþi. en er hann sa avgo hans. þa grvnaþi hann at maðr mvndi vera. ok baþ hann svara. en loki svaraþi engv. þa læsti 286. hann loka i kisto sinni ok svellti hann .iij. manvþr. en þa er hann tok hann or kistvnni ok beiddi hann orþa ok spvþi hvern hann veri. hann sagþi. ok til fiorlavsnar ser vann hann geirroþi þess eipa at hann kemi þor i geirraþargarþa. sva at hann hefþi hvarki hamarinn ne iargreiprnar ne megingiarþar. Þorr kom til gistingar til gygjar er griþr heitir. hon var moþir viþars ens þavgl. hon segir þor satt fra geirroþi. at hann er it mesta troll ok hvndviss iotvnn ok illr viþr eignar. hon lepi honvm megin giarþa ok iarn greipa er hon atti. ok staf sinn er griþar vollr heitir. þa kom þorr til ar þeirrar er vimvr heitir allra á mest. þa spenti hann sik megingiorþvm. ok stvddiz forstreymis við griþar vol. en loki hellt vndir megin-giarþar. ok þa er þorr kom a miþia ana. ox ain sva at bravt vm herþar þor. þa qvaþ þorr.

Vaxat þv vimr	veiztv en ef þv vex
allz mik þik vaþa tiþir	at þa vex mer asmegin
iotna garþa i.	iamhatt vpp sem himinn.

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ a / bis in membr. scriptum.

þa ser þorr vppi i glivfrvnvm at gialp dottir geirraþar stoþ þar tveim megin arinnar ok gerþi hon ar voxtinn. þa tok þorr vpp or ainni einn steinn mikinn ok kastaþi ok mælti sva at at osi skal astesna. e.¹ misti hann ok i 288. því bar hann at landi. ok seck tekit risrvnn einn ok steig sva or ainni. og því er þat orþtak at reynir er biorg þors. en er þorr kom til geirraþar. þa var þeim visat fyrst i gesta hvs til herbyrgis. ok var einn stoll at sitia á. ok sat þorr þar. þa varþ hann þess varr. at stollinn for vndir honvm vpp vndir rasit. Þorr stingr þa stasnvum griþar veli vpp vndir rasit. ok let sigaz a stolinn fast. þa varþ skrækr mikill ok fylgþi brestr. þar hafþi verit vndir stolinvm dætr geirraþar gialp ok gneip. ok hafþi hann brotiþ hrygginn i þeim baþvm. þa qvaþ þorr.

Eino neytta ek	þa er gialp ok gneip
allz megin	dætr geirraþar
iotna gavrþvm i.	villdo hefia mik til himins.
þa lætr Geirroþr kalla þor inn i hollina til leika við sik. þar vorv elldar storir epfir endilangri holl. en er þorr kom gagnvart Geirroþi þa tok Geirroþr meðr tong iarnsiv gloandi ok kastar at þor. en þorr i moti með iargreiponvm ok færþi a lopt iarnsivna. en geirroþr hliop vndir svlo sina at forþa ser. þorr færþi a lopt sivna ok lavst igeñvnm iarnsvlona ok i Gegnvm geirroþ. Gegnvm vegginn ok sva i gegnvm iorþina fyrr vtan hollina. Eptir þessi savgo 290. hevir ort eilifr gvþrvnar son i þors drapo ² .	

¹⁾ sic U abbreviate; eigi?

²⁾ Hic prætermittimus quatuor Codicis folia, quippe huc non pertinentia, continent enim 1) recensum veterum poëtarum septentrionalium; 2) genealogiam Sturlungorum; 3) recensum nomophylacum Islandorum, usque ad Snorronem Sturlaum.

her hefr skalldskapar mal ok heiti margra hlvta¹.

37. Hverso skal kenna skalldskapinn. sva at kalla kvasis bloþ. eða dverga dryckio. eða fylli. eða margs-
224. konar lavg ofraris. eða boþnar. eða sonar. eða farskostr
dverga. Svtvonga miop. eða lavg nitbiarga. fengr eða
fvndr ofins. dryckr hans ok giof ok dryckr asanna.
fra þvi eptir hverivm heitvm skalldin hafa kveþit².
38. Eon skal lata heyra dæmin hvernig skalldin hafa
ser latið lika at yrkia eptir þessvm heitvm ok kenningvm.
Sva sem segir arnorr jarla skalld. at ofinn heiti alfoþr.

232. Nv hyck sliþr hvgaþs segia
síþlætr mer striþvm
þytr alfavþrs ytvm
iarls kosta brim hrosta.

her kallaþi hann skalldskapinn hrosta brim alfavþr. havarþr
hallti qvað sva.

Nv er iodravgvum ægis
arnar flavg vm havga.
hygg ek a heimboþ þiggi
hangi gvþs afvangi.

Sva qvað viga glvmr.

latið herr með havtto
hangi tys at ganga
þotti þeim at hætta
þeckiligt fyrir brecko.

Sva qvaþ refr.

Opt kemr iarþar leiptra
er balldr hniginn skalldi.
hollr at helgym fvlvm
hrafn a sar með stafni.

Sva qvað eyvindr skalldaspillir.

Ok sigraþ hinn	hroka bior
er svonvm veitti	haddingia.

¹) *literis rubris.* — ²) *literis rubris.*

Farma tys   iarþ raþendr
fiorvi næmþv   a ágloë.

Sva qvað glvmr geira son.

Þar vorv þrasna hyriar
þeim styrþo gvþ beina
sialstr i seki alfi.
sigtyr atals dyra.

Sva qvað eyvindr.

Gavndvl ok skogvl
sendi gavta tyr
at kiosa vm konvngva.
hvarr yngva ættar
skyldi með ofni fara
ok i valhollv vera.

Sva qvað vlfr vgga son.

Riþvm at vilgi viþo.
viþfrægr en man liþa.
hropta tyr vm hapta
hroþr mal sonar bali.

Sva qvað þioþolfr hvinverski.

.....¹

Sva qvaþ hallfravðr.

Sannyrþvm spenr sverþa
snarþiggiandi viggian.
barhoddaþa byriar
biþqvan vnd sik þriþia.

her ero þav dæmi at iorþ er kollvþ kona ofins i skalldskap.

Sva qvað eyvindr.

hermoþr ok bragi
qvaþ hropta tyr
gangit i gegn grami.

¹) *quatuor fere versuum vacuum spatium in membrana relictum est.*

Sva qvað cormakr.

eykr með enni dvki.
iarþ lvtr ðia fiarþar
breyti hvnn sa er beinan
bindr seið ykr til rindar.

238. Sva qvað steinþorr.

Forngervom a ek fyrþvm.
farms gynnlaþar arma.
horna fors at hrossa.
blitstyggs ok þo litlvm.

Sva qvað egill skvla son.

blota ek eigi af þvi	bolva bêtr
broþr vilis.	er ek betra telk.
goþ iarþar	gafvmzt iþrott
at ek giarn sia	vlfs vm baggi
þo hefir mimis vinr	vigi vanr
mer vm fengit	vammi firþa.

240. her er hann kallaðr goð iarþar ok mimis vinr ok vlfs baggi.

Sva qvað Refr.

... r eigo ver veigar
valgavtr salar bravtar.
fars braðmara fanonar.
framr valldr rámmar giallda.

Sva qvað einarr skalaglamm.

hliota mvn ek en heitir
hertys vm þat fryio.
fyrir avrðeysi at avsa
avstr vm gnoþar flavsta.

Sva qvað vlfr vgga son.

kostigr riþr at kesti.
kyngóþr þeim er goþ hloþo.
hrafnsfreistaþar hesti
heimdallr at mavg fallinn.

Sva segir i eiriks malvm.

hvæt er þat dravma ofinn
er ek hvgþvmz fyrir dag risa

valholl ryþia
sýrir vegno folki.
vektað ek einheria
bæþa ek vpp risa
becki at stra
borþker at leyþra.
valkyrior vin bera
sem visi kemi.

240.

Sva qvað cormakr.

Allgilldan biþ ek alldar.
allvalld vñ mer halda.
yss bifvangi yngva
vngr for hrokr með gvngni¹.

Sva qvað þorvalldr.

Sagþi hitt er hvþi
hlipskialfar gramr sialfvm.
hlifar styggs þar er havgganir
hareks líþar varo.

Sva qvað bragi.

þat erom synt er snimma
sonr alsavþrs villdi.
alss við vri þaktan
iarþar reist vm freista.

244.

Sva qvað einarr skalaglamm.

þvi at fiolkostigr flesto
seþr ræþr við son bezlo.
tekit hesi ek morþr til mærþar
mæringr en þv fera.

Sva qvað þorvaldr blavndoscalld.

Nv hesi ek margt	bvkar bærs
i miþi greipar	bvrar arfa.

her segir hverso skalldin hava kent skalldskapinn².

39. Her skal heyra hvernig skalldin hava kent skalldskapinn eptir þeim heitum er aþr ero ritvð. sva sem her.

¹ gvn, U. — ² literis rubris.

At kalla kvasis dreyra. eða dverga skip. mioþ iotna. mioþ svtna. mioþ ofins ok asa. fávþr giold iotna. logr oðræris. ok sonar ok boðuar. ok lavgr hnitið iotna. fengr ok svndr ok farmr ok giof ofins. sva sem her er qveþit er orti einarr.

hvgstora þiþ ek heyma.

heyr iarll kvasis dreyra.

folldar vorþ ok syrþa.

fjarþleggiar brim dreggiar.

ok enn qvað einarr.

vllar gengr um alla
ask song þess er hot magnar
birkis bavþvar serkiar
bergs grymila dverga.

sva qvað ormr steinþors son.

At veri bvrss biors.
brikar ok mitt lik.
reckar nemi davþs dryck
dvalins i einn sal.

ok semi refr qvað.

Griot alldar tel ek gilldi
geþreinar þorsteini.
ber..æra glymr bara.
þiþ ek lyþa kyn hlyþa.

Sva qvað egill.

bvþvmz hilmir lavþ
nv a ek hroþrs um kvoþ.
ber ek ofins mioþ
a engla bioþ.

248. Sva qvað Givmr geira son.

hlyþi hapti beiþiss.
hefr milldinga gilld.
þvi biþivm ver þavgnar
þegna tion at fregnum.

Sva qvað eyvindr.

Vilra ek hlioþ at hars liþi.	meþan gillingr gioldvum yppir.
---------------------------------	-----------------------------------

meþan hans aett galga grams
i hverlegi. til goþa telivm.

Sva qvað einarr scalaglamm.

eisar vargr fyrir visa.

verk rognis mer hogna.

þytr oðræris allda.

alldr hafþ við fles galldra.

Sva qvað einarr¹ Guðrvnar son.

Verþi þer en iarpar.

æs gert um kon mæran.

a sæfreinio sonar.

sað vingiosvum baþir.

sva qvað volvsteinn.

heyr mimis virn minar.

mer er svndr gefinn þvndar.

við goma sker glymia.

glavmbers egill stravma.

Sva qvað ormr steinþors son.

Seggir þvrfot ala vgg.

engo sny ek i viþvrs feng.

haþi kvnnvm hroþr smiþ.

haga um minn brag.

Sva qvað vlfr vgga son.

hialdr gegnis tel ek hilldar.

herreifvm oleifi.

hann vil ek at giof grimnis.

gefþiarþar la qveþia.

Skalldskapr er kallaðr siar. eþa lavgr ofræris aþr mioþrinn
veri gjorr. ok þar gerþiz hann i katlinvm. ok er hann fyrir 252.
þvi kallaþr hverlavgr ofins. Sva qvað eyvindr.

meþan hans aett galga grams
i hverlegi. til goþa telivm.

¹) hic librarius unam semistropham omisisse videtur, ab Einare compositam, et hoc modo mendose nomen scripsisse,
quum sequens strophe auctorem habeat Eilifum Guðrunæ filium.

en er kallaðr skalldskaprinn far eða líþ dverganna . líþ heitir avl . líð heitir skip . sva er tekit til dæmanna at skalldskaprinn er nv kallaþr syvir því skip dverganna . sva sem her segir .

bæþi er til broþr
berg iars ok skip dverga
solar vind at senda
seinsfyrnd gavto eina .

fra kenningo þors¹.

40. Hvernig skal kenna þor . sva at kalla son ofins ok iarþar . favþr magna ok moþa ok þrvþar . ver sifiar . stivpsavþr vllar . styranda ok eiganda miolnis ok megin-giarþa . ok bilskirnes . verianda asgarþz ok miþgarþz dolg . ok bana iotna . ok trollqvenna . veganda hrvngnis ok geirraþar ok þrivallda . drotten þialfa ok ravsko . Fostra vingnis ok loro . sva qvað bragi skalld .

Vaþr la viþris arfa
vilgislacr ne raktez

254. á eynæsis an ...
iomvngandr at sandi .

Sva qvað olvir .

æstiz allra landa
vmgerþ ok sonr iarþar .

sva qvað eylifr .

Reiþr stop ravsko broþir .
va gagn faþir magna .
skalf eigi þors ne þialfa
þrottar steinn við otta .

Sva qvað eysteinn vallda son .

Leit a brattar bravtir
havgs hvassligvm avgym .
æstiz orþ at flavsti
yggs bvþ faþir þrvþar .

¹) literis rubris .

sva qvað eysteinn .

Sinn bio sifiar rvni
snarla framm meþr karli
hornstravm getvm hrimnis
hræfa veipar færi .

Sva qvað bragi .

hamri fork i hægri
havnd þa er allra landa .
eigi avflvg bara
endi seipþ vm kendi .

Sva qvað Gamli .

þa er gramr hinn er svik samþit
snart bilskirni hiarta .
grvndar fisk með grandi
glivfr skelivngs mvn rivfa .

Sva qvað þorbiorn disarskalld .

Þorr hevir yggs með arvm
asgarþ af þrek varþan .

sva qvað bragi .

ok borþroins barþa
bravtar þvengr enn lioti
a havs prengiv hrvngnis
harþgéþr neþan starþe .

Sva qvað eilistr .

þreyngvir gein við þvngvm
þangs ravþbita tangar .
kvelld rvnninna qvenna .
kvnnlegs alin mvnni .

sva qvað vlf vgga son .

þiock voxnvム qvez þickia
þiklings firir miklvム .
hafra mæs at hofgvム
hætting megin drætti .

ok enn þetta .

Fvllavflvgr let feller
fiall gavtz hnefa skialla .

ramt mein var þat reyni
reyrar leggs við eyra.
Viðgenir lavst vimrar
vaðs af fravmum næfri.
hlvsta grvnn við bravnnum
hlavt innan sva minnum.

her er hann kallaþr iotvnn vimrar vaðs. A heitir vimur
er þorr op yvir þar er hann sotti til geirraþar garþa.
Sva qvað vetrliþi skalld.

leggi bravztv leiknar
lamþir þivallda.
steypfir starkaþe.
stettv um gialf davþa.

260. sva qvað þorbiorn disar skalld.
ball i keilo kolli
kallandi bravztv alla.
aþr draptv lit ok loþa.
leztv dreyra bvs eyro.
heptvþ hangan kepto
hyr rærin do fyrr
þo var meirr en mæra
svivor nvmin livi.

fra kenningo balldr¹.

41. Hverneg skal kenna baldr. sva at kalla hann son
ofins. ok friggjar. ver navnno. favþr forseta. eiganda
hringhorna ok dravpnis dolg haþar ok heliar sinna. Grata
goþ. Vlfr vgga son hevir kveþit eptir savgo baldrs langa
hríþ i hvsdrapo.

fra kenningo niarþar².

42. Hverso skal kenna niorþ. sva at kalla hann vana
goþ. eða vana niþ. eða van favþr freys ok freyio. segiða. d.
fra kenningo freys³.

262. 43. Hvernig skal kenna frey. Sva at kalla hann son
niarþar broþr freyo ok vana gyð ok vana niþ ok van. ok

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ literis rubris. — ³⁾ literis rubris.

argoþ. ok segafa gyþ. Freyr er kallaþr belia dolgr. Sva
qvað eyvindr skalldaspillir.

þa er ofræstr	belia dolgr
iarla bagi.	byggja villdi.

hann er eigandi skipblaþnis ok galltar þess er gyllin bvsti
heitir. Sva sem her er sagt.

Jvallda synir
gengo i ardaga
skipblaþni at skapa.
skipa bezt
skirvm frey
nytvム niarþar bvr.
sva sem segir vlfr vgga son.

Riþr a bavrg til borgar
havþfroþr sonr opins.
freyr ok folkvm styrir
fyrstr envm gylli bysta.

hann heitir ok sligrottanni.

fra kenningo heimdallz¹.

44. Hvernig skal kenna heimdall. sva at kalla hann
son ix. mæþra. eða vorþ goþa sem fyrr er sagt. eða hvita as.
men sækí freyio. vnn þat er kveþit i heimdallar galldri. ok er
síþan kallat havfþ mavtþr heimdallar. Sverþit heitir manz
mavtoþr. heimdallr er eigandi gyltopps. hann er tilsækir vaga
scers ok singa steins. þa er hann deilldi til brisinga mens við
loka. hann heitir ok vindgler. Vlfr vgga son qvað i hvsdrapo 266.
langa stvnd eptir þessi frasogn. ok er þess þar getiþ at þeir
vorv i sela liki. hann er ok son ofins.

fra kenningo tys ok braga².

45. Hverninn skal kenna ty. sva at kalla hann hinn
einhenda as ok vlfs fostra viga goþ. son ofins. hvernig
skal kenna braga. sva at kalla hann ver ipvnar. frvm-
smiþ bragar ok enn síþskeggia as. ok af hans nafni er
sa kallaþr skeggbragi er mikit skegg hevir son ofins.

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ literis rubris.

*fra kenningo viðars ok vala*¹.

46. Hverso skal kenna viðar. sva at kalla hann inn þavglas. eiganda iarnskos. dolg ok bana fenris vifss. hefni as gvfanna. byggi as. favþr topta² ok son ofins broþr asanna. hvernig skal kenna vala. sva at kalla hann son ofins ok rindar. stivpson friggjar. broþr asanna hefni as ...³ ok balldrs. ok dolg haþar ok bana hans. byggjanda favþr tvna.

*kendr havþr ok vllr*⁴.

47. Hvernig skal kenna bavþ. sva at kalla hann blinda as balldrs bana. skiotanda mistilteins. son ofins. heliar sinna vana dolg. Hvernig skal kenna vll. sva at kalla son sifiar. stivp son þors avndvr as. boga as. veiþi as. skialddar as.

*fra kenningo hænis ok loka*⁵.

268. 48. Hverninn skal kenna hæni. sva at kalla hann Sessa eða sinna eða mala ofins. ok enn skiota as. ok enn langa for. ok avr konvng. hverso skal kenna loka. kalla hann son farbavta ok lavfeyiar ok nalar. broþr byleisz ok helblinda. saþir vanar gandz þat er fenris vifr ok iormvngandz þat er miðgarþz ormr. ok heliar. ok nara. ok ala ok frenda ok favþr broþr var sina ok sessa ofins ok asa. ok kisto skrvþ geirraþar. þiofr iotna haf. ok brisinga mens. ok iþvnnar epla. sleipnis frenda. ver sigynar. gaða dolg. harskaþa⁶ sifiar. bavlva smiþ. hinn slægi ass. rægjandi. ok velandi gvfanna. ræþbani balldrs. hinn bvni ass þræto dolgr heimdallar ok skaþa.

*kend frigg ok freyia*⁷.

304. 49. Hverneg skal kenna frigg sva at kalla hana dottr fiorgvns. ommo ofins. moþr balldrs elio iarþar ok rindar

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ in codice primum topa scriptum; deinde p in t mutatum esse videtur. — ³⁾ hic unius vocabuli vacuum spatiū relictum est. — ⁴⁾ literis rubris. — ⁵⁾ literis rubris. — ⁶⁾ litera s inter r et k recentiore manu interposita est. — ⁷⁾ literis rubris.

ok gvnnlaþar ok griðar¹. hvernig skal kenna freyio. kalla hana dottr niarþar. systr freys kona oþs². moþir hnossar. eigandi valsallz ok sessvmnis ok fressa ok brisinga mens. vana goþ. vana dis. hit grat fagra goþ. Sva skal kenna aþrar asynior ok nefna annarrar nafni. ok kenna við eign eða verk sin eða ættir.

*fra kenningo iþvnnar*³.

50. Hverso skal kenna iþvnni sva at kalla hana kono braga. ok getandi eplanna. ok eplin elli lyf asanna. hon er ok ransengr þiaza. Asa er rett at kalla einnhvern annars nafni ok kenna við verk sin eða ætt.

*hverso kenna skal himininn*⁴.

51. Hverso skal kenna himininn sva at kalla hann 316. ymis havs. ok þar af iotvns havs. ok erviþi. eða byrþi dverganna. eða hialm vestra ok avstra svþra norþra. land solar ok tvngls. ok himintvngla vapna ok veþra. hialmr eða hvs loptz ok iarþar ok solar. Sva qvaþ Arnorr jarlla scalld.

engr skiolldvngr sitr alldri
iammilldr a viþ skilldan.

þess varþ grams vnd gavmlvm
gnog ravsn ymis havsi.

ok enn qvaþ hann.

biort verþr sol at svartri
sockr folld i mar davckvan.
brestr erviþi avstra.
allr glymr siar vnd fiollvm.

Sva qvaþ bavþvarr ballti.

Allz engi varþ inga.
vndir solar grvndo
bavþvarr hvatr ne betri
bræþr landreki æþri.

¹⁾ tres primæ literæ primum aliter scriptæ, deinde in gri mutata sunt; in margine adscriptum est gerþr. — ²⁾ primum ofins scriptum, deinde literæ in oblitterata sunt. — ³⁾ literis rubris. — ⁴⁾ literis rubris.

Sva qvæþ þioþolfr hvinnverski.

Ok at isarnleiki.
iarþar sonr en dvlþi.
moþr svall meila bloþi
mana veðr vnd hanvm.

318. Sva qvæþ ormr barreyia skalld.

hvegi er dravpnis drogar
disramman spyr ek visa
sa ræþr valdr fyrir velldi
vagubravtar mer fagnar.

Sva qvæþ bragi

hinn er varp a viþa
vinda avndvr disar.
yvir manna svt margra
mvlavg favþr avgvm.

Sva qvæþ steinn herdisar son.

has queþ ek helgan ræsi
heimtialz at brag þeima.
mærþ telst framm en syrþa.
fyrr þvi at hann er dyrri.

Sva qvæþ arnorr.

hialp dyrr konvngr dyrvm
dags grndar hermvndi.

320. ok enn qvæþ hann.

Sannr stiller hialptv sniollvm
soltiallda rognvalldi.

Sva qvæþ hallvarþr.

kvntr verr iorþ sem itran
allz drottenn sal fialla.

sem arnorr qvæþ.

Mikall vegr þat er misgert þickir.
manvitz froþr ok allt it goþa
tiggi skiptir siþan seggivm
solar hialms at dæmi stoli.

*kend iorþin*¹.

52. Hverso skal iorþ kenna. sva at kalla hana ymis
holld. ok moþr þors. dottr anas. brvþi oþins elio friggjar
ok gvnlaþar ok rindar sværo sifiar. golf ok bavnd veþra
hallar. siar dyranna. dottr nattar systr avþs ok dags.
sva qvæþ eyvindr scalldaspillir.

Nv er alfravþvll elfar
iotna dolgs vm folginn
rof ero rammrar þioþar
rik i moðr liki.

sva qvæþ hallfravþr.

Raþ lvkvz at sa siþan.
sniallraþr konvngs spialli.
atti einga dottr
anas viðr græna.

sva qvæþ þioþolfr.

vtan bindr við enda.
elivgers² glavþvör hersa.

sva qvæþ hallv'.

þvi hyck fleygianda frægjan.
ferr iorð vnd men þverri
itran eina at lata
avþs systr miok travþan.
dolgs hvs hevir daþar siþar
latr staþit fiarri.
enadr þa er eliv rindar
omillda tok skylldir.

*fra keningo siofar*³.

53. Hvernig skal kenna sæ. sva at kalla hann ymis 324.
bloþ heimsækir gyþanna. ver ranar. favþr ægis. dottir
þeirra er sva heita. himin gleva dvfa bloþvg haða hefning.
vþr. ran. bylgia. bara. kolga. land ranar ok ægis dætra.
skipa. kialar ok stala. svþa. sygio. fiska. isa. sækonynga

¹⁾ *literis rubris*. — ²⁾ elivger's, U. — ³⁾ *literis rubris*.

leiþ. ok bravt. cigi siþr hring eyianna. hvs sanda ok skeria. dorgar land. ok sæfvgla byriðr. Sva qvæþ ormr barreyia skalld.

Vtan gnyr a eyri
ymis bloþ fara góþra.

Sva qvæþ Refr. skalld.

Vagþeysta bar vestan.
vætti ek landz syrir brandi.
hvalmæris skefr hlyra
ha dyr vm log baro.

326. ok enn qvæþ hann.

Færir biorn þar er bara
brestr vnðina festa
opt i ægis kiapta
vr svol ymis volva.

her er sagt at allt er eitt ægir ok hler ok gymer. ok enn qvæþ hann.

ENN snia gnipo sleipnir.
slitr i vindriþinn hvitvm.
ranar ravþvm steini
rvnnit briott or mvnni.

Sva qvæþ einarr skyla son.

harþr hevir avrt syrir iorþv.
elvindr svana strindar.
blakr lætr i sæ savckva.
snægrvnd skipi hrvndit.

ok enn þetta.

Margr riss en drifr dorgar
dyn stravnd i sviklavndvm.
spend verþa stavg stvndvm
stirþr kipr fira greipvm.

328.

Grams bera gyllta spano.
gavfvg ferþ er sv iosfra.
skytr hlomnfiotvrr heiþa
hrafni sneckio stafna.

ok enn qvæþ hann.

Svndr springr svalra lända
sverþi giorþ syrir bavndvm.

Sem snæbiorn qvæþ.

hvæt kvaþvm hræra griota.
her grimastan skeria.
vt fra iarþar skavti
ey lvþrs niv brvþir.
þær er lvnzs fyir lavngv
liðmilldr skipa hilldir
bavgskerþir ristr barþi
bol amloþa molo.

her er kallat hafit Amloþa kvern. enn qvæþ einarr skyla son.
viknar ran i raknar
rek savmr flvga stravmi.
dvks hrindr bavl þar er bleiker
bif grvnd a stag r...
fra kenningo solar¹.

330.

54. Hverning skal kenna sol. sva at kalla hana dottr mvndilfeta. systr mana kono glens elldr himins ok lopz. Sva qvæþ skvli þorsteins son.

Glens beþia veþr gy...
gvþblip vie siþan.
lios kemr gort meðr geislvm
gran . . trs ovan mana.

sva qvæþ einarr skyla son.

hvargi er beita borgar
bar grimmostvm skala
har vm hollvm arvm
heims vafrlogi sveimar.

kendr vindrinn².

55. Hverning skal kenna vind. sva at kalla son forniotz. broþr elldz ok ægis. briotr viþar. Skaþi eða bani eða hvndr

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ literis rubris.

eða vargr viðar. eða seglreiða. Sva qvæf sveinn i norþr seto drapo.

Tokv fyrst til sivka
forniotz synir liotir.
*kendr elldr*¹.

332. 56. Hverso skal kenna elld. sva at kalla hann broþr vindz ok ægis. bana ok grand viðar ok hvsa. halfs bana. sol hvsa.

*vetrinn*².

57. Hvernig skal kenna vetr. sva at kalla hann son windsvals ok bana orma hriðmal. sva qvæf ormr steinþors son.

Reþ ek þenna mavg manni
windsvals vnað bliodvm.

sva qvæf asgrimr.

Sigbioþr var siþan
seim avrr i þrandheimi
þioþ veit þinar iþnir
pann orms trega sannan.

*kent svmar*³.

58. Hvernig skal kenna svmar. at kalla son svasaþar ok likn. Mannlikr ma kalla. sva qvæf egill skallagrimr son.

Vpp skvlvm orvm sverþvm
vlfs tannliteþr glitra
eigym daþ at drygia
i dal miscvn⁴ fiska.

*kendr maðrinn*⁵.

59. Hverneg skal kenna manninn. hann skal kenna við verk sin. þat er hann veitir eða gerir eða þiggr. hann ma kenna við eigner sinar. þat er hann gefr eða hann á. ok 334. við ættir þær er hann er af kominn. sva þær er af honum komv. Hverneg skal hann kenna við þessa hlvti. sva at kalla hann vinnanda eða fremianda verka sinna. eða fara

¹⁾ *literis rubris*. — ²⁾ *literis rubris*. — ³⁾ *literis rubris*. — ⁴⁾ *dalmisc*, *U.* — ⁵⁾ *literis rubris*.

sinna. eða athafnar viga. eða sæfara. eða skipa. eða vapna. hann er ok reynir vapnanna. ok viðr viganna allt eitt ok vinnanda. Viðr heitir tre. ok reynir heitir tre. Af þessvm heitvm hava skalldin kallatmanninn ask. eða hlyn lvnd. eða óþrvm viða heitvm. karlmann skal kenna ok til viga. eða skipa. eða fiar. Mann er ok rett at kenna til allra asa heita. kent er ok viðr iotna heiti ok er þat .... haþ eða lastmæli. Vel þickir kent viðr alfa. kono skal kenna til allz kvenbvnafar gyllz ok gimsteina avls ok vins. eða annars dryckiar þess er hon gesfr. eða selr. sva ok til avlgagna ok allra þeirra hlvti er henni samir at veita eða .... Rett er ok at kenna hana sva at kalla hana selio. eða lág þess er hon miðlar. en selia ok lag þat ero tre. syrir þvi er kona kend til kenningar ollvm viðar heitvm. en syrir þvi er kona kend til gimsteina. eða glersteina. þat var i forneskio qvenna bvnaþr er kallat er steina sorvi er þær havsfþr a halsi ser. Nv er sva fært til kenningar at konan er kend viðr stein ok viðr avll steins heiti. kona er ok kend viðr avll asynia heiti. eða 336. valkyrior. norner. eða diser. kono er rett at kenna viðr alla athosn sina. eða viðr eign. eða viðr ætt.

*kent gyllit*¹.

60. Hvernig skal kenna gyll sva at kalla þat elld ægis ok bar glasis haddr sifiar havsfð bavnd fvlo. gratr freyio. skvr dravpnis. ok dropa ok regn avgna freyio. Otrgiold. saþ syris vallar. havgþak havlga. elldr ægis ok ranar ok allra vatna ok handar ok griot. ok sær handar. froþa miol. Sva segir eyvindr.

Fvlo skein a fiollvm.
fal sol bra vallar.
vllar kiols vm allan
alldr hakonar skalldvm.

¹⁾ *literis rubris*.

sva qvaþ skvli þorsteins son.

Margr blavt vm morgin
morþ ellz þar er blyn felldvm.
freyio tar at fleiri
farbioþr at því varvm.

348. Ok enn hefir einarr kveþit sva at freygio kallar hann moþr
hnossar. eða kono oþs. sva sem her segir.

eigi þverr syrir avgna
oþz beþvino roþa.
ræfr eignis sa regni
ramsvel konvngr elli.

her getr þess at freyio ma kalla systr freys. ok enn segir
hann.

Nytt bvþvmz niarþpar dottvr
nalægt var þat stala.
vel vm hrosa ek því visa
varn sævar avl barni.

350. her er hon kollvð dottir niarþpar. ok enn segir hann.

Gaf sa er eining oþrar
ogn prvþr vana brvþpar.
þings vaþorloga þravngvir
þrottavflga mer dottir
rikri leipí mey mœkis
mot valldr a beþ skalddi.
gefnar gloþvm drifna
gavt reiks svana bravtar.

her er hon kollvt gefn ok vanabrvþr. ok til allra heita
freyio er rett ak kenna ..... ok kalla sva gyllit. Marga
lvnd er þeim kennungm breytt. kallat hagl ok regn. eða
el ok dropar. eða skyrer ok forsar avgna hennar. eða
kina¹. eða hlyra. ok bra eða hvarma orþ eða raþ iotna
sem fyrr var sagt. Sva qvaþ bragi.

þann atta ek vin verstan
vatzt rodd ok mer beztan

¹) knia, U.

ala vndir kylo
o...þiaþan þrifia.

hann kallar sænn vazta vndir kylo en iotvn ala steins en
gyll raþ iotvns. Gvll er kallaþ otgravilld. eða navþ giolld
asanna eða rógmalmr. bol eða bygþ fafnis. eða malmr guita
heiþar eða byrþr grana. ok arþr fafnis. nislvnga skattr. eða
arþr kraka saþ. Sva qvaþ eyvindr skalldaspillir.

398.

barvñ vllr a alla
imvnlavks a havka
fioll .. syris valla
fræ hakonar ævi.

Sva qvaþ þioðolfr.

eyss landreki liosv
last varr kraka barri.
a hlæmildra holldi.
hosk... lfr mer sialfvm.

400.

sva qvaþ skvli þorsteins son.

þa er ræfr vita reisnis
ravþ ek syrir savl til ....
herfylgnis bar ek havlga
havgpak saman bavga.

..... malvm ero tolþ morg gyllz heiti. sva segir þar.

G..... .... asti

gladdi hirð sina.
fenio forverki
fafnis miðgarþi
.... is glo barri
grana fagrþyrþi.
dravpnis dyrsveta
dvni grafvitnois.

402.

Yti avrr hilmir
alldir við tokv
sifiar svarþfestvm.
svelli dalnavþar.
tregvm otrs giolldvm.
tarvm marþallar.

elldi oronar
iþia glysalmv.
Gladdi gvnveitir
gengym fagrþvnir
þiatza þingskilvm.
þioþir hermargar.
rinar ravþmalmi
rogi niflvnga.
visi hinn vigdiarsí
vakti hann balldr þeygi.

Gvll er kallat elldr handar. eða líþs. eða leggiar. þvi at
þat er ravtt. en silfr snior. svell ok hela þvi at þat er
hvitt. Með sama hætti skal kenna gyll eða silfr til siðs
eða digvls. en hvartveggia gyll ok silfr ma vera griot
404. handa. ok halsgjorþ nockvrs þess er titt var at hava men.
hringar ero bæþi gyll ok silfr ef eigi er annan veg breytt.
Sva qvaþ þorleifr fagri.

kastar gramr a glæstar
gegn valstavþvar þeg...
..gr visi gefr eiso
armleggs digvl farmi.

Sva qvaþ einarr skala glamm.
liþbravndvm kna landa
landsrækn jofvrr branda.
hycka ek ræsis recka
rinar griot vm þriota.

Sva qvaþ einarr skyla son.
bloþ e.... .iggr bæþi
bergs tveim megin geima.
siðs a ek savckva striþi
snær ok elldr at mæra.

ok enn qvaþ hann.
dægr þrymr hvert en hiarta
hlyrskilldir ræþr milldvm
heita blaks vm hvita
hasleygr digvl skafl.

alldri ma fyrir elldi
als hrynbravtar skala
oll vinnr folka sellir
framm ræþi snæ bræþa.

406.

her er gyll kallat snær skalanna. Sva qvaþ þorþr mavra
skalld.

Sær a seima ryri
sigþirs latrs at atti.
bravns glaþsendir handa
hermoþr favþr goþan.

*kendr maðr*¹.

61. Maþr er kallaþr briotr gyllz sem qvaþ otarr.
Gófmennis þarf ek gvnnað.
gyllbriotanda at niota.
her er alme..is inni
.....drott með gram svinnvm.

Sva qvaþ einarr skala glamm.

Gyllsendir laetr grvndar
glaþar þengill her .....
.... m... kna ek hliota
hlio yggs miaþar niota.
en ..... sem þorleikr qvaþ.

hirþ viðr grams með gerþvm
gyll vorþvþr ... lla.

sva qvaþ þorvalldr blaþndo skalld.

408.

Gullstriþir verpr gloþvm
gefri avþ konvngr ravþan
oþioþar bregþr eyþir
armleggs grana farmi.

*kend konan til gyllz*².

62. Kona er kend til gyllz. kavllvt selia gyllz. sem
qvaþ hallar steinn.

Svalteigar mvn selio
salltz viþblindi galltar

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ literis rubris.

ravf kastandi rastar
reyr þvengs mvna lengi.

Her ero hvalir kallaþir viðblindi galltar. Viðblindi var
iotvnn ok dro hvali vpp i hafi sem fiska. Teigr hvala er
sær. ravf sævar er gyll. kona er selia gyllz. þess er hon
gefr¹. Selia heitir tre. kona er kend við allzkyns tre
410. kvenkend. hon er lág kollvð þess er hon logar. lag heitir
tre þat er felt er i skogi. Sva qvap Gvnnlavgr ormstunga.

Alin var ... gr at rogi
rvnnr olli þ.....
lág var ek avþs at eiga
oðgiarn fira .. rovm.

kona er kend mork. sva qvap hallar steinn.
ek hefi ofþ.....
avl stafna þer skafna
væn mork skala verki
vandir stef ..narr.. branda.

ok enn sem hann qvap.
þv mvnt fvs sem fleiri
flloþs bir.. i bil troþ..
gravn ..r gefo þinni
griotz hiðninga briotaz.

Sva qvap Ormr steinþors son.
Skorþa var i favt særþ
fiarþ beins avar brein.
nyri song naddfreyr
nisting um miaþar hrist.

412. Sem hann qvap enn.
þvi at hiols hrynbals
hramma þat ek ber framm
billings a bv..ar fyll.
biarkar hefi ek lagit mark.

¹⁾ in codice primum gesi scriptum, deinde recentiore manu
in gefvr mutatum.

Avra stendr syrir orvm
eik favgr bvin leiki.

Sva sem her segir.

Ong reckr skala ockvr
almr dynskvar malma.
sva bavþ lind i landi
lins hgrecki dvina.

Maþr er kendr til viða sem fyrr er ritao. kallaþr reynir
vapna. eða viga. ferþa ok athafnar. skipa. ok allz þess
er hann raþr. eða reynir. sva qvap vlfr vgga son.

en stirþmalogr starþi
storþar leggs fyrir borþi
..... folka reyni
franleitr ok bles eitri.

ok meiþr. sem ..... acr.

Meiþr er mavrgvm æþri
morþreins i dyn fleina
..... borrvm
hiarll sigvrþi jarli.

Ivndr. sem qvap hallfreþr ..... skalld.

Alþollvm stendr vllar
avstr at miklo travsti.
ræki lvndr hinn riki
randfars brymaþr harri.

þollr ok bvss sem arnor qvap.

Rekr ..ndvrt vár rander
r...bvss saman leggia.
rog skyia hellt rygiar
regni havst nott gegnvum.

Askr. sem qvap refr.

Gack i gylli stockna
giostrisr has drifv.
askr viþ ærinna þroska
eggþeys sæing meyiar.

- blynr. sem her segir.
 416. heill kom þv handar svella
       hlynr qvaddi sva brynio.
- bavrr. sem Refr qvaþ.
 Allz bavþgeþi bioþa
       bavrr hygg til þess hiorva
       ong stoþvar hefi ek ægi
       einraþinn þorsteini.
- Stastr. sem qvaþ ottarr svarti.
 hellztv þar er hrafn ne svelta
       hvatraþr ertv laþi.
       ognar stastr syrir iosrvm
       ygr tveim við kyn beima.
- þorn. sem qvaþ Arnorr.
 hloþ en hala tyþo
       hirþmenn ara grænni
       avþar þorn syrir ærno
       v.... valkos... vnga.
- kend orrostan*¹.
 63. Hvernveg skal kenna orrosto. Sva at k....ðr
       vapna. eða blifa. eða ofins ..... pna. eða valkyrio .
 418. eða ...konvnga. eða gny. eða glym. Sva qvaþ hornklof.
       haþi gramr þar ....vþv.
       geira hregg við seggi
       ravþ fnysto ben bloþi
       bengavgl at dyn skavglar.
- Sva qvaþ eyvindr.
 ok sa hallr   ha..svan serk
       at has veþri   hrvngnis bar.
- Sva qvaþ bragi.
 þotta ek þa er otta.
       ar sagt er þat varvm
       hefr at blackar drifo
       hyr rvnnar vel gynnar.

¹⁾ *literis rubris.*

- sva qvaþ einarr.
 Glym vindi setr gavndlar
       gnestr hior taka mestvm
       hilddar segl þar er hagli
       hrevstr þengill drift strengiar.
- sva qvaþ einarr skalaglamm.
 Ne sigbiarka serkir
       som níþivngym romo
       has við hogna skvrir
       hleifvt fast vm reiþir.

Sem her segir.

odda gnys við eli
       oddnetz þinvl setia.

ok enn þetta.

hnigo fiandr at glym gavndlar
       grams vnd arnar hramma.

*kend vapnin*¹.

64. Vapn ok herklæþi skal kenna til orrosto ok til
       ofins ok valmeygia ok her..... kenna hialm havtt ....
       eða falld. en brynio serk eða skyrto .... skiolld tialld. en
       skialld borg er kavllvð bavll. eða ræfr veg .....
       skilldir ero kallaþir ok kendir við her skip. sol. eða tvngl
       .... eða blik. eða garþr skipsins. skiolldr er kallaþr
       skip vllar. eða fot.. hrvngnis er hann stoþ a skildinvm.
       A fornvm skiolldvm var titt at skrifa ravnd þa er kavllvt
       er bavgr. ok við þann bavg ero skilldir kendir. havgg
       vapn sverþ eða exar ero kollvt elldar. bloþs eða benia.
       Sverþ heita ofins elldar. en geir kalla menn trollqvenna
       heitvm. ok kenna við bloþ. eða beniar skog. eða eik. en
       lagvapn ero ... kend til orma. eða fiska. Skotvapn ero
       miok kend til hags. eða drifo. eða røto. Ollvm þessvm
       heitvm. eða kenningym er marga vega breytt þiat þat er
       flest ort i loskvæþvm er þessar kenningar þarf við.

¹⁾ *literis rubris.*

422. lattið herr með havtto
hanga tys at ganga
þottih þeim at hætta
þeckiligt syrir brecko.
Sva qvaph einarr skala glamm.
hialmfalldinn bavþ hilldi
hialldr avrr ok sigvalldi.
hinn er for i gny gynnar
gynndiarfr bvi svnan.
Rófa serkr sem tindr qvaph.
þa er hring fain hanga
bryn serk við avrr brynið
hrvþvmz· hrif .... rofar
rastar varþ at kasta.
hamþ .... rta sem hallfreð ....
Olitinn brestr vti
vnd fvrs sy... vls rvnnvm
hart a hamþis skyrtor
hryn gialp egils vapna.
Savrla favt. sem hann qvaph enn.
þafan verþa favt syrfa
fregn ek giorla þat savrla.
424. riðaz biort i bloþi
ben fvr meils skvrvm.
Sem grettir qvaph.
helldo blackar tiallda
hefiendr saman nefivm
hilldar veggs ok hivggva
hregg nirþir til seggivm.
Rófa refr. sem einarr qvaph.
eigi þverr syrir avgna
ofþs .... no rófa
refr eigniz sa regni
ramsvel konvngr elli.
hilldar veggr ... Grettir qvaph. ok aþr er ritað. Skipsol
sem einnarr qvaph.

- leygr ryþr ætt a ægi
olafs skipa solar
ylgr brvnar hvatt ins helga
hrægiorn i spor avrnvm.
hlyr tvngl sem ....
dagr var friþr sa er favgrvm.
fleygendar alimleygjar
a hræ .... hringa
hlyrtvngli mer þrvngþo.
Garþr skips sem her segir.
sva ..... n i gavgnvm
..... inn farinn þarpa.
sa var gynnstær geira
gv.... hæfr sem ....
Askr villar sem þioðolfr qvaph.
Ganga el vm yng..
.... v.
þar er samnaglar siglor
slíþr dvkaþar¹ riþa.
Jlia .... hrvngnis sem qvaph bragi.
Vilit brafn ketill heyra
hve hreingroit steini.
þrvþar skal ek þengils
þiofs ilia blað leyfa.
bragi skalld qvaph .... vm bavginn a skildinvm.
Nema sva at góþens gegna
giolld bavgnathrs villdi.
meygiar hiols en ek merkþa
mavg Sigrvnar havgna.
hann kallaþi skiolldinn hilldar hiol en bavginn .. of hiolsins.
Bavgiþr. sem hallfreþr qvaph.
Ravþ liosa ser ræsir
ritr brestr svndr in hvita

¹⁾ dvkaþar, U.

bavgiorþ brodda ferþar
bivgleit i tvav flivga.
Sverþ er öþins eldr sem kormakr qvaþ.
Svall sa er geck með giallan
gavtz elld með styr belldi
glaþbreþanda griþar.
gvnnr komz rvþr or brvnni.
hialms eldr sem qvaþ vifr vgga son.
Fyllavflvgr let falla
framm haf sleipni hramma
hilldr en hoptz vm gilldar
hialms elld þa er mar felldo.
brynio eldr sem qvaþ Glvmr geira son.
heim þy....a let hvina
hrym eldr at þeim brynio.
folldar vorþr sa er fyrþvm
fiorn harþan sik varþi.
430. Randar is ok grand hlifa sem einarr qvaþ.
Raþvavndvm þa ek ravþar
randar is at visa.
grand be..t hialms i hendi
hram þey drifinn meyio.
Ox heitir ok trollk.... blif. sem qvaþ einarr.
Sia mego rett hve refils
riþendr við bra griþar
fiornis sagt vm skornir
folld viggs dreckar liggia.
Spiot er kallaþr ormr sem Refr qvaþ.
kna ...rk dreki markaðr
minn þar er ytar finna.
æfr a alldar lof...
..... orþz a leika.
Orvar ero kallaþar hagl boga. eða strengiar. eða h....
eþa orosto. sem einarr qvaþ.
brak ravna skog bogna
barg ofýrmir varga.

hagl or blackar seglv
hiors rakliga fiorvi.*

Orosta er kavllvð hiað ... nga veðr eða el. en vapn 432.
hiaþninga eldr eða vendir. Orosta er ... öþins sem fyrr
er ritap. Sva qvaþ V..... mr.

Rudd ..... m .. rþar
orð lek a þvi forþvm
með veþr..... viþris
vand ... mer til handa.

438.

Viþris veþr er orosta ..... þit. en menn
stafir sverþzins. her er bæpi .... ok orosta kent ok haft
til kenningar mannzins. ok er þat rekit kallat er sva er
ort. Skiolldr er land vapnanna en vapn ero hagl. eða 440.
regn þess lands ef nygervingar er ort.
fra kenningo ships¹.

65. Hvernig skal kenna skip. Sva at kalla hest.
eða dyr sækonvnga eða sævar. eða skipreiþa. eða byriar.
baro fakr sem hornklofi qvaþ.

hrioþr let hæstrar tíþar
harþr skipa bavrþvm.
baro faks ins bleika
barn vngr a log þrvngit.

Geitis mar sem qvaþ erringar steinn.
En þo at ofriþ svnan
oll þioð segi skalldi.
hlavþvm geitis mar grioti
glaþir nennvm ver þenna.
her er kallaðr svnddyr.

Sveigia let fyrir sygio
solborþz goti norþan.
gystr skavt gylva rastar
glavmi svþr ravmi.
en sloþgoti siþan
sæþins fyrir skvt bæþi.

442.

¹⁾ literis rubris.

her er skip kallat solborþz hestr en sær gylva land.
sæpins sloþ særinn ok hestr skipit. ok enn lavks hestr.
lavkr heitir siglo treit. Sva qvapf Markvs.

biorn geck framm a fornar
floþs haf skipa sloþir.
skrvþavrþig bravt skorþv
skers gvnnfotvrr bersi.

her er skipit kallat rasta biorn ok bersi ok biorn skorþv.
Skipit er kallat breinn. Sva qvapf hallvarðr sem aþr er
ritað. ok hiortr sem qvapf harralldr konvngr.

444.

Sneiþ fyrir sikiley viþa
svþ varvm þa prþþir
brvnt skreiþ vel til vanar
vengis hiortr vnd drengivm.

elgr¹. sem einarr qvapf.
bavgs getr með þer þeygi
þyþr drengr vera lengi.
elg bvvm floþs nema fylgi
friþstockvir þer nockvt.

Sem mani qvapf.
hvæt mvtv hafs a akri
hengiligr meðr drengivm
karll þvi at kraptr þinn forlaz
kinngrar mega vinna.

Vagr. sem refr qvapf.
en hoddvargr hlyddi
hlvnn vitnis skal ek rvnni
hollr til hermpar spialla.
heimvandil þorsteini.

ok oxa er skip kallat. ok skip eða vagn. eða reiþ. sva
qvapf eyvindr.

Meita for at moti
miok siþ vm dag skipe

¹) primum eldr scriptum, deinde recentiore, ut videtur,
manu in elgr mutatum.

vngr með iosnv gengi
vt ver formvm hersis¹.
sva qvapf styrkarr odda son.

446.

Ok eptir itrom stockvi
ok hogna lið vognum
hlvnz a heita fannir
hyriar floþs af moþi.

ok sem þorbiorn qvapf.
hafræþpar var hlæþir
hlvnz i skirnar brvnni
hvita kristr sa er hæsta
hoddsviptir feck gipto.
hversv kenna skal krist².

66. Hverso skal kenna krist. sva at kalla hann
skapara himins ok iarþar engla ok solar. Styranda himin-
rikis ok engla. konvng himua solar ok iorsala ok iordanar
ok gricklanz raþanda postvla ok heilagra manna. Forn
skalld hava kent hann við vrþar brvnn ok rom. Sva qvapf
eilifr gvþrvnar son.

Setbergs qveþa sitia
svþr at vrþar brvnni
sva hefir rammr konvngr remþan
roms banda sik lavndvm.

Sva qvapf skapti þoroddz son.

Mattr er mvnka drottins
mestr astrar gyð flesto.
kristr skop rikr ok reisti
roms havll verolloð alla.

448.

himna konvngr sem markvs qvapf.

Gramr skop grvnd ok himna
glyggranz sem her dyggvan
einn stillir ma avllv
alldar cristr vm vallda.

¹) prior s puncto subscriptio notata est, quasi legendum
sit heris. — ²) literis rubris.

Sva qvæf eilisr.

hrocȝ lytr halgym crvce.
heims ferþ ok líþ beima.
savnn er enn avll dyrþ avnrr
einn solkonvng rreinni.

Mario son. sem eilisr qvæf.

hirþ lytr himna dyrþar
rreinn mario sveini
matt verr milldingr drottar
maþr er hann ok gvþ sannan.
engla konvngr sem eilisr qvæf.

Minne er en menn vm hyggi
meetr gvþ vinvm betri
þo er engla gramr ollv
avrr helgari ok dyri.

450. Jordanar konvngr sem qvæf sighvatr.

endr reþ engla senda
jordanar gramr fiora
fors þo hans vm hersis
heilagt skop or lopti.

Gerrickia konvngr. sem arnorð qvæf.

bænir hefi ek beini
bragna fialz vm sniallan
grickia vorþ ok garþa
giof lavna ek sva iofri.

Sva qvæf eilisr kvlna sveinn.

himins dyrþ losar havlþa
hann er allz konvngr spialli.

her er cristr kallaþr konvngr maona en siþan allz konvngr.

en qvæf einarr skula¹ son.

let sa er landfolks getir
likobiartr himinriki
vm geypnandi opna
allz heims syrir gram sniollvm.

¹⁾ sv.¹, 6.

her segir fra konvngvm¹.

67. Þar koma saman kenningar. ok verþr sa at skilia er ræþr. af stoþv skalldskaparins vm hvarn kveþit er konvnginn. Þvi at rett er at kalla mikla garþz keisara 452. grickia konvng. ok sva þann konvng er ræþr iorsala landi kenna þann iorsala konvng. sva ok roma borgar konvng. kenna hann roms konvng ok engla konvng þann er englandi ræþr. en sv kenning er aþr var ritoð at kenna crist konvng manna. þa kenning ma eiga hverr konvngr. konvnga alla er rett at kenna sva at kalla þa landraþendr. eða landvorþv. eða landsæki. eða vorþ landfolks. eða hirþstiora. Sva qvæf eyvindr skalda spillir.

Farma tys   iarþraþendr
fiorvi næmþe   a ogloe.

Sva qvæf Glymr geira son.

bilmir ravþ vnd hialmi
heina lavtr a gavtv
þar varþ i gny geira
grvndar vorþr vm fvndinn.

Sem þioþolfr qvæf.

har skyli hirþar stori
hvgreifr sonvm leysa
arf ok opal torfo
osk min er þat sina.

454.

Sva qvæf einarr.

Snaks berr solld vm frekno
folkvorþr konvngs orþa
frama telr gipt með gymnv
geþsniallr skarar fialli.

Rett er ok þa konvnga er vndir honvm ero skatkonvngar at kalla hann konvng konvnga. keiseri er æztr konvnga ok þar næst sa konvngr er þioþlandi ræþr iafn i kenningvm ollvm hverr við annan. þar næst ero þeir menn er jarlar heita eþa skattkonvngar. ok ero þeir iafnir i kenningvm við

¹⁾ litteris rubris.

konvnga. nema eigi ma þa kalla þioðkonvnga er skattkonvngar ero. Sva qvæþ Arnorr jarla skalld um Þorfinn jarl.

Nemi drott vina sotti
snarlyndr konvngr jarla.

Þar næst ero i kennungum þeir menn er hersar heita. kenna ma þa sem konvnga eða jarla. Sva at kalla þa gyllbriota ok auðmildinga. eða merkis menn. eða folkstiorar. eða kenna hann oddvita lípsins. eða orosto fyrir því at þioð konvngr hvern sa er ræðr fyrir mavrgym londvm. þessa setr harn landz stiornar menn með ser skatt konvngar ok jarla at dæma landz lavg ok veria land fyrir ofripi þav lavnd er konvngi ero fiarri. skvlo þeirra domar vera iafn-
456. rettir sem sialfs konvngs. en i eino landi ero morg heroð ok er er þat hattr¹ konvnga at setia þar rettar yvir sva morg heroð sem hann gesfr til valldz. ok heita þeir hersar. en lendir menn i danskri tvngo en greifar i saxlandi. en baronar i englandi. þeir skvlo ok vera rettir domarar ok rettir landvarnar menn fyrir því riki er þeim er fengit til forraþa. þa skal bera merki fyrir þeim i orosto. ok ero þeir iafnrettir herstiornar menn sem konvngar eða iarlar.

her segir fra havlþvm².

68. Þar næst ero þeir menn er havlþar heita þeir menn er rettnefndir ero. þeir bændr er gilldir ero at ættvm ok rettvム. þa ma sva kenna at kalla veitanda fiar ok getanda ok sætti manna. þessar kenningar mego ok eiga konvngar. eða jarlar ok havfþingiar. þeir hava þar með ser þa menn er heita hirþmenn. eða hvskarlar. en lendir menn hava með ser handgenga menn þa er i danmork ok svíþið ero kallaþir hirþmenn. en i noregi ero hvskarlar kallaðir. ok sveria þeir þo eipa konvngi. hirþmenn konvnga vorv miok hvskarlar kallaþir i fyrnd. Sva qvæþ þorvalldr blavndo skalld.

¹⁾ librarius primum hatta scripsisse, deinde a posteriore in r mutasse videtur. — ²⁾ literis rubris.

konvngr heill ok sva sniallir
sokn avrr við lof gervan
oð hava menn i mvnni
minn hvskarlar þinir.

Þetta orti haraldr konvngi sigvþar son.
Fyllavflvgr¹ bjþr sylfa.
finn ek opt at drifr minna.
bilmis stol a hæla.
hvskarla lið iarli.

hofþingia ma sva kenna at kalla þa indrott eða heiþeng.
eða verþvng. Sva qvæþ sigvatr.

Þar fra ek vig at vatni
verþvng iofvrs gerþe
nadda el it nyta
næst tel ek ong en smæstv.
ok enn þetta.

þeygi var sem þessir
þengill a io sprengir.
miok fyrir mala kveþior
mær heiþengv bæri.

heiþfe heitir mali. eða giof er havfþingiar veita. jarlar. eða hersar. hirþmeanu ero sva kendir at kalla hann rvnar. eða sessar eða makar. Sva qvæþ hallfreðr.

Gramr rvni lætr glymia
gvnñlikr sa er hvot likar
havgnar hamri slegnar
heiþbraþr vnd sik vaþir.

Sva qvæþ snæbiorn.
Stiorn viðrar lætr stypla
stals doglinga mali
hlemmisverþ við harþri
hvflangan ske þvso.

¹⁾ in margine adscriptum est: affi.

Sva qvaph Arnorr.

bera syn vm mik minir
mærþ kendr taka enda
þessvm þengils sessa
þvng mein synir vngir.
konvngs spialli sem hallsfreþr qvaph.

Raþ lvkvzt at sa sípan
sniallraþr konvngs spialli.

Sva skal kenna mann við ætir sinar. sem kormakr qvaph.
heyri sonr a syrar
sannreynis fen tanna
avrgreipa let ek vppi
ast rin haralldr mina.

462. hann kallaþi jarlinn sannreyni konvngsins en hakon var¹
son Sigurþar jarls. en þioþolsr qvaph sva.

eykr olafs feþr.
iarnsoxv veþr.
harþreþit hvert.
sva hroþrs er vert.

ok enn.

Sva iarizleifr vm sa.
hvat iofvrr bra
hofs hlyri frams
ens helga grams.

Sva qvaph Arnorr.

Reþ heita konr hleyti
herþarsr við mik gerva
storr let oss vm orkat
jarls meg at þvi frægþar.

ok enn qvaph hann vm þorsinn jarl.

bito sverþ en þar þvrði
þvngiðr yvir mavn synnan
rogvalldz kind en rander
ramligt folk ins gamla.

¹⁾ cum membr. lœsa sit, v tantum cernitur; veri autem simile est, v¹ scriptum fuisse.

ok enn qvaph hann.

Ættbæti firr itran
allriks en ek biþ liknar
trvrar tiggia dyrv
torfeinars gvð meinvm.

ok enn qvaph einarr skala glamm.

Ne ættstvþill ættar
ognherþi mvn verþa.
skyldr em ek hroþri at hallda
hilddi tanz inn milldri.

her segir hverso kend er setning skalldskapar¹.

69. ²⁾Hvernig er kend setning skalldskaparins. sva
at nefna hvern hlvt sem heitir. hver ero okend nöfn skalld-
skaparins. hann heitir bragr ok hroþr mærþ ok los ok leyfþ.
Sva qvaph bragi gamli þa er hann ok vm skog nockvnr síþ
vm qvelld. þa stefiaþi troll a hann ok spvrpi hvert þar
færi. hann svarar.

Skalld kalla mik
skap smiþ viðors.
gavkz gifast ravtvð
grepp ohneppan.
vggs avlbera
óþs sparmoþa.
bag smiþ bragar
hvat er skalld nema þat.

Sva qvaph kormakr.

hroþr geri ek vm mavg mæran
meirr sigvrþr fleira.
happsenis gelld ek hanvm
heip sitr þorr i reiþo.

Sva qvaph þorþr kolbeins son.

Miok let margar snecklor
mærþar avrr sem knorro

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ in margine adscriptum est manu
recentiore: Gof h. haupt bond. raugh Z regin. iolnar dier.

468. oþr vegs skalldi ok skeiþar
skalld hlynur a brim dynia.

Mærþ . sem qvaþ vlfst .
þar kemr a er æri
endr bar ek mærþ a hendi
osra ek sva til sævar
sverþ regns lofi þegna.

her ok lof kendr skalldskapinn. Sva qvaþ ormr stein-
þors son .
ek hefi orþgnott mikla
opt finnvm þat minni
framm tel ek leyfþ fyrir lofþa
lios en ek myndha kiosa.

*vm nofn gvðanna*¹.
70. Hverneg ero nofn gvðanna . þav heita bavnd.
sem qvaþ eyiolfr dafa skalld .
Dregr land at myn banda.
ok havpt sem þioþolfr kvaþ .
tormiðlaþr var tisvm
talhrein meþal beina
hvæt kvað þv hæpta snytrir
hialmfaldinn þvi vallda.

470. Ravgn sem einarr qvaþ .
Ramm avkinn qveþ ek riki
ravgn hakonar magni.
þolnar sem eyvindr qvaþ .
þolnar at en ver gatvm
stillis lof sem steina brv.
diar sem kormakr qvaþ .
eykr með enni dvki
iarðr lvtr diafiarþar
breyti hvnn sa er beinan
bindr seið ykr til rindar.

¹⁾ literis rubris.*vm nofn heimsins*¹.

71. Þessi nofn heims ero ritvð en eigi hofvm ver
fvnnit i kvæþvm oll þessi. en þessi heiti þicki með oskyllt
at hava nema kvepit se til hann heitir himinn hlyrnir heiþ
þyrrnir leiptr hrioðr viðblainn . hverninn skal kenna himininn.
kalla hann ymis havs ok erfiði ok byrþi dverga . hialm avstra.
vestra norþra svþra . land solar ok tvngis ok himintvngla
vatna . eða veþra . hialm . hvs. loptz ok iarþar.

*vm nofn stvndanna*².

72. Ðessi ero nofn stvndanna . avlild. forþvm. alldr. 510.
fyrir longv . misseri . vetr . svmar . havst var . manoðr .
vika . dagr nott . morginn . aptann . qvelld arla . snemma
siþla . J sinn syrra dag . J not ok iger . stvnd mel . þessi
ero heiti nætrinnas i olvis malvm.

Nott heitir með monavm.

Niola i helio
kollvð er grima með gvþvm.
oldrg kalla iotnar
alsar svefngaman
dvergar dravm.

*her segir vm nofn solar ok tvngls*³.

73. Tvngl narinn mylinn mylinn ny briþ artali 472.
fengari klarr skyndir skialgr skramr . Sol svona ravþvll
eygloa anskip syni⁴ sagra hvel lino skin dvalins leika
alfravþvll . hvernig skal kenna sol kalla hana dottr myndil-
feta . systr mana . konv Gles elldr himins ok loptz.

74. Konvngr er nefndr halfdan er inn gamli var kallaðr 516.
er allra konvnga var agetaztr . hann gerþi blot mikit at
miþivm vetri ok blotaþi til þess at hann lisþi i konvng-
dæmi siny .ccc. vetra . en hann feck þav andsvor at hann
myndi eigi lifa meirr en einn mikun alldr eins manz en
engi myndi kona i ætt hans ne otiginn maþr . hann var

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ literis rubris. — ³⁾ literis rubris. —⁴⁾ vel: syni.

hermaðr mikill ok for viða um avstr vegv. þar drap hann i einvigi þann konvng er Sigtryggr het. hann feck alvrg¹ dottr emyndar konvngs or holmgarði. þav atto .xviij. sone. ok vorv .ix. senn bornir. þeir hetu sva. þengill ræsir. Gramr. Gylfi. hilmir. Jofvrr. tiggi. Skvli. Skylli. harri. 518. þeir ero . . . agetir at i ollvm fræþvm ero navfn þeirra hósp fyrir tignar nosn sem konvnga nosn efa jarla. þeir attv engi born ok fellv allir i bardaga. Sva qvæp Arnorr.

þengill var þegar vngr.

þ.. gerr avrr vigorr.

halldaz bið ek hans alldr

hann tel ek yvir mann.

Sva qvæp Markvs.

Ræsir let af roþnvm havsi
rinar sol a marfioll skina.

Sva qvæp egill.

Gramr hevir gerþi havmrvm
grvndar vpp um hrvndit.

Sva qvæp eyvindr.

lek við liðmogv
skyldi land veria
gramr enn glaðveri
stoð vnd gvhialmi.

Sva qvæp Glvmr geira son.

hilmir ravþ vnd hialmi
neina lavt a gavtv.

520. sva qvæp ottarr.

Jofvrr gefi vpphaf
osraz mvn konvngs lof.
háttó nemi hann ret
broþrs mins bragar sins.

tiggi sem stvfr qvæp.

Tireggiaþr hio tiggi
tveim havndvm lið beima

¹⁾ sic U, rect. Alvig. (= Álmveig?)

reisr geck herr vnd hlifur
hizi svör fyrir nizi.

Sva qvæp hallfreþr.

Skilliðr em ek við skyla
skam oldl hevir því valldit
vætti ek virþa drottins
villa er mest ok dvl flestvm.

sva qvæp Markvs.

harra qveþ ek at hroþr gerð dyrr
havklvndaphan dana grvndar.

*capituli*¹.

75. Enn attv þav halfdan aþra .ix. sono er sva heto
hilddir er hilddingar ero fra komnir. Nemer er niflvngar
ero fra komnir. Avþi er öþlingar ero fra komnir. dagr er 522.
doglingar ero fra komnir. þat er ætt halfdanar millida hvþli
er af hvþla ætt þat ero hvþlvngar. loþpi var herkonvng
honvm fylgþi þat lið er loþlvngar heto. hans ættmenn ero
kallaþir loþlvngar. þaþan kom eylini moðr saþir sigþpar
fasois bana. Sigarr þaþan komv siklingar. þat er siggeirs
ætt mags volsvngs ok sigars er hefndi bagbarþz. Af
hilddinga ætt var kominn haralldr inn granravþi moðr saþir
halfdanar svarta. Af niflvngu ætt var gynnarr konvngr.
Af ynglinga ætt var eirikr inn malspaki. Þessar ero
konvnga ættir agetar. Fra yngvar ero ynglingar. Fra
skilldi i danmerkv ero skiolldingar. Fra volsvngi i frack-
landi ero volsvngar. Skelsir hot einn agetr konvngr. hans
ættmenn heto skilvingar. sv kynsloð ero i avstrvegym.
þessar ættir er nv ero nefndar hava menn sett sva i
skalldskapinn at hallda oll nosn þessi fyrir tignar nosn.
Sem einarr qvæp.

Fra ek við holm at heyla
hilddingar fram gengv.
lind varþ græn en grona
geirþing vam ... inga.

Sem Grani qvaþ.

doglingr feck at drecka
dansk t bloð. ara ioði.

sva qvaþ Gamli Gnevaþar skalld.

Avþlingr drap ser vngv
vngr naglsara a tvngo.
innan borþz ok orþa
asflgerð meþalkafla.

bragningr. sva kvaþ iorvnn.

bragningr ravð i bloþi
beið herr konvngs reiþi.
hvs hluto opt fyrir eisvm
efioþar slavg rioþa.

Sva qvaþ einarr.

beit bvþlvngs hiorr
bloð sell a davrr.

526. Sva qvaþ arnorr.

Siglinga venr sneckio
styrir lvtar gramr konr vt.
hann litar herskip innan
hrafnus goð er þat bloþe.

Sva qvaþ þiðolfr.

Sva lakk siklings ævi
sniallz at ver evm allir¹
skiolldvngr mvo þer annarr alldr
æþri gramr vnd solo fæþaz.

Volsvngr. sva qvaþ arnorr.

Mer rep at senda
vm svalan ægi
volsvnga niþr
vapn gyllbvit.

Ynglingr. sem arnorr qvaþ.

engi varþ a iorþv
ognbraþr aþr þer naði

¹⁾ librarius unam vel duas lineas omisisse videtur.

avstr sa er eyivm vestan
ynglingr vnd sik þryngvi.

Yngvi. sva qvaþ markvss.

528.

Eiriks lof verþr old at heyra
engi maðr veit fremra þengil.
yngvi hellt við orþztir langan
iofra sessi i verolloð þessi.

Siklingr¹. sem valgarþr qvaþ.

Skilvingr hellztv þar er skvlo.
skeiþr syrir land it breiþa.
avþit var þar svþr vm siþer
sikil ey liþi miklo.

76. Skalld heita greppar ok er rett i skalldskap at kenna sva hvern mann er vill. Reckar voro kallaþir þeir menn er fylgþo halði konvngi. Af þeirra nafni ero reckar kallaþir hermann ok er rett at kenna sva alla menn. loþpar heita þeir menn i skalldskap. Skatnar heita þeir menn er fylgþo skata konvngi ok af hans nafni er hvern skati kallaðr er milldr er. bragnar heto þeir menn er fylgþo braga konvngi invm gamla. Virþpar heita þeir menn er meta mal manna. Fyrþar ok firar. Verar heita landvarnar menn. Vikingar ok flotnar þat ero skipa herr. heimar heto þeir menn er fylgþo heima konvngi. Gvmnar ok gvmar heita folkstiorar 530. sem gvmi heitir i brvþsavr. Gotnar heto þeir menn er fylgþo gota konvngi er gotland er við kent. hann heitir at nafni opins ok dregit af gavtz nafni. þeir heita drengir er millvm landa fara. þeir konvngs drengir er þeim piona. eða rikvm monnym. þeir heita vaskir menn er batnandi ero. Seggir heita ok kniar líþar þat ero fylgþar menn. þegnar havlþa sva heita bændr. lionar heita þeir er vm sættir ganga.
her segir fornöfn².

77. Kappar heita ok kempvr Garpar. snillingar. lreysti menn avar menn harþmenni hetior. Þessi standa þar i moti

¹⁾ sic primum in membrana scriptum, deinde in Skilvingr mutatum. — ²⁾ literis rubris.

at kalla mann blaþan. þirsing. blota mann. skavþ. eða
 532. skræfo. vakvamenn¹. leoska. sleyma. dasi. drokr. dvsil-
 menni.

hoyrskra manna nofn².

78. Avrr maðr heitir milldingr. mæringr. skati þlod.
 skati gylskiptir. mannballdr. Avþkyvingr. sækleri. Sinkr
 heitir maðr ok er sva kallat. hnoggr. gloggr. mælingr.
 vesalingr. gioflati.

Spekingr. raðvalldr. snyrti maðr. oflati. glæsi maðr.
 Ravme skrapr. skrockr. skeiðklofi. Flangi. slinni. flosni.
 lioþer heitir þræll. kepser. þræll þionn. Avnnvngr. þirr.
 lyðr heitir landz folk.

Maðr heitir einn hvern. ai ef .lj. ero. þorp ef .lj. ero.
 fiorir ero favroneyt. Flockr .v. menn. Sveit ef .vj. ero.
 siav fylla savgn. .vij. fylla a mælis skor. navtar ero nlo.
 tvgr ero .x. ærir ero .xj. togloþ .xij. þyss er xij. ferþ
 er .xiiij. svndr er þar er .xv. finnaz. Seta ero .xvj. sok
 534. ero .xvij. Ærnir hickia ovinir þeim er .xvij. mæta. Neyti
 ero nitian. drott er tvttvgo. þið ero .xxx. Folk er .xl.
 Fylki ero .l. samnaðr .lx. svarfaðr .lxx. alldir .lxxx. herr
 er .c.

her segir fra viðr kenningar³.

79. En ero þær kenningar er menn lata ganga syrir
 navn manna. þat kavllvm ver for nofn manna. þat ero
 við kenningar at nefna annan hlvt retto nafni ok kalla
 þann er hann nefnir til þess er hann er eigandi. eþa sva
 at kalla hann retto nafni þess er hann nefndi savþr hans
 eða ava. Ai heitir soor. Arsvni arfi. broþir heitir bloþi.
 lisri. niðr. nefi. komr. kvndr. kynstafr. niþivngr. ætt-
 stvþill. ætbornir Aßspringr. heita ok mágar sisivngar.
 leytamenn. spialli. alldar þopti⁴ hafþrymis felagi.

¹) vakvam, U. — ²) literis rubris. — ³) literis rubris. —
⁴) librarius, vocum similitudine deceptus, aliquot verba hic
 omisisse videtur.

Heitir dolgr ok andskoti. sockvi. skaþa maðr. 536.
 þravngvir. o svipvör. þessi kollvm ver viðr kennigar.
 ok þo at maðr se kendr við bæi sina eþa skip. eþa þat
 er naðn á. eþa eign sina. þa er eignar naðn á.

fra sannkenningo¹.

80. Þetta kollvm ver sannkenningar at kalla mann
 speki mann. ætlanar mann. orþspakan. raðsniallan. Avð-
 milldingr. vslekinn. gei mann. glæsi mann. þetta ero forn
 nofn.

fra kvenna nofnvm vkendvm².

81. Þessi ero kvenna nofn vkend. vis. brvör. flioð
 heita þær konor er miok fara með dramb eða skart. Snötir
 heita þær er orþnefrar ero. drosir heita þer konr er kyrlatar
 ero. Svarri ok svarkr þær er mikillatar ero. Ristill heitir
 sv kona er skorvglynd er. Rygr heitir sv er rikvst er.
 Feima heitir sv er ofravm er sem vngar meygjar ok þær
 konor er vðiarfar ero. Seta heitir sv kona er bondi hennar
 er af landi farinn. hæll heitir sv kona er bondi hennar er
 veginn vtan landz. Eckia heitir sv kona er bondi hennar
 er andaþr. þær konr elior er einn mann eigo. kona er 538.
 kollvð beþia. eða mala ok rvna bonda sins. ok er þat
 viðkenning.

hverso kenna skal hofvðit³.

82. Havsvð skal kalla sva at kalla ersípi hallz. eða
 manz byrþr land hiðms ok hattar ok heila ok bars ok
 brvna. svarþar eyrna avgna mvnnz heimdallar sverþ. ok
 er rett at kenna sverþz heiti ok nefna hvert er vill. ok
 kenna við eitt hvert nafn heimdallar. havsvð heitir vkent
 havss hiarnskial collr. Avgo heita sion eða lit. eða viðrlit.
 þav ma sva kenna at kalla sol tvngl skiolldv. eða gler.
 eða gimsteina. eða stein. eða bra. eða brvna hvarma.
 eða ennis. Eyro heita hlvtir. þav ma sva kenna at
 kalla land eða iarþar heitm nockvrym eða mvnn. eða
 sion. eða avgo heyrnarinnar ef nygervingar ero.

¹) literis rubris. — ²) literis rubris. — ³) literis rubris.

*kendr mvðr*¹.

83. Mvnn skal sva kenna at kalla land. eða hvs tvngo. eða tanna. eða goma varra. ok ef nygervingar ero.
 540. þa kalla menn mvnn skip. en varrar borþ. en² tvngo ræþit. eða styrít. tenrnar ero stvndvm kallaþar griot mvnzins. eða goma. tvngo. eða orþa. Tvnga er rettkent sverþzheitír ok kend til mals eða mvnz. Skegg heitir barþ. eða kanpr þat er stendr or vorrvm. Har heitir lavf. haddr þat er konr hava. har er sva kent at kallat skogr. eða viþar heiti nockvro. ok kent til havss. eða havfvðs. en skegg kenna menn við havko ok kinnr eða kverkr. Hjarta heitir negg þat skal sva kenna at kalla korn. eða stein. eða epli. eða hnot. eða myl. ok kenna við briost. eða hvg. kalla ma ok hvs eða hærg. eða iorþ hvgarins. briost ma sva kenna at kalla hvs eða garþ. eða hiarta skip anda. eða lifrar. hēmar³ land hvgar ok mvnz.

*her segir enn fra nygervingvm*⁴.

84. Hvgr heiti sefi. ast. elskvgi. villi. mvnr. hvginn ma sva kenna. at kalla vind trollkvenna. ok rett at nefna hveria er vill. ok sva at nefna ionna. eða kenna þa til kono hans. eða moðr hans eða dottr. hvgr heitir ok geð 542. þeckinn. elivn. nennung. vit. skaplyndi. trygþ hvgr. Hvgr heitir ok geð. þocki. reiþi fiandskapr ráþ fár girnd bavl harmtregi. vskap. Grezlskapr lavsvng geþleysi. þvnn-geþi. gessinn. harþgeþi. ofverri.

*her segir hverso heitir havndin*⁵.

85. Havnd heitir mynd. armr hrammr. A hendi heitir. avlbogi. armleggr. vlfliþr. fingr greip hreisí. nagl gomr. jaþarr kvikva voþvi. Afl voþvi. æþar sinar. kavggilar knvi. havnd ma kalla iorþ vapna. eða hlifa. við axla ok erma losa breifa. jorþ gyllbringa ok vals ok havks ok allra heita hans. ok i nygervingvm fot axla ok bavg navð.

¹) *literis rubris*. — ²) c., U. — ³) sic abbreviate, U. — ⁴) *literis rubris*. — ⁵) *literis rubris*.

*hverso kendir ero fætrmir*¹.

86. Fot ma kenna. tre ilia rista leista. ma kalla fotinn tre. eða stop þessa. við skip skva ok brekr ero fætr kendir. A fæti heitir. lær. kne. kalfi. bein. leggr. rist. iarki. jl. ta. við allt þetta ma sva kenna fotinn. kalla hann tre ok kenna við þessa hlvti.

*kent malit*².

87. Mál heitir. orþ. orþtak. snilli. tala. saga. senna. 544. þræta. þiarka. savngr. galldr. qveþandi. skial. skval. glavmr. þys. þrap. skalp. dælska. liopæska. heitir ok ravdd ok bliomr. omvn. þytr. gniavll. gnyr. glymr. þrymr. Rymr brak. svipr. svipan. gangr. Vit heitir speki. Raþ. skilning. skavrvngskapr. heitir vndirhyggia velræpi brigþræpi. heitir ok æþi olvnd. Tvíkend er reiþi. ef maðr er i illvm hvg. Reiþi heitir ok fargervi skips eða hross. Far er ok tvikent. Far er reiþi. Far er skip. Þvilik orþtok hava menn miok til at yrkia folgit.

*kendr vargrinn*³.

88. ⁴Vargr heitir dyr. ok er rett at kenna við bloþ. 476. eða hræ. sva at kenna lvnd hans. eigi er rett at kenna við fleiri dyr. Vargr heitir ok vlfr sem Þiodolfr qvaþ.

Gera var gisting byriþþ.

gnogr en vlfr or skogi

sannr freki skal vekia.

Sigvrþr kom norþan.

her er geri kallaðr freki. Sem egill qvaþ

þa er vnd freki

en oddreki

gnvþi hrafni

a havfvþ stafni.

¹) *literis rubris*. — ²) *literis rubris*. — ³) *literis rubris*. —

⁴) *in margine manu recentiore*: vlfr imr vitnir. gymir freki. fenrir heidangi hroudutnir geri. kini. goti gilldr. glami gýma ylgr. ylfa.

Vitnir.

Elfr var vnda gialstre
eitr kolld roþin heito.
vitnis fell með vatni
varmt elldr i mvnn karmtar.

478.

Ylgr sem Arnorr qvaþ.
Svalg attbogi ylgjar.
ogoþr en var bloþi.
græþir grænn at ravþum
brandvoxnvm na blandinn.

Vargr sem illvgi qvaþ.

Vargs var mvðr þar er margan
menskerþir stack sverþi
myrk avriþa markar
minn drottinn rak flóttta.

heiþingi sem her segir.

heiþingia sleit hvngri
hár gylþer navt sara.
granar ravþ gramr af eire.
geck vþr i ben recka.

480. Sem þiodolfr qvaþ.

Óþ en ornv naþi
ims sveit freka beito
geira ylþer navt gylþer
giolsfar stoþ i bloþi.

kendr biorn¹.

478. 89. Biorn fetviþr. hvnn. vetrlipi. bersi. fress.
ivgtanni. júvnngr. Givmr. vilskarfr. bera. joreykr. frekr.
blom. ysonigr.

fra hirti ok hesta nofnvm agietvm².

90. Hjortr. motravþnir. dalarr. dallr. daninn.
dvalinn. dyraþorr. dyneyrr. eikþyrnir³.

hrafn ok slettseti
hestar agetir.
valr ok lettseti
var þar. tialldari.
gvlltoppr ok goti.
getið heyrþa ek sota.
mor ok lvngr með mari.
vingr ok stvfr
með skefaxa.
óþen knatti a baki bera.
Silrintoppr ok simr.
sva heyrþa ek faks getiþ.
Gvllfaxi ok ior með gvþum.
blotoghoſi het hestr
er bera qvaþo
vngan at riþa.
Gils ok falofnir.
gler ok skeiðbrimir
þar var ok gyllis um getið.

fra hestvm¹.

91. dagr reiþ hrafní.
en dvalinn moðni.
havð hialmþir.
en haki faxa.
Reið bani belia
bloþvghosa.
en skefapi
skati haddingia.
vesteinn vali
en viðill stvfa.
Meinþiofr moe.
en mvnnenn vakri.

480.

482.

¹) literis rubris. — ²) literis rubris. — ³) hoc vocabulum scriptum est recentiore manu, quæ etiam in margine addidit: hvndz h.

¹) literis rubris.

Ali hrafni
en til is riþo.
en annarr avstr
vndir aþils
grár hvarfaþi
geiri vndaþr.
biorn reiþ blacki.
en biar kerti.
atli glavmi.
en aðils slvngni.
havgni havlkni.
en haraldr favlkni.
Gvnarr gota.
Grana riþr Sigvrþr.
Gamalla avxna heiti
hefi ek giorla fregit.
þeirra ravþs ok hefiss.
Reginn ok hlyrr
himinriþr ok arfli.
Arfr ok arfvne.

fra orma heitum¹.

92. Þessi ero orma heiti. Ormr. dreki. fasnir.
iormvngandr. naðr. niðhavgr. naþra. linr. Goinn. moinn.
Grafvitnir Grábakr. Ófner. Sgvritir.

286. 93. Tveir ero svglar þeir er eigi þarf annan veg at
kenna. en kalla bloð. eða hræ þeirra. þat er hrafni. eða
avrñ. Alla aþra fvgla karllkenda ma kenna við bloð. sem
þioþolfr qvaþ.

bloðorra lætr barri.
bragningr ara fagna.
gavtz berr sik a sveita
svans verþ konvngr havrþa.

288.

¹⁾ *literis rubris.*

284.

Geirsoddvm lætr græþir
[grvnn hvert stika vnnar
hirð þa er hann skal varða
hregams. ara. sævar¹.
²Krakr hvginn mvninn. borginnoði. Arfognir. artali.
holldboði. sva qvaþ einarr skala glamm.

Fiallvondvm gaf sylli
fvllr varþ en spior gyllo.
herstefnandi hravfnvm
hrafni a ylgjar tafni.
sva qvaþ einarr skvla son.
dolgstala kna ek dyrvm
dyr magnandi at styra.
hvgins fermo bregþr harmi
h'nar³ blik solar garme.
ok enn qvaþ hann.

en við hialldr þar er havlþar
havgrvtenn svelgr lyta
mvnenn dreckr bloð or benivm
bla svartv mvnins hiarta.

Sva qvaþ viga glvnr.
þa er dynfsar diser
dreyra mas a eyri
braþ feck borginn moþi
bloð skialdaþir stoþvni.

Sva qvaþ skvli þorsteins son.
Myndi opt þar er vnder
ar flogin gaf ek sara
hlavek i hvndraz flocki
hvitinga mik lita.

¹⁾ a [U abbreviate: g. h. st'. h', þ. h', s. v. hégams. ara. s. —
²⁾ in margine manu recentiore additum est: fugla heiti. hrafni.
hornklofi. korpr. kromsi. blaingr bæringr. geri. varinn. viti.
litr. ovari ari kiolakan. — ³⁾ sic abbreviate, U.

fra kenningo armarins¹.

94. Avn ari gemler hreggskornir geirlofnir hrimnir ymr andhrimner. egþerr. ginarr. vndskornir gallofnir. Sva qvæþ einarr.

Sámlitvm ravþ sveita
sleit avn gera beito.
fekz arnar matr iarnvm
iarnsoxv gron faxa.

492. sva qvæþ þjóðpolfr.

Segiondvm flo sagna
snotar vlfr at moti
i gemlis ham gavmlvm.
glamma á syrir skavmmo.

ek sem her segir.

hreggskornes vil ek handa
haleitan miok vanda.

Sva qvæþ skvli.

Vakiz þar er vellis ekla
viðis aþr ok sípan
grepp heyrir þa goðvm
gallofnis vel spialli.

hendr elldr².

506. 95. Elldr sem her segir.

elldr brenn at sva sialdan
sviþr dyggr iosvrr bygþir
blasu ravn synir ræsi
reyk er magnvss kveikir.

logi sem valgarðr qvæþ.

Reykr stofþ en steyptiz
steinoþr logi innan.

Eisa. sem atli qvæþ.

Oxv ok eisvr vaxa
allmorg loga hallar.

¹) literis rubris. — ²) literis rubris

Eimr sem her segir.

brvnnv allvalldz innan¹
elldr hyck at sal felldi
eimr skavt a her brimi
hialmgerr við nið sialfa.

hyrr. sem arnorr qvæþ.

Eymþit rað við ravma
reiðir eydana meiðir.
heit dvinoþv heina
herr gerfi þa kyrra.

Fvni. sem einarr qvæþ.

Fvni kyndiz liott.

brvni. sem valgarðr qvæþ.

biartr sveimaþi brvni.

leygr. sem Halldorr qvæþ.

en knattvz þar þeirra
þv vart alldreginn skialldar
leygr þavt vm sio sigri
sviptr gersimvm skipta.

her segir fra bardaga heþins ok havgna².

432.

96. Orrosta er kollvð hiatningia veðr eða el. ok vapn hiaþinga elldar eða vender. En sv saga er til þess at konvngr het havgni. hann atti þa dottr er hilldr het. hana tok at hersangi heþinn hiarranda son. þa var havgni farinn i konvnga stefno. ok er hann spvrþi at heriat riki hans ok brott tekin dottir hans hilldr. þa for hann með liþi sino at leita heþins ok spvrþi til hans at hann for norðr vndan. ok er hann kom i noreg spvrþi hann at honvm haþpi komit lið or orkneyivm ok er hann kom þar sem heitir há ey þar var syrir heþinn með sitt lið. þa kom hilldr a svnd favþr sins. ok bavþ honvm sætt af hendi heþins. en i oþrv lagi segir hon at hann se bvinn 434. at beriaz ok kveþr hann engrar vægþar eiga van af honvm.

¹) hujus vocis duæ postremæ literæ "an" admodum obscuræ sunt et consulto deletæ esse videntur. — ²) literis rubris.

hogni svaraþi stvtt dottr sinni ok er hon hitti heþin sagþi hon honvm at saþir hennar vill enga sætt ok bað hann bvaz til bardaga. Ok sva gera þeir ganga vpp a land ok fylkia liþino. kallar heþinn a havgna mag sinn ok bavð honvm sætt ok mikit gyll at botvm. Þa svarar hogni. Of sið bavþtv þetta þviat nv hesi ek sverþit danvleif or sliþrvum dregit er dvergar hava gert. ok manz bani verþr hvert sinn er brvgþit er ok alldri bilar i hoggi ok ecki sár grær þat er þar skeiniz... þa svarar heþinn. sverþi hælir þv þar en eigi sigri. þat kalla ek .... hollt er drottin hollt er. þa hofv þeir þa orosto er hiaþninga veðr er kallat. ok bavrþvz þann dag allan. At qvelldi forv þeir til skipa. en hilldr geck vm nottina ok vakti vpp með fiolkyni alla þa menn er vm daginn hofþv fallit. Annan dag gengv konvngar a land ok bavrþvz ok sva allir þeir er fello enn fyrra dag. for sva orostan hvern dag eptir annan at allir menn fello. ok oll vapn er þar lago a vigvelli. þa vrþo at grioti ok sva blifar. ok er dagaþi stoþv allir vpp enir davþo menn ok bavrþvz. ok ferr sva allt til ragna ravckvrs.

her segir vm kenning gylls¹.

97. Hvi er gyll kallat barr glasis. eþa lavf hans. j asgarþi er hann sem her segir.

At glasir stendr
með gvlligo lavfi
syrir sigtysr savlvm.
Sa er viþr frægr
með gvþvm ok monnvm.

fra velvm dvergsins við loka².

340. 98. Hvi er gyll kallat haddr sifiar. en þat bar til þess at loki lavfeyiar son hafþi þat gert til lævisi at klippa har allt af sif. en er þorr varþ varr tok hann loka havndvm ok mvndi lemia hvert bein i honvm aþr hann sverþi þess

¹⁾ *literis rubris.* — ²⁾ *literis rubris.*

ciþ at hann¹ skal fa af svarta alsvm at þeir gera hadd af gylli til handa sisiv þann er sva skal vaxa sem annat har. eptir þat for loki til dverga þeirra er heto jvallda synir. ok gerþv þeir haddinn ok skipit skíðblaþni ok geirinn gyngni. er ófinn a. þa veþiþi loki hafþpi sino við dverginn hvart broþir dvergsins mvndi gert geta iamgoþa gripi sem þessir vorv aþra. ii. ok er þeir komv til smiþio. lagþi dvergrinn i aßlinn svinskinn ok bað blasa at ok letta eigi blastrinvm syrr en hann tæki or þat er hann hafþi i latið aßlinn. ok þegar hann var vtgenginn ok hinn bles. þa settiz a hann flvga ein ok kropaþi hann. en hann bles 342. sem aðr. þar til er smiþrinn kom til ok tok or aßlinvm. ok var þat gavltr ok hvstn or gylli á. því næst lagþi hann i aßlion gyllit ok bað hann blasa þar til er hann kemi til. þa kom flvgan ok settiz a hals honvm ok kropaþi halfo fastara en it syrra sinn en hann bles þar til er smiþrinn kom ok tok or aßlinvm gyllbring er dravpnir heitir. þa lagþi hann iarn i aß. ok bað hann blasa. segir at onytt mvn ef hann lætr falla blastrinn. þa settiz flvgan à millvm avgna honvm ok kropaþi sva at hann sa ecki. þa greip hann til hendi sioni sem skiotaz ok sveipti af ser flvgyna meþan belgrinn lagþiz niþr. þa kom smiþrinn ok sagþi nær hava at onytaz mvndi oll smiþin. i aßlinvm. þa tok hann or aßlinvm hamar ok feck alla gripina honvm i hendr breþr sinvm. ok bað hann fara til asgarþz með gripina at leysa veþian sina. en er þeir loki baro saman gripina. þa settvz æsir a domstola sina. ok skylldi þat atkvæfi standaz er ófinn lagþi a ok þorr ok freyr. þa gaf loki ófni geirinn gyngni. en þor haddinn er sif skyldi hava. en frey skíðblaþne. ok sagþi skyn a ollvm griponvm. at geirrinn man eigi i havggvi stað nema. en haddrinn var þegar holldfastr er hann kom a havsvð sif. en skíðblaðnir hafþi byr hvert er fara skyldi ok segl kom vpp. en matti

¹⁾ *in membr. skal, ita ut hoc vocabulum bis scriptum sit.*

344. vefia saman ok hava i pvngi ser ef þat villdi. Þa bar dvergrinn saman sina gripi. hann gaf ofne bringinn dravpni. ok sagþi at ena nivndo hveria nott myndo drivpa af honvm .vij. hringar iasnhaugsgir sem hann. en frey gaf hann gavltonn ok sagþi at hann myndi renna nott ok dag meira en einn hestr lopt ok lavg. ok aldri verþr sva myrkt af nott at eigi se ærit liost þar sem hann er. sva lysti af hvstinni. Þor gaf hann hamarrinn miolni ok sagþi hann liosta mega sva stort sem hann villdi hvat sem syrir yrþi. at eigi myndi hann bila. ok ef hann yrpi honvm myndi hann eigi missa. ok eigi slivga sva langt at eigi myndi hann sækia heim havnd. ok ef hann villdi myndi hann vera sva litill at hava matti i serk ser. en litið var forskeptið ok var þat domr þeirra at hamarrinn var beztr gripanna ok mest vorn syrir brimþvssvm. ok dæmpv þeir at dvergrinn ætti veþ seit. Þa bavð loki at leysa havfvð sitt. en dvergrinn sagþi at þess var engi van. Tak þv mik þa qvað loki. ok hann villdi taka hann þa var hann yz fiari. loki atti skva þa er hann baro lopt ok lavg. Þa bað hann dvergrinn þor at hann skyldi taka hann. ok hann gerþi sva. þa villdi dvergrinn havggva af havfvð hans. en loki sagþi at hann a havfvðit en eigi halsinn. Þa tok dvergrinn 346. knif ok þveng ok vill rifa saman varrar loka. ok vill stinga rafvar a vorrvnvm. en knifinn beit eigi a. Þa mælti dvergrinn at betri veri alr broðr hans. ok sva skioft sem hann nefndi. þa kom hann ok hann beit varrarnar. hann rifaþi saman varrar loka. en loki reif or æsonvm. Sa þvengr er mynnr loka er saman savmaðr með heitir vartari.

fra kenningo gullz¹.

99. Her heyrer at gyll er kent til havfvð banda fyllo er eyvindr qvaþ.

Fyllo skein a fiollvm
fiallsol bra vallar.
vllar kiols vm allan
alldr hakonar skalldvm.

¹⁾ *literis rubris.*

loki drap otr son hreipmars².

100. Ðat er sagt at æsir foro at kanna heim loki 352. öfinn hænir. þeir gengv at a nockvrre. ok genþv i fors nockvrn². ok þar var otr einn. ok hafþi tekit lax einn or forsinvm. Þa tok loki vpp stein einn ok kastar at otrinvm. kom i havfvþit. ok hafþi hann þegar bana. loki hrosar veiþi sinni at hann hafþi veitt i eino havggi otr ok lax. tokv þeir otrinn ok laxinn baro eptir ser. komv at bæ nockvrvm gengo inn. þar bio hreipmarr bondi mikill ok fiolkunnigr. beiddvz æsir at hava þar nattvþpar dvol eða nattstaþ. ok koþvz hava vistina með ser. ok syndo bonda veiþi sina. Ok er hreipmarr sa veiþina kallar hann a sono sina regin ok fasni. segir at otv brofir þeirra var veginn. ok sva hvern þat hesir gert. Nv ganga þeir seþgar at asvm taka þa havndvm ok binda þa. segia at otrinn var son Reiðmars. Æsir bioþa fiorlavsn sva mikla sem Reipmarr vill. varþ þat at sætt meþ þeim ok binda svardogvm. Þa var otrinn fleginn. tok hreipmarr otbelginn ok mællti við þa at þeir skyldi fylla belginn af gylli ravþo. ok hylia hann allan ok skal þat vera at sætt með þeim. Þa mællti öfinn at loki skyldi fara i svartalsa heim. hann kom til dvergs þess er andvari heitir. hann var sva margkvunnigr at hann var stvndvm fiskr i vatni. loki tok hann havndvm ok lagþi a hann fiorlavsn at hann skyldi greiþa allt 354. þat gyll er hann atti i steini sinvm. Þa svipti dvergrinn under havnd ser einvm litlvm gyllbavg. þat sa loki ok bað hann framm lata bavginn. dvergrinn bað hann eigi taka af ser bavginn ok lezt mega æxla ser fe af bavginvm. loki qvað hann eigi skyldo hava einn peing. ok tok af honvm bavginn ok geck vt. dvergrinn mællti at sa bavgr skyldi verþa at bana hverivm er ætti. loki sagþi at honvm þottri þat vel. ok sagþi þvi halldaz mega þann formala at hann myndi flytia þeim til handa er hava skyldi. ok þa tæki við.

¹⁾ *literis rubris.* — ²⁾ nockvn, U.

hann for i brott ok kom til hreiþmars ok syndi oþni gyllit. en er hann sa bavginn syndiz honvm avar fagr ok tok af feno. hreiþmarr sylldi nv otrbelgion sem mest ma hann. ok setti vpp siþan er fyllr var. þa geck oþin til ok skyldi hylia belginn með gyllino. ok þa mælir hann við Reiþmar at hann skal til ganga ok sia hvart eigi er hylþr leit a vandliga ok sa eitt grana hár. ok bað þat hylia. en at oþrvum kosti veri lokit sætt. dregr oþinn nv framm hringinn ok hylþi grana harit. ok sagþi at þa var hann lavss fra gialldino. ok er oþinn hafþi tekit geirinn. en loki skva sina ok þvristo þa ecki at ottaz. þa mæler oþinn at þat skyli halldaz er andvari hafþi mællt um at sa bavgr skyldi 356. verþa þess bani er ætti. ok þat hellzt siþan. Nv er sagt hvi gyllit heitir otgiold eða navðgiold asanna eða rogmalmr. Nv tok hreiþmarr gyllit at sonargioldvum. en fasnir ok regins beiddvz af nockvrs i broþr giold. þeir drapo favþr sinn. Fasnir lagþiz a seit ok varþ at ormi. en reginn for a brott.

fra þui er hrolfr seri gullino¹.

293. 101. Hrolfr konvng var agetr konvng. af milldi ok freknleik. en þat er eitt mark vm milldi hans at bonda son einn sa er voggr het hann kom i havill hrolfs konvngs. konvng var vngr grannleitr a voxt. Þa geck voggr at hasætino. ok sa a hann. Þa mælti konvng. hvat villyt mer sveinn er þv ser a mik. voggr svarar. Þa er ek var heima var mer sagt at hrolfr konvng veri mestr maþr a norþr lavndvm. en nv sitr her i hasætino kraki einn litill. ok er sa konvng kallaðr. Þa svarar konvng. þv hesir sveinn gefit mer nafn at ek skal heita hrolfr kraki. en þat er titt at giof skal fylgia hverri nafnfesti. Ne se ek þik enga giof hava mer at gefa þa er sæmiliga se. Nv skal sa oþrvum gefa er helldr hevir til. ok tok gyllring. af hendi ser ok gaf honvm. 394. Þa mælti voggr. Gefþv allra konvnga heilaztr. þess strengi ek heit at verþa þess manz bani er þinn verþr. Þa mælti hrolfr konvng. litlo verþr voggr seginn.

¹⁾ *literis rubris.*

capitulum¹.

102. Annat mark var þat vm frækneik hans at konvngr reþ syrir vppsavlm er aþils het. hann atti yrso moðr hrolfs konvngs kraka. hann hafþi osrið við þann konvng er olli het en vpplenzki. Þeir bavrlvz a vatn isi þeim er vænir heitir. Aþils sendi orþ hrolfi at hann kemi til líps við hann. ok het mala olvv liþi hans. því er færi með honvm. en konvngr skyldi sialstr eignaz .iiij. kostgripi. þa er hann kyri af svipioð. hrolfr konvng matti eigi fara. syrir osriþi þeim er hann atti við saxa. en þo sendi hann aþils kappa sina .xij. J þeirri orosto fell ali konvngr. þa tok aþils af honvm davþvm hialminn hilldi svin ok hestenn brafn. Þa beiddvz þeir berserkirnir hrolfs at taka mala sinn .iiij. pvnd gyllz hverr þeirra. ok flytia hrolfi kostgripi þa er þeir keri honvm. Þat var hialmrinn hilldigavtr ok brynian finzleif er a hvarigo festi iarn. ok gyllhringinn svia gris er att hofþv langseþgar aþils. en konvngr varnaþi allra gripa ok eigi gallt hann malann forv berserkir brot ok 396. vnþo illa sinvm hlvt sogþv hrolfi konvngi. hrolfr byr ferþ sina til vppsala. ok kom skipvm sinvm i ána fyri. ok reið til vppsala. ok tolf berserkir hans griþa lavser. Yrsa moþer hans fagnaþi honvm vel ok fylgþi honvm til herbyrgis ok eigi til konvngs hallar. vorv þa gervir elldar syrir þeim ok gefit avl at drecka. Þa komv menn aþils inn ok baro skið a elldinn. ok gerþv sva mikinn at klæpi manna hrolfs konvngs brvnno af þeim. ok mælto. er þat satt at hrolfr ok kappar hans hava sva mælt at þeir myndi hvarki flyia elld ne iarn. Þa stoð hrolfr vpp ok mælti. Avkvvm ver nv elldana at aþils hvsvm. tok skiolld sinn kastar a elldinn. ok hliop yvir elldinn meþan skiolldrinn brann. konvngr mælti. flyr at sa elld er yvir hleypr. Sva for þa hverr at oþrvum hans manna. Tokv þa er elldana hofþv keykt ok kostvðo a elldinn. Þa kom yrsa drotning moþir hans ok feck hrolfi dyrshorn svilts af gylli.

¹⁾ *literis rubris.*

ok með svia gris. ok bað þa fara til lífs sins. Þeir riþo ofan a fyris voll. þa sa þeir at aþils konvngr reiþ eptir þeim með her sinum alvapnaðum ok vill drepa þa. Þa 398. tok hrolfr hendi sinni i hornit ok seri gyllino um gavtona. en er sviar sa þat hliopur or savþlonum ok lesa vpp gyllit. en aþils bað þa riþa ok reiþ ok sialstr fremstr. Þa er hrolfr konvngr sa at aþils reiþ nær honum. tok hann hringinn svia gris. ok kastaþi til aþils ok baþ hann þiggia at giof. Aþils tok með spiozoddinum ok lavt eptir. Þa leit hrolfr konvngr aptr ok sa at aþils lavt niðr. ok mælti. Svin beygða ek nu þann er æztr er með svivm. skilia at þesso. því er gyllit kallat kraka sað. eða fyris vallar. Sva qvaþ eyvindr skalda spillir.

barvm vllr vpi alla
imvnlavks a havka
fiollvm fyris vallar
fræ hakonar ævi.

sva qvaþ þjóðolfr.

Avð sær yso byrþar
indrott iofvrr sinni.
biartþlogaþar bavga
bratt akr vala spaka.

ok enn.

400.

eyss landreki liosv
latr varr kraka barri
a hlemylldar holldi.
havk kalfar mer sialfvum.

her segir hvi gull er kallat froþa miol¹.

374. 103. Gvll er kallat miol froþa því at froþi konvngr
376. keypti ambattirnar fenio ok menio. ok þa fand kvernsteinn
einn sva mikill i ðammarkv at engi seck dregit. en sv
nattvra fylgi at allt miol þat er vndir var malit varþ at
gyllit. Ambattirnar fengy dregit steinum. konvngr let þær
mala gyll um hrið. Þa gaf hann þeim eigi meira svefn en

¹⁾ literis rubris.

kveþa matti lioð eitt. Siþan molo þær her a hendr honum.
sa var havþpingi fyrr er mysingi het spekingr mikill.

her segir hvi gull er kallat havgþak havlga¹.

104. Konvngr het havlgi saþer Þorgerþar havlga 400.
brvþar. þav vorv blotvð ok var havgr gerr at þeim. avunr
flo af gylli. en onnr af silfri. þrifja af molldv. hava her
eptir skalldin qveþit sem fyrr er ritað².

blið er mær við moðr
mala dreckr a eckio.
kvíþir kerling eiþo
kveðr dottir vel beþiv.
opt finnr ambatt hoptv
æ er frilla grom sværo.
kiliar kvæn við eljo
kann nipt við snor skipta.

brottv er svarri ok sværa
sveimar rygr ok feima
brvþr er i for með slioþi
fat ek dros ok man kiosa.
þecki ek sprvnd ok spracka.
spari ek við hæl at mæla.
firrvvm ek snot ok svarra
svifr mer lang fra vífi.

Stendr þat er storvm grandar
sterkvíþri mer herkiv.
i hnegg verold hyggio.
hefi ek strið borit viða.
þar kemr enn ef vna
itr vildi bil skalldi
at bliþr grær griþar
glavm vindr i sal þindar.

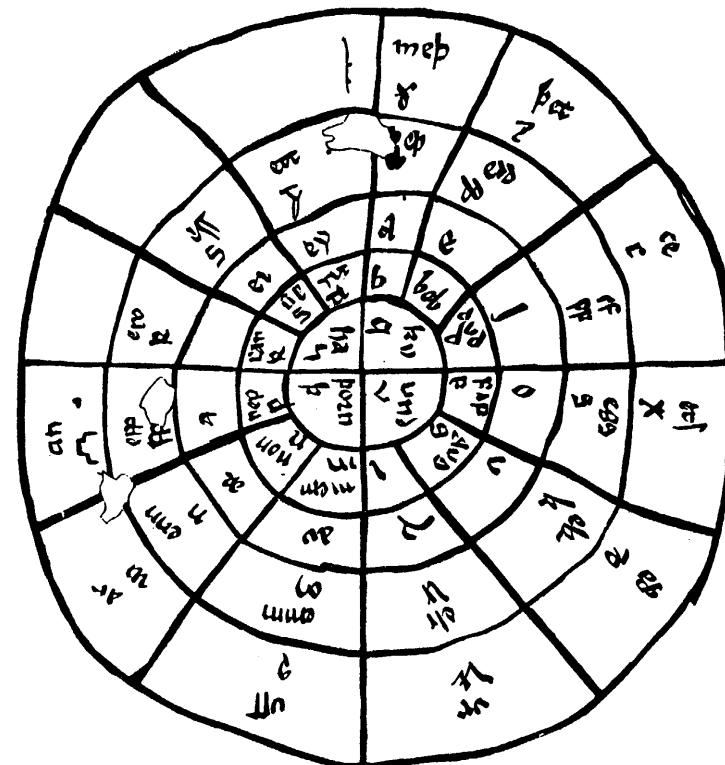
¹⁾ literis rubris. — ²⁾ hic tredecim fere lineas Codicis, in-
feriorem paginæ partem occupantes, erasæ esse, et in earum
locum sequentes strophæ, eadem, qua cetera, manu scriptæ,
substitutæ videntur.

her segir af setningo hatta lyckilsins¹⁾.

105. Hvað er hlíðs grein. þrenn hver. þat er ein grein hlíðs er þytr veðr. eða vatn. eða sær. eða biorg. eða iorþ. eða griot hrynr. Þetta hlíð heitir gnyr ok þrynnr ok dvnor ok dynr. sva þat hlíð er malmarnir gera. eða manna þyssinn. þat heitir ok gnyr ok glymr ok hlíomr. sva þat ok er viðir brotna. eða vapnen mætaz. Þetta heita brak. eða brestir. eða enn sem aðr er ritað. Allt ero þetta vitlavs hlíð. en her um framm er þat hlíð er stafina eina skortir til malsins. þat gera horpornar ok enn helldr hin meiri songfærin. en þat heitir songr.

Avnor hlíðs grein er sv sem fvglarnir gera. eða dyrin ok sækyqvindin. Þat heitir rodd. en þær raddir heita a marga lvnd. Fvglarnir syngia ok gialla ok klaka. ok enn með ymsvm hattvm. ok nosnvum ok kvnnostvm ero greind ymsa vega dyra nosnin ok kvnnv menn skyn hvat kyqvendin þickiaz benda með morgvm sinvm latvm. Sækyqvindin blasa eða gella. Allar þessar radder ero miok skynlavðar at viti flestra manna. En þriðja hlíðs grein er sv sem menninir hava. þat heitir hlíð ok rodd ok mal. Malit geriz af blaestrinvm ok tvngo bragþino við tenn ok goma ok skipan varranna. en hverio orþino sylgir minnit ok vitið. Minnit þarf til þess at mvna atkvæpi orþanna, en vitið ok skilningina til þess at hann mvni at mæla þav orþin er hann vill. Ef maðr fær snilld malsins þa þarf þar til vitiþ ok ordfræhi ok syrir ætlan ok þat miok at hægt se tvngo bragþit. Ef tennrnar ero skavrþotar. ok missir tvngan þar þat lytir malit. Sva ok ef tvngan er ofmikil þa er malit blest. Nv er hon ofitil þa er sa holgomr. þat kann ok spilla malino ef varrarnar ero eigi heiðar. Myþrinn ok tvngan er leikvöllr orþanna. A þeim velli ero reistir stasir þeir er mal allt gera ok hendir malit ymsa sva til at iafna sem horþ strenger eþa ero læster lyklar i simphonie.

¹⁾ literis rubris.

Notandum est, hanc figuram nonnullis vitiis, a librarii incuria vel inscitia profectis, laborare; nam in circulo a centro secundo b et beb, quæ una areola contineri debent, duas occupant, & autem desideratur; in quarto circulo beþ pro ebb, in quinto meþ pro ep, þet pro zet scriptum est. Sigla denique partim prave explicata partim ipsa depravata sunt, nam ¹⁾ per ar pro ra (hæc enim nota sæpiissime ra, rarius ar aut va significat), ²⁾ per vss pro vs explicatur. Sigla corrupta ³⁾ et ⁴⁾, per vr et an explicata, solitarum notarum, ⁵⁾ vel ⁶⁾ et ⁷⁾ i. e. er vel ir et m vel n, locum occupant.

106. I fyrsta hring ero .iiij. stafir. þa ma til enskis annars nyta en vera syrir oþrvm stofvm. J oþrvm hring ero stafir .xj. þeir sem heita Þ. þ. h. y. h. q¹. malstafir. hver þeirra ma vera bæpi syrir ok eptir i malino. en engi þeirra gerir mal af sialsvm ser. b. d. f. g. k. l. m. n. p. r. s. t. en nosn þeirra ero her sett eptir hlioþi þeirra. J þriþia hring ero .xij. stafir er hlioðstafir heita. Þessi grein er þeirra stafa. Fyrst heita stafir ok skal sva rita. a. e. j. o. v. y. Avnrr grein er sv er heita limingar. ok skal sva rita. æ. a. a. þessir ero tveir her ero .ij. hlioðstafir saman limþer þvi at þessi stafrinn hevir hvern hlvt af hlioþi hinna. er hann er af gerr. en þriþia grein er þat er heita lavsa klofar ok skal sva rita. ey. ei. þessir ero .ij. .... sva rita at rita .ij. staf obreytta. ok gerr einn af þvi at hann tekr hlioð hinna beggia. en fyrir ritzháttar sakir er þessa stafi óhægt saman at binda. Nv er enn tolfti stafir er skiptingr heitir. þat er i. þat er rettr hlioðstafir ef malstafir er fyrir honvm. ok eptir honvm i samstofvnni. en ef hlioðstafir er næst eptir honvm þa skiptiz hann i malstaf. ok geraz þa af honvm morg fyll orþ. sva sem er ia. eða iorþ. eða iorr. Avnrr skipting hans er þat at hann se lavsa klofi sva sem þeir er aþr ero ritapir. ok er sva ef malstafir stendr fyrir honvm. en hlioðstafir næst eptir. sva sem er biorn. eða biorn. eða biorg. Þessir stafir einir saman gera morg fyll orð. en skamt mal gera þeir. en ef á gerer heillt orþ. þa mez sva sem þv nefnor yvir. en. i. þat sem fyrir innan. en o. eða v þeir skipta vm orþvnm. Sva sem er satt. eða vsatt. Menn kalla einn við y. en æ þat er veinvn. en ey heitir þat land sem sior eða vatn fellr vm hverfis. þat er kallat ey. eða æ. er alldri þytr. hlioðstafir hava ok tvenna grein at þeir se

¹⁾ hæ literæ, quæ a margine in textum translatæ videntur, alieno loco sunt, nam, ut ex ipsa figura patet, þ, h, q ad primum, Þ ad secundum, y ad tertium circulum pertinet.

stytter. eða dregnir. en ef skyrt skal rita þa skal draga yvir þann stafinn er seint skal leiþa. sem her. Á því ári sem ari var fæddr. þat er í míno mínni. Optliga skipta orþa leiþingar ollo mali hvart inn sami hlioðstafir er leiddr seint eða skioð. lofat er þat i ritzhætti at rita af limingvm helldr en af lyckio. en svilts a. ok er þat sva e. p. J fiorþa hring ero .xij. stafir sva ritapir. Þ. Þ. W. G. L. Y. O. J. H. W. R. S. Þ. Þessir stafir gera ecki annat en menn vilia hava þa fyrir ritz hattar sakir ok er settr hvern þeirra einn fyrir .ij. malstafi. þvi at svym orþ eða nosn endaz¹. sva fast atkvæði at engi malstafir fær einn borit. sva sem er holl. eða fiall. eða cross. eða hross. framm. hramm. nv þarf annat hvart at rita tysvar einn malstaf eða lata ser lika þanneg at rita. J simta hring ero ritapir þeir .ij. stafir er kallaþir ero vndir stafir. ð. z. x. þessvm staf ma við engan staf koma nema þat se eptir hlioð staf i hverri samstofv. en .iiij. stafir er c. ok hava svymr menn þann ritzhatt at ....a hann fyrir konvng². en hitt eina er rett hans hlioð at vera sem aþrir vndir stafir i enda samstofv. titlar ero sva ritapir her sem i oþrvm ritzhætti.

¹⁾ hic excidisse videtur: i, ut legendum sit: endaz i sva fast etc. — ²⁾ kg, U.

a	e	i	ø	ü	y	v	t	r	ð	g	ŋ
b	b	b	b	b	b	b	b	b	b	b	b
d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d
f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f
g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g
k	k	k	k	k	k	k	k	k	k	k	k
l	l	l	l	l	l	l	l	l	l	l	l
m	m	m	m	m	m	m	m	m	m	m	m
n	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n
p	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p
r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r
s	s	s	s	s	s	s	s	s	s	s	s
t	t	t	t	t	t	t	t	t	t	t	t
ð	ð	ð	ð	ð	ð	ð	ð	ð	ð	ð	ð
þ	þ	þ	þ	þ	þ	þ	þ	þ	þ	þ	þ
z	z		z	z	z	z	z	z	z	z	z
v ¹	v		v	v	v	v	v	v	v	v	v
c	c		c	c	c	c	c	c	c	c	c
h	h		h	h	h	h	h	h	h	h	h
x	x		x	x	x	x	x	x	x	x	x
q	q		q	q	q	q	q	q	q	q	q

107. Stafa setning sia sem her er ritoð er sva sett til mals sem lyklar til hlioðs mvsika ok regor fylgia. hlioðstofvm sem þeir lyklvm. Malstafir ero ritapír með hverri rego bæpi fyrir ok eptir. ok gera þeir mal af hendingvm

¹⁾ Cod. y non superposito puncto, quo y u v distingui solet.

þeirri sem þeir .... a við hlioðstafina fyrir eða eptir. kollvm ver þat lykla sem þeir ero i fastir. ok ero þeir her svá settir her sem i spacione sem lyklar i simphonie. ok skal þeim kippa eþa brinda ok drepa sva rego strengina ok tekr þa þat hlioð sem þv villt haft hava. Þessar hendingar ero meiri en þær sem syrr ero ritapíar ok hinar minzto þeira sem stafat se til. því at her er i hending einn hlioðstafur ok einn malstafur. ok gerir sva margar hendingar sem nv er ritað aprí i stafa setninginni. her standa vm þvert blað .xj. hlioðstafir. en vm endilangt blað .xx. malstafir. ero þeir svá settir sem lyklar i simphonie. en hlioðstafir sem strengir. Malstafir ero .xij. þeir sem bæpi hava hlioð hvart sem kipt er eða hrvndit lyklinv. en .vij. þeir er síþarr ero ritapíir hava halft hlioð við hina. Svmir taka hlioð er þv kippir at þer. svmir er þv hrinder fra þer. Þessir hlioðstafir standa vm þvert. a. e. i. o. y¹. v. e. p. a. ei. ey. Þessir ero .xij. malstafir. b. d. f. g. k. l. m. n. p. r. f. t. Þessir ero malstafir ok hava halft hlioð við hina. ð. þ. z. y². c. h. x. q³.

108. Fyrst er drottkvæðr hátr.

lætr sa er hakon heitir.

kendr hattr.

fellr vm fvra stilli.

Rekit.

Vifs bagga verr ægis.

Sannkent.

Stinn sár þroaz storum.

¹⁾ Cod. y, sine puncto. — ²⁾ Cod. þ. — ³⁾ Hic habet U, in duarum paginarum (92-93) inferiore parte, præter alia nullius momenti, eadem, atque ipse textus, manu scripta, etiam duas exorcismi formulas, quæ alia coæva aut paulo recentiore manu exarataæ esse videntur. Hæc omnia ita scripta sunt, ut nulla vocalis adhibeatur, sed in vocalis locum proxima alphabeti consonans substituantur, exempli gr. dx(frb i. e. dextera).

tvirifit.	Oð harþa spryr ek eyþa.
Nygervingar.	Sviðr lætr soknar naþra.
oddhent.	hjalms fylli spekr hilmur. klofino spyr ek hialm.
Sextan mælt.	vox iþn vellir roþnan.
attmælt.	jorð verr siklingr sverþvm.
Fiorþvngu lok.	yskelsir kann vlfvm avðmilldr.
Stællt.	hakon veldr ok havlldvm.
hiastællt.	Manndyrfir fa mæþar.
langlokvm.	hakon ræþr með heiþan.
Afleiþingvm.	þeim er grundar grimmo.
drogr.	Setr vm visi vitran.
Ref hvorf.	Siks gloþar verr sækir.
Avnnr refhvorf.	bloð fremr hlock ¹ .
en .iij. Refhvorf.	Segl skekr vm hlyn hvglar. helir blyr fyrir stali havit.
Onnr en minni.	lyng fra ek lyþa þengils.
en þripia.	himin gleva strykr hafar.

¹⁾ U abbreviate: h.

Refhvarfa broþr.	Firrit hond með harra.
dvnhet.	hreintiornvm gleþr horna.
Tilsagt.	Ravst gefr oþlingr astar.
orþz qviþo hattr.	Fvss brytr sylkir eiso.
Alags hattr.	Jskallda [bratt eisv ¹ eik varþ svð en bleika.
Tviskelft.	vanbavgs veiti sendir.
Detthent.	Tvær mvn ek hilmi hyrvm heims vistir otistar.
Draugs háatr ² .	þoll biþ ek hilmis hylli. hallda græna skiallda.
Bragar hattr.	Stals dyn blacka stockvi stinnungeþs samir minnaz.
Liphendvm.	el þreifz skarpt vm skvla. skys snarvinda lindar.
Veggat.	lifs var ran at ravnm reidd sverþ skapat miok ferþvm.
Flagþa lag.	Flavst bio folka treystir sagr skiolldvzvztvm elldvm.
Þrihent.	bristiz hvatt þa er reistiz.

¹⁾ sic prima manu; multo autem recentior manus haec verba oblitteravit et in margine adscriptis: skar ek oldo. —
²⁾ hic primum þátr scriptum videtur, et deinde þ in h mutatum.

594. *hattatal er snorri sturlo son orti vm hakon konvng ok skvla hertoga¹.*

109. Hvað ero hættir skalldskaparins. Þrennir. hverir. setning. leyfi. syrirboðning. hvað er setning hatta. Tvenn hver. tala ok grein. hvat kallaz setning hattanna. Þrenn hver. Sv er ein tala hve margir hættir hava svnniz i kvæþvm havfvðskalldanna. onnr er sv hve morg viso orð standa i einv eyrindi ok hverivm hætti. en þriþia er sv hve margar samstofvr ero settar i hvert viso orð i hverivm hætti. Hvæt er grein setningar hattanna. Tvenn hver. Mals grein ok hlioðs grein. Stafa setning gerir mal allt. en hlioðgreinir þat at hava samstavfor. langar eða skammar harþar eða linar ok þat er setning hlioðsgreina er ver kollvm hendingar. sem her er kveþit.

drottkvæðr hattr. .i.².

110. Lætr sa er hakon heitir.

hann rækir lið bannat.

596. iorð kann frelsa syrþvm
friðrofs konvngr ofsa.
sialfr ræþr allt ok elfar
einn stillir sa milli
gramr of gipt at fremri
gandvikr iofvrr landi.

her er stafa setning sv er hætti ræþr ok kveþandi gerir. þat ero .xij. stafer i crendi. ok ero þrir settir i hvern fiorþvng. J hverivm fiorþvngi ero tvav viso orð. hverio viso orþi fylgia .vj. samstofr. J ofrv viso orþi er settir sa stafr syrir i viso orþino er ver kollvm havfvðstafr. sa stafr ræþr kveþandi. en i fyrsta viso orþi mvn sa stafr finnaz tysvar standa syrir samstofvr þa stafi kollvm ver stvöla. ef havfvðstafr er samhlioðandi þa skvlo stvðlar vera enn sami stafr. sem her er.

¹) *literis rubris.* — ²) *literis rubris.*

lætr sa er [hakon heitir
hann rækir lið bannat¹.

en rangt er ef þessir stafr standa syrir samstofvr optarr eða sialdnarr en sva i fiorþvngi. En ef hlioðstafr er havfvðstafrinn. þa skvlo stvðlar ok vera hlioðstafr ok er þa segra at sinn hlioðstafr se hvern þeirra. þa ma ok hlyþa at hlioðstafr standi syrir optarr i fornosnvum eða malsfyllingvm. þeim er sva kveþr at at ek. eða ek. eða sva. en er at. oc. io. af. of. vm. ok er þat leyfi en eigi setning rett. onnr stafa setning er sv er fylgir setning 598. hlioðs þess er hatt gerir ok kveþandi. skal sv grein i drott-kvæþvm hætti sva vera at fiorþvngr viso skal þar saman fara at allri stafa setning ok hlioða. skal i syrra viso orþi sva greina þa setning.

jorð kann frelsa syrþvm.

her er sva iorð syrð. þa er ein samstafa i hvarri ok fylgir sinn hlioðstafr hvarri ok sva havfvðstafr. en einn stafr hlioðs er i hvaro orþino ok inn samæ malstafr eptir hlioðstafr. Þessa setning² hlioðfallz kavllvm ver skothending. En i ofro viso orþi er sva.

friðrofs konvngr ofsa.

sva er her rofs ok ofs. þat er einn hlioðstafr ok sva þeir er eptir fara i þaþvm orþonvm. en vpphafstafrinn greinir orþin. þetta heita aþalhendingar. Sva skal hendingar setia i drottkvæþvm hætti at in síþari hending i hverri visv . . . heitir viðrhending. hon skal standa i þeirri samstofv er ein er síþarr. en sv er frvmhending heitir stendr stvndvm i vpphafi orþz. ok kollvm ver þa oddhending. en stvndvm i miþio orþi ok kavllvm ver þa hlythending. Þessi er drottkvæþr hattr með þessvm hætti er flest ort þat er vandat er. þessi er vpphaf allra hatta sva sem malrvnir ero syrir ofrvum rvnvm.

¹) a [h. h. h. r. l. b., U. — ²) sic in membr. correctum ex hending.

kendr hattr. .ij.¹.

111. Hvað er breytt setning hattanna. tva vega.
 600. hverneg er. með mali ok hlíoþvm. hverso skal með mali
 skipta tva vega. hvernenn hallda eða skipa hattonvm. hve
 skal breyta hattonvm ok hallda sama hætti. sva at kenna
 eða stýria eða reka eða sannkenna eða yrkia. at ny-
 gervingvm. hvat ero kendir hættir. sva sem þetta.

Fellr vm fvra stilli
 flein braks limvaka.
 hampis favng þar er hringvm
 hylr ættstvþill skylia.
 hollt feln hilldi geltti
 heila lios en deilir
 gyllz i gelmis stalli.
 gvnseið skorvngr reipir.

her ero oll heiti kend i þessi viso. en hendingar ok orþa
 lengð ok stafa skipti skvlo fara sem fyrr var ritað. kennigar
 ero með þrennno moti greindar. Fyrst heita kennigar. Annat
 tvikent þriðia rekit. Þat er kenning at kalla fleinbrak orostona.
 Þat er tvikent at kalla fleinbraks fvr sverþit. en þa er rekit ef
 lengra er.

rekit. .iij.².

112. Vlfs baga verr ægis
 itr bals hatti mala
 602. sett ero borð yvir bratta
 brvns mims vinar rvno.
 orms vaþa kann eiþo
 allvalldr gavfvgr hallda
 menstilli mattv moðr
 mely dolgs til elli.

¹⁾ *literis rubris.* — ²⁾ *literis rubris.*

Sannkent. .iiij.¹.

113. Hvæt ero sannkenningar. sva sem þetta.

Stinn sar þroaz storvm
 sterkl egg fromvm seggivm
 hvast skerr hlifur travstar
 ofþ drengr gavfvgr þengill.
 hrein sverþ litar harþa.
 hverr drengr gavfvgr þengill.
 itr mvn fvraz vndrvm
 vnir biatr snory biarta.

þat er sannkennung at stýria sva orþit meðr rettv esni at
 kalla stinn sar. þviat havfgv ero stor sar. en rett er mælt
 at þroiz. Avnnr sannkennung er sv at sarin þroaz storvm.
 Nv er eitt viso orþ ok tvær sannkenningar. Nv ferr sva
 með sama hætti vnz avll er vppi visan. ok ero her sextan 604.
 sannkenningar. syndar i atta viso orþvm. en þo fegra
 þat miok i kveþandi at eigi se iammiock eptir þeim farit.
 sannkenningar hava þrenna grein. heitir ein stvðning. onnr
 sannkennung. þriðia tviripit.

tviripit. .v.².

114. Oþharþa spryr ek eyþa
 egg fvlhvotvm seggivm
 daþravckvm velldr davþa
 drengr ofrhvgaðr þengill.
 ham daveckvm fær blackar
 hawk myndriþa avkin
 vegrossin spryr ek visa
 valld ogn þorinn skialldar.

her fylgir stvðning hverri sannkenning. sem eggin er kollvð
 oþhavrþ en fvlhvatur menn. þat er sannkennung havrþ egg
 en hvatir menn. þat er stvðning er annat sannanar orð
 fylgir sannkenningo.

¹⁾ *literis rubris.* — ²⁾ *literis rubris.*

606. *nygervingar. .vij.¹.*

115. Sviþr lætr soknar naðra
sliþr bravt iosvrr skriða
opt ferr rox or rettví
ramsnakr fetil hamsi.
spenner² sverþa senne
sveita beks at leita
orm þyr vals at varmi
viggioll sefa stigo.

þat eru nygervingar at kalla sverþit ok kenna rett. en kalla slíþrar gavtr hans. en fetlana ok vmerþ hams hans. þat helldr til natvra hans ormsins at hann skriþr or hamsi ok til vatz. því er sva at hann ferr at leita bлоðs beckiar ok skriþr hvgar stigv. þat ero briost manna. þa ero nygervingar vel kveþnar at þat mal er vpp er tekit halldiz um alla visona. en ef sverþit er ormr kallat. en síðan fiskr eðr vondr eðr annan veg breytt. þat kalla með nykrað ok þickir þat spilla. Ny er drottkvæþr hattr með fimm greinvum ok er þó enn sami hattr retr ok obrvgþina ok er optliga þessar greinir samar. eða allar i einni viso 608. ok er þat retr kenningar avka orþa siðþa. Sannkenningar fylla ok segra mal. Nygervingar syna kvnnosto ok orðfimi. Þat er leyfi battanna at hafa samstofr seinar eða skiotar. sva at dragiz framm eða aptr or rettri tavle setningar. ok mego finnaz sva seinar at fimm samstofr se i eino orþi ofro ok eno fiorþa. sem her er.

oddhent. .vij.³.

116. Hialms sylli spekr hilmer
hvatr vinles skatnar
hann kann biorvi þvnnvm
hres þioþar vel ræsa.

¹) literis rubris. — ²) hæc vox, cui vacuum spatiū relictum fuerat, alio atramento et fortasse alia manu addita est. — ³) literis rubris.

ygr hilmir lætr eiga
avlld dreýr fa skiolldv
styrks ryþr stillir hersvm
sterkr iarngra serke.

her ero allar oddhendingar enar fyrri hendingar ok er þó drottkvæþr hattr at heiti. Ny skal syna sva skiotar samstavfor ok sva settar hveria nær annarri at af því eykr lengð orþzins.

Avnvr oddhending¹.

117. Klofionn sprýr ek hialm syrir hilmis
hiarar egg dvga segger
því ero helldr þar er skekr skiolldv
skafin sverð litoð serþar.
bila mvaþ gramr þar er gymnar
gvyllar ritr nai lita.
draga þorir hann syrir hreinan
hvatan brand þrimv randa.

610.

her er i fyrsta ok þriþia viso orþi nio samstofor. en i ofro ok eno fiorþa siav. her er þat synt hverso flestar samstavfor megv vera i viso orði með drottkvæþvm hætti. ok af þesso ma þat vita at .vij. ok .vij. megv vel hlyþa. i fyrsta i þriþia viso orþi. J þessi viso ero allar frvmhendingar hlvttendvm ok dregr þat til at hengia ma orþit at sem flestar samstofr standi syrir hendingar. Þat er annat leyfi battanna at hava i drottkvæþvm hætti eitt orð eða tvav i viso með alavgym. eða detthent. eða dvnheit. eða skialfhent eða með nockvrvm þeim hætti er eigi spilli kveþandi. Þriðia leyfi er þat at hava aþalhendingar i fyrsta ok þriþia viso orþi. Fiorþa leyfi er þat at skemma sva samstofr at gera eina or tveimr ok taka or annarri blioðstaf. Þat er it simta leyfi at skipta tþvm i viso helmingi. sætta at hafa i drottkvæþvm hætti samhendingar eða blit- 612. hendingar. .vij. at hava eitt mals orð i baþvm viso helmingvm ok þikkir þat spilla i einstaka visvm. .vij. at nytja þott sam-

¹) literis rubris.

kvætt verþi við þat er aþr er ort viso orð. eða skemra.
.ix. at reka til ennar .v. kenningar. en or ættvm ef lengra
er rekit. en þo at þat finniz i forn skalda verkvm. þa latvm
ver nv þat ónytt. Tivnda ef viso sylgir drag .... stvþill.
ok þo at þat se i síþarra helmingi. ef maðr er nefndr eða
kendr i fyrra helmingi þott þa se eigi nafn annan veg. en
her. eðr hinn. eðr sa. eðr sia. ellipta er þat at er. eða
enn. eða at ma hava optarr i viso helmingi sem refr qvað.

sæll er heinn er hranna
hadyra vel styrir
tíþir eromk vitnis vaþa
vingerð vñir sinu.

.xij. er atríps klavf.

her segir af sextan mæltv¹.

118. Hvæt er tiða skipti. þrent, hvernig. þat er var.
þat er er. þat er verðr. Hver setning fær nosn hattvm ok
greina sva tavlo hattanna ena fyrsto. en hallda annari ok
enni þriðio tavlo setningar. þat er sem fyrr var ritað at hafa
atta viso orð i eyrindi. ok in þriðia tala at hafa .vj. sam-
614. stofor i viso orþi ok somo setning hendinganna. hattvm
er skipt með ymsvm orðtokvm ok er þessi einn hattr er
kallaðr er sextan mælt.

Vex iþn vellir roðna
verpr lind þrimo snærpir.
felsk gagn fylkir eignaz
falar hitnar sezsk vitni.
skekr ravnd skilldir bendaz
skelfr askr griþvm raskar
brandr gellar brynior svndraz
braka spiot litaz avvar.

her ero tvav mal svilkomin i hverio viso orþi. en orþa
lengð ok samstavfor ok hendingar ok stafa skipti sem i
drottkvæþvm hætti. Nv er breytt drottkvæþvm hætti. ok
enn með mali eino saman.

¹⁾ literis rubris.

atmæltr hattr¹.

119. Jorð verr siklingr sverþvm
svndr rivfa spior vndir.
blind skerr i styr steinþa
stavckr havss af bol lavsvm.
falla folk a velli
fremr milldr iofvrr hilldi
egg bitr a lim lyti
liggr skavr sniþin hiorvi.

her er mal svilt i hverio viso orþi. þessi er enn þriði. 616.

Yskelfir kann vifsvm.
allmilldr bva hilldi
lætr gylpis kyn gati
gvnn snarr vnd sik harri.
fær gotna vinr vitni
valbior afar storan
vargr tær or ben bergia
blot dryck ok gron rioða.

her lykr mali i .ij. viso orþvm. Sa er nv skal rita er enn
fiorþi þeirra er breyttir ero. en enn firme at hattvm.

Hakon velldr ok havlldvm
harðrapvm gvð iarpas.
ti....r með tiri
teitr þiðkonvngr heiti
valld a víþrat foldar
vindræftrs iofvrr gefo
öplingi skop vngvm
orlyndr skati giorla.

þetta er it fyrsta.

hakon velldr ok havlldvm
teitr þiðkonvngs heiti.

en annat ok it þriðia viso orþ er ser vm mal kallat.

Manndyrþer fær mærþar
mæt ollu sira getir.

¹⁾ literis rubris.

lætr avðgjafas itrvm
oll stoð ser a fiollvm.
rioþr vendils gatz randa
ræki niorð at sækia
hæf ferþ var sv handa
heim skavt iorð or geima.

her er it fyrsta viso orð ok annat ok it þriðið ser vm mal.
ok besir þo þat mal eina samstavfo með svollo orþino af éno.
en þær fimm samstofor er eptir fara lvka heilo mali. ok
skal orðtak við forn minni. Þessi er inn siondi.

Hakon ræþr með heiþan
hevir drengia vinr fengit
land verr bvðlvngr brandi.
breið felld mikit velldi.
rogleiks siair riki
remmi tyr at styra
old sagnar þvi eigno
orþrom konvngdomi.

620.

her hefir vpp mal i eno fyrsta viso orþi en lykr i eno
síparsta. ok ero þav ser vm mal.

Þeim er grvndar grimmo
gialldseip̄s ok var salldinu
dratt mvn enn þess atti
aþr hans saþir rafþa.
gvnnhettir kna gryto
gramr byr viþ þrek styra.
stort ræþr hann en hiarta
hvetr bvþlvnga setri.

her er inn fyrri viso helmingr leiddr af inni fyrri viso. ok
fylgir þat viso orð er afleiþingvm er kallat er síþaz var
i enni fyrri viso. þessvm viso helmingi er sva breytt ok
er sa viso helmingr eigi ella rettr. at mali.

setr vm visa vitran
vigdrott en þar hniga.
vr dregz við skot skvrvm
skialdborg i gras allder.

vapnrioðr stikar viþa
vell briotr a lavg spiotvm
þravngr at sverþa savngvi
soknhardr þrimv iarþar.

622.

þat mals orð er fyrst i þessi er síþarst var i hinni fyrri.
ok er hin síþarri sva dregin af inni fyrri. þat heita drogvr.

her segir vm ref hvorf¹.

120. Þessi hattr er inn tivndi er ver kollvm refhvorf.
J þeim hætti skal velia ....n þav orðtok er olikvzt ero at
greina. ok hafi þo einnar tiþar fall bæpi orþ ef vel skal
vera. Nv er til þessa hattar vant at finna oll orð gagn-
staplig. ok ero her þvi svm orð dregin til hæginda en
synt er þat i þessi viso at orðin mvn finnaz ef vandliga
er at leitað. ok mvn þat synaz at flest frvmsmið stendr
til bota sem her er kveðit:

Siks gloþar verr sækir
slett skarð ha..i iarþar
hlif granda rekr hendir.
heit kavlld loga avlldo.
fliot valkatt skirk fylkir
frið læ roþvls sævar
ran sið ræsir stoðvar
reiþr glaðr fromvm meiþvm.

her er i fyrsta viso orði sva kveþit. siks gloþar. sik er
vatn. gloð er elldr. en elldr ok vatn hatar hvart annat.
verr ok sækir þat er olikt at veria eða sækia. Annat 624.
viso orð er sva. slett skarþ havi iarþar. sær er haf land
er iorþ. en þat er eitt fall mælt at sa ferr af hafi til iarþar.
Þriðja viso orð er sva. hlif granda rekr hendir. þat er
liost refhvorf ok sva rekr hendir. sa flytr brott er rekr.
en sa stavþvar er hendir. sva er it fiorða. heit kavlld.
þat ero lios orð ok sva loga plldv. logi er elldr. allda er
sær. Fimta er sva fliot valkatt. fliott er þat er skioðt er.

¹⁾ literis rubris.

en valkat þat er seitn er. ok sva skilr fylkir. sa skilr er dreisir. en sa er fylkir er samnar. Sætta orð er sva. frið læ. friþr er sætt læ þat er vel. Röfyll sævar. Röfyll er sol ok gengr hon fyrir eld i ollvm kenningvm ok¹ er enn sem fyrr moti elddi. Siavnda er sva. Ran er þat er osiðr er. ok sva ræsir stopvar. sva flytr er ræser en sa helldr aprtr er stopvar. atta viso orð er sva. Reiðr glaðr fromvm meiþvm. Reiðr ok glaðr þat er liost mælt ok sva fromvm. meiþvm. þat er viast at vna monnom frama eða meizla. her ero synd i þessi viso .xvj. orðtavk svndrgreinilig ok ero flest offlost til retz mals at fera. ok skal þa sva vpp taka. Siks gloð þat er gyll. sækir gyllz er maðr hann verr skarð iarþar. hafi slett þat ero firþir. sva heitir 626. fylki i noregi. blif grandi ero vapn kend. loga olldv. þat er maðr. hann rekr kavld heit með sverþino þat er at hegna osiþo. Fliott valkat ma þat kalla er skiotraþit er. þat skilr hann af ofriþinvm at konvngr heitir fylkir. Ran sið ræsir stopvar sævar rofyls fromvm meiþvm.

Avnur refhvorf².

121. Þessi ero onnr viso orð ok ero her halfo feri viso orð þav er refhvorsvm ero sett ok ero þav tvenn i öþrv viso orþi ok ero þvi kollvð en mestv.

Bloþ fremr hlaveck at haþiz
helldr slitnar dvl vitni
skiolldr en skatnar sellir
skelf harþr taka varþa
fall latið her hvitan
hollr gramr rekinn framþan.
en tiggia sonr seggivm
svalr brandr dvgir grandar.

¹⁾ sic mendose U pro sær, quare sequentia verba sensu idoneo carent, quo animadverso, manus recens (sec. xvii.) margini adscripsit vatni, quod pro elddi substituere voluit. — ²⁾ literis rubris.

her ero þav refhvorf i öþro viso orþi. helldr ok slitnar dvl vitni. dvl er lavn en vitni savnnvn. en i fiorþa orði er sva. Skelf harþr taka varþa. i setta viso orþi er sva. hollr gramr rekinn framþan. Atta viso orþi er sva. Svalr 628. brandr. brandr er elz heiti. dvgir grandar. þetta er offlost. her ero ok onnr maltok þav er til mals skvlo taka. Sva at kalla bloþ frvmvitni þat er vargr. en i dvl eða kavn slitnar eða rofnar. eða hlavk haþiz þat er orrosta. ok i öþrv fiorþvngi er sva at harðr skiolldr. en skatnar taka at varþa riki. ok i þriþia fiorþvngi er sva. hollr gramr lætr her framþan sal hvitan rekinn. sa er framiðr er framarr er settr. J fiorþa fiorþvngi er sva at svalr brandr. grandar seggivm. en tiggia son dvgir.

Segl skekr ok hlyn hvglar
hvast drifa skip rastar.
en fell vm gram gylli
grvn divp harra vnna
ne ran við hal hanvm
haf ravst stafar flavstvm
hravnn fyrir hafi þvnnvm.
heil klofnar frið deilo.

her er eitt orþ i hvarvm viso helmingi þat er refhvorsvm er ort ok tvenn i hvarvm sem her er. grvn divphatta vnna. 630. en i efra helmingi er sva. heil klofnar frið deilo. þessi ero kollvð messo refhvorf ok þo minzt af þessvm.

Heler hlyr fyrir stali
hafit sellr en svifr þelli
ferr dvol firriz harða
framm mot lagar glammi
vindr rekr vaþer bendir
vefr reckr a haf sneckivr
veþr þvrr visa iþnir
varar sysir skip lyþa.

her er eitt refhvorf i hverio viso orþi. ok flest offlost.

Lvng fra .. lyþa þengils.
la reis of skvt geisa.
en sverð of her herþa
hliop stoþ vm gram bioþa.
þik fær þvngra skeiþa
þravngt rvm skipat lavngym.
stal lætr styriar deilir
stinn klavck i mar sockva.

her ero reshvorf i oþrv hverio viso orði.

632. Himingleva strykr hafar
hren skilia sæg þilior
logstigo bil lægis
liotr fagr drasill briota.
lyskeims nair lioma
liðr ár of gram bliþvm
vnrr recker kiol klockvan
kolld eisa far geisar.

her ero ein reshvorf i hverivm helmingi.
Firriz havnd med harra
hlvmt liðr vetr at svMRI.
en flavst við log lista
long taka hvilld at gavngv.
el mæþir lið lyþa
lett skipaz holl it retta.
en skal of giof gela
gyllz svifr tom en svlla.

her er i oþro viso orþi ok ino fiorþa þav er gagstaþlig
orð ero. hvart oþro sem reshvorf en standa eigi saman.
ok er ein samstafa milli þeirra. ok lvkaz eigi bæpi eina
634. tið. Þessir hættir er nv ero ritnir ero drottkvæþir at
hætti hendingym ok orþa lengð. sva sem her er. her
ero .vj. samstosor i hverio viso orþi ok aþalhendingar i
oþro. ok ino fiorþa. en skothent i fyrsta ok þriðia.

her segir hverso skipta skal hettinum¹.

122. Hvernig skal skipta drottkvæþvm hætti með
hendingym. eðr orþa lengð sem her er.

hrein tiornvm gleþr horna.
horn nair litt at þorna.
mioðr hegñir boð bragna.
bragningr skipa sagnir
folkholmv gefr framla.
framlyndr viþvm gamlar².
hinn er helldr syrir skot skiolldv
skiolldvngr hvnangs oldr.

her er þat mals orð fyrst i oþro ok eno fiorða viso orði
er siþaz er i fyrsta ok þriðia.

Ræst gaf oþlingr astar
oll virþi ek sva siþvm.
þegn sellir brim bragna
bior forn er þat horna.
mals kann milldingr heilso.
mioðr heitir sva veita
stryks kemr i val veiga
vin kalla ek þat gallda.

Fvss brytr sylkir eiso
fens bregþr hond a venio
ranhegnir gefr rinar
rof spyrr ett at iosrvm.
miok trver ræsir recka
ravn ser giof til lavna.
raþ á loþþvngr lyþa.
lengr vex hvern af gengi.

Jskallda skar ek olldv
eik var svð en bleika
reynd til ræsis fvndar
riks em ek kvnur at sliko.

¹) *literis rubris.* — ²) *gamlair, U.*

briotr þa hersis heiti
hatt dvgir sæmþ at vatta
avþs af iarla prýpi
itrs vara slikt til litlis.

Her hefr vpp annat ok it fiorþa viso orþ með svollo orþi
ok einni samstofv. ok leipir orþ af invm syrra viso helningi
ok orþino. en þær fimm samstofr er þa ero um mal er eptir
638. ero. Þessi er eun systi hattr ritahr þeirra er breytr se
af drottkvæþvm hætti. með svollo hatta skipti. ok hefjan
i fra skal nv rita þer greinir er skipt er drottkeþvm hætti
ok breytt með hlíoþvm ok hendinga skipti. eðr orþa lengð
stvndvm við lagt. stvndvm astekit.

Vannbavgs veiti sendir
vigrakr en giof þakkag
skialldbragz skilia milldvm
skipreþi menn¹ heiþa.
fann næst fylkir vnna
salldvr at giof styra
stalhreins styriar deili
storlæti faer mæta.

her er i fysta ok þriþia viso orþi þat er hattvm skiptir.
her standa stvþlar hlíopßyllendr sva nær at ein samstafa
er i milli þeirra. þer gera skialfhendar². ok ero in fyrr
vpphavf viso orðz. en hendingar standaz sem fyrst. en
frvhending er i þeirri samstofv er næst er enni fyristo.
þa bregz eigi skialfhenda.

640. Tver man ek bilmi hyrvm
heims vistir otvistar.
blavt ek asamt at sitia
seimgilldi femilldvm.
fvss gaf fylkir hnossar.
fleinstyrir margdyrar.
hollr var hersa stilli.
hatt spenn fiolni ennum.

¹⁾ m., U. — ²⁾ sic U, pro skialfhendvr.

her skiptaz hættir i oþro ok fiorþa ok ræþr en fiorþa sam-
stafa hattvm.

Þoll biþ ek hilmis hylli.
hallda grænna skiallda.
askr beiþ af þvi þroska.
þilio hrungnis illa.
vigföldar mot valþi.
vandar margra landa.
nytr va(r)tv oss til itra
elli dolga sellir.

her er i oþro ok fiorþa viso orþi þat er hattvm skiptir
ok ræþr her en þriþia samstafa.

123. Stals dynblacka stockvi
stinngeþs samir minnaz
alms bisæki avkv
ygs feng a lof þengils.
oddz blaferla iarli
orbriot ne skal þriota
hars saltvnnvm hrannir
hrærvm odd at skera.

Her skiptir hattvm i oþrv ok þriþia viso orþi. her standa
stvðlar sem first ma. en hendingar sva at ein samstafa
er i milli. þat greinir hattvna.

el þreifz skarpt vm skyla.
skys snarvinda lindar
egg varþ hvoss i hoggvm
hræs dynbrvnnvm rvnon
seimþreytir bio sveita
sniallr ilstafna hrasni
valr varþ vnd fot falla
framm þrabarni arnar.

her skiptir hattvm i oþrv ok fiorþa viso orþi standa hendingar
nær enda ok lvkaz baþar i einn hlíoðstaf ok er betr at sam-
hlíoþandi se eptir aþra.

Lifs var ran at ravnvni
reidd serð skapat miok serþvm
stong oð þratt at þingi
þioþ sterk lipo fram merki
hravþ um hilmis broðr
hvoss egg friþar van seggivm.
spiot naþo bla bita
bondmenn hlyto þar renna.
her erhatta skipti i oþrv ok siorþa viso orþi. ok er þa
ein samstafa i sett sva at .ij. ero siþarr ok avkit þvi lengð
orþzins.

646.

Flavst bio folka treystir
fagrskiolldvzvstvm elldvm
leið skar bragnings broþir
biartveggivzvstv hreggi.
hest rak hilmir rasta
harþsveipaþaztan reipvm.
siar hlavt við þravm þiota.
þvnghvfvzto lvngi.

her skiptir hattvm i oþrv ok siorþa viso orði. er her avkit
samstofsv ok svllnat orðtak sem framast ma. ok eptir þa
samstofsv ero þriar samstofor ok er rett drottkvætt ef hon
er or tekin.

Reist at vagsbrv vestan
var sima bar fiarri
heitfastr havar rastir
hialmtyr svolo styri.
stockr vóx er bar backa
brims syfir iorð it grimma.
herfiold hvfar svolþo
hrannlaþ bondmanna.

her er skialfhent með aþalhending i þriþia viso orþi i
hvarvm helmingi. en at oþrv sem drottkvætt. Þenna hátt
fann fyrst þorvaldr veili. þa la hann i vtskeri nockvro
kominn af skips broti. ok hafpi fatt kleþa en veþr kallt.

þa orti hann kvæþi er kollvt er kviþan skialfhenda. eða
drapan steflavsa.

hristiz hvatt þa er reistiz
herfong miok long vestong.
samþi folk en framþi
fyllsterk hrингserk grams verk.
hond lek herivm reyndiz
hiorr kalldr allvalldr mannballdr.
egg fra ek breiþa bivggy
bragning fylking stoþ þing.

her ero þrennar aþalhendingar samt i oþro ok hino siorþa
viso orþi ok sylgir samstafa fyrir hveria.

Vann kann virþvm banna.
valld gialld hofvndr alldar
serþ verþ folka herþi.
fest mest sv er bil lestir.
hatt þratt holþa attar
hravþ avþ iofvrr ravþvm
þat gat þengill skatna
þioð stoð vm gram bioþa.

Her er i fyrsta. ok þriþia viso orþi .ij. aþalhendingar sem
i vpphafi. en hin þriðia at hætti við enda.

Farar snarar fylkir byriar.
freka breka lemr a sneckivm.
vaka taka visa reckar
viþar skriþar at þat biþia.
svipa skipa syivr heppnar.
somvm fromvm i byr rommvm.
haka skaka hrannir blockvm.
hlíþar miþar vnd kiol niþri.

Ok hialldr reisan hofv
hoddstiklanda miklir
morðflytir kna mæta
malmskvrar dyn hálmrar.
hialldrs þa er hillmir folldar.
hvgfærvm gaf stæri

ogn svellir fær allan
iarldom gavfgr soma.

Her skiptir battvm i fiorþa viso orþi ok leipir i þvi orþi
maltak af fyrra viso helmingi ok dregz þat viso orð með
hlioþfyllingvm miok eptir skialbhendo enni nyio.

652.

hverr fremr hilldi barra
hverr er mælingvm fyrr.
hverr gerir hopp at stærri
hverr kom avþ at þverra.
velldr hertvgi hialldri
hann er first blikvr manne.
hann a happ at synni.
hann velir blik spannar.

Þessvm hætti er breytt til drottkvæþs.

Velr itrvgaðr ytvm
otrgioldl iosvrr snotrvm
opt hevir þings syrir þrongvi
þvngfarmr grana sprngit
hiors vill riopr at ripi
reið malmr gnita heiþar
vigs er hreytt at hættis
hvatt nifsvnga skatti.

Þat ero liþhendvr er inn sami stafr stenar syrir hendingar.
ok er retrr ortr liþhendr hattr at i oþrv ok fiorþa viso orþi
se oddhending ok skothending við þær hendingar er i fyrra
orþi ero. ok verðr þa einn vpphafsstafur allra þeirra þriggja
hendinga.

654.

Altravþvm drifr avþi
ognrackar firvm hlackar
veit ek hvar vals a reito
verpr hringdropa snerpir.
sniallr lær a fit falla
fagr regn iosvrr þegnvm
ogn flytir verr ytvm
arm marþallar hvarma.

Her ero aþalhendingar i fyrsta ok þriþia viso orþi. en
gett at taka or skothendvm. En er sa hattr er ver kollvm
hina minni alhendo. þar ero skothendr i hinv fytsta viso
orþi i baþvm helmingvm. sva sem her segir.

Sampyckiar fremr sockvm
snar balldr biarar alldir
gvnnhættir kann grotta
glað dript hráþa skipta.
festriþir kna froþa
frið bygg liþi tryggva
fiolviniat hylr fenio
falar melldr alin velldi.

Þa er rett ort in minni alhenda at halldit se viso lengð 656.
saman. En ef ein er skothenda i fylla alhendo. sva at
skothendr se þar svmar eþa allar i viso orþi. þa er þat
eigi rett.

Frama skotnar gramr gotnv
giof sannas ref spannar.
menstiklir venr miklar
manndyrþir innan skyrþar.
herfiold bera havldar
hagbals lagar stata
friþaz sialldan við valldi
vanðz svala branda.

Her ero tvennar aþalhendingar i hverio viso orþi. þessi
þickir vera vandaztr ok fegrstr ef vel er kveþit. þeirra
hatta er kvæpi se af ort. ok er þa fyll alhending ef eigi
finnz i. að. ek. en. eþa þav sma orþ er þeim fylgia.
nema þav standi i hendingvm. En eigi hava allir menn þat
varaz ok er þat þvi eigi rangt. sem quað klæingr biskvp.

Baþ ek sveit a glaþ geitis
ger er hrið atfor tiþvm
drogvm hest a lavglesti
liþ flytr en skip nytvm.

658.

Letr vndin brot brotna
bragningr fyrir ser hringa
sa tekr fyrir men meina
met orþ of sik fetir
armr kna við blik blikna
brimlands viðvum randa.
þar er havnd at lið liþnar
lysloþar berr gloþir.

her er i fysta viso orþi ok þriþia tvikvehit at einni samstofv ok haft þat til hendinga. ok kollvm ver þvi þetta stamhendt at tvikylpt er til hendingar. ok standa sva hendingar i orþvum sem riþhendr.

Virþandi gefr virþvum
verballiþar skeria.
gleþr vellbroti vellvm
verþvng asar þvngvum.
ytandi fremr yta
avþs sæfyna rayþvum
þar er mætvum gram mæti
marblaks skipendr þacka.

660. her ero þær hendingar er i oþro ok fiorþa viso orþi sva settor¹ sem skothendr i drottkvæþvum hætti.

Seimþverrir gefr seima
seimerr liþi beima
hringmilldan spryr ek hringvum.
hringkenning brott þinga.
bavgstockvir fremr bavgvum
bavg grimmr hiarar dravga
vinnr gyllbroti gylli
gyll heitr skaþa svilan.

her er þrim sinnvm haft samhending lysvar i fyrsta ok þriþia viso orþi. en i oþrv ok eno fiorþa er halldit af hending sem i dvnhendvum hætti.

¹) sic U, pro settar. ceterum in hac periodo verbum erv, aut fortasse plus, excidit.

Avþkendar verr avþi
avþtyr boga navþir
þar er avþviþvum avþit
avþs i gylli ravþo.
heiþmonnvm byr heiþiss
heiþfrækn iosvrr reiþir.
venr heiþfromvþr heiþar
heiþgiof vala leiþar.

Her hallda samhendingar vm alla viso lengþ. ok taka með 662. aþalhending ina siþarri i oþro ok fiorþa viso orþi.

halldr remmir tekr hilldi
hringr brestr at giof flesta
hnigr vnd hogna meyiar.
hers valldandi tialld.
heþins malv byr hvilo
hialmlestandi flestm.
morðavkinn þiggr mæki
mvnd biaþninga sprvnd.

her er i fyrsta orþi styft ok tekin af sv samstafa er drottkvæþvum hætti skal leggia með hending.

Yggs drosar ryfr eisa
ell moðsefa tiold.
gloþ stockr i haf blackar
hvgtvns firvum brvna.
geðveggr synir glvgga.
gles dynbrimi hres
hvattr er hyrr at sletta
hialldrs gnaptvrna aldrs.

Her er styft annat ok it fiorþa viso orþi¹.

Herstefnir lærtr hrafn
hvngr svll seþiaz vngr
ilsponnar getr orn
alldr lavsaztan havs.

¹) sic U, pro orþ.

vilia borg en vargr
vigsara klifr grar.
opt solgit fær ylgr
jofvrr goðr vill sva bloþ.

her ero oll viso orþ styfð. þessir hættir er nv ero ritnir
ero greindir i þria stapi. því at menn hava ort sva at i
einni viso var annarr helmingr styfþr. en annarr tilstyfþr
ok ero þat hatta favl. sa er enn þriði er alstyfþr er. því
at þar ero oll viso orþ styfþ.

Ser skiolldvngs niðr skvrvm
skopt darraþar lyptaz
hrindr gvnnsara grndar
glvgg vm freknvm tiggia.
geisa ve fyrir visa
veþr stavng at hlyn gvagnis
styrk ero mot vnd merkivm
hialms vm itrvm hilmi.

Her ero skothendr i ollvm viso orþvm en at oþrv sem
drottkvæþr hattr.

666.

Stiori venst at stæra
stor verk dvno geira
hallda kaon með hilldi
hialldr tyr vnd sik folldv.
harri skilr vnd hverri
biarranda fawt snerro
falla þa til fyllum
fall vargs iorv þollar.

J þessvm hætti ero liðhendr með tvennvm hætti. En aþrar
a þa lvnd at ena fyri hending i fyrsta ok þriðia viso orþi.

hættir forn skalldar¹.

124. Nv skal rita þa hattv er forn skalldin hava kvepit
ok ero nv setir saman þott þeir hafi ort svmt með hatta

¹⁾ literis rubris.

favlvm. ok ero þessir hættir drottkvæþir kallaþir i forn-
kvæþvm en svmir fionaz i lavsa visvm. sva sem orti
Ragnarr konvngr loþbrok með þessvm hætti.

Skytr at skeglar veþri
en skiolldvngi¹ halldiz
hilldar hleimi drifo
of hvitvm þravm ritar.
en i sævis sveita
at sverðtogi ferþar
ryþr alldar vinr odda
þat er iarlls megin snarla.

668.

her er i fyrsta ok þriðia viso orþi hattleysa. en i oþro ok
eno fiorþa afþalhendingar. en havsfðstafrinn stendr svá er
kveþandi ræþr i oþro ok eno fiorþa viso orþi. þar er fyrir
sett samstafa ein. eða tvær. en at oþro sem drottkvætt.

Hverr seiði iofri ægri
jarll forvitrv betra².
eða giarnara at græþa
glym harþsveldan skiallda
stendr af stala skvra
styrri olitill gavti
þa er folks iarþarr follder.
ferr sigmorkvni varþa.

her er i fyrsta ok þriðia viso orþi hattleysa. en i oþro
ok eno fiorþa skothent ok riþhent.

Hverr ali bloþi bysta
ben rauþsylgivm ylgjar
nema sva at gramr of gilldi
graþ dog margan vargi.
gefr oddviti vndir
egg nybitnvum vitoi

670.

¹⁾ skiolldvgi, cum n super v scripto, ut videtur, U. —

²⁾ sic librarii manu supra lineam; in ipsa vero linea snarla.

hann er fenris fitiar
fram klo bofnar rofna.

her er i fyrsta viso orþi ok þriþia hattleysa. en i ofro
ok eno fiorþa alhendingar ok riþhent¹.

---

¹⁾ Postremum Codicis folium magna ex parte vacuum est.
Præterea notandum est, plerisque locis, ubi metrorum nomina
desiderantur, his vacua spatia in Codice relicta esse.
